

Vlaams
Parlement

ingediend op **1121** (2016-2017) – Nr. 1
23 maart 2017 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

tot wijziging en optimalisatie van diverse bepalingen
van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Bijlagen bij de memorie van toelichting:	
– Geconsolideerde versie van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012.....	41
– Concordantietabel	75
Voorontwerp van decreet.....	77
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	95
Advies van de Raad van State	103
Ontwerp van decreet.....	111

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

Dit ontwerp van decreet stuurt specifieke elementen van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012 bij; dat is het decreet dat voor het Vlaamse Gewest de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie regelt. Die wijzigingen hebben als doel een correcte en effectieve toepassing van het decreet te garanderen.

Het ontwerp van wijzigingsdecreet geeft daarbij in de eerste plaats uitvoering aan de conceptnota¹ over de optimalisatie van het Wapenhandeldecreet en het Wapenhandelbesluit die de Vlaamse Regering op 27 november 2015 heeft aangenomen en de consultaties die over deze conceptnota werden gehouden (zie hieronder).

De conceptnota voorziet daarbij niet enkel wijzigingen aan het Wapenhandeldecreet, maar ook aan het Wapenhandelbesluit van 20 juli 2012 en het beleid. De belangrijkste wijzigingen aan het Wapenhandeldecreet zijn dubbel van aard. Enerzijds bevat het ontwerp van decreet bepalingen die inhoudelijke lacunes in het Wapenhandeldecreet rechtzetten. Anderzijds bevat het bepalingen die elementen van het Wapenhandeldecreet aanpassen die in de praktijk onvoldoende doeltreffend zijn gebleken.

Concreet betreffen de wijzigingen aan het decreet vooral bepalingen over de volgende onderwerpen:

- doorvoer;
- transparantie;
- handhaving;
- controle op het eindgebruik;
- de verplichtingen voor erkende wapenhandelaars.

Daarnaast gaat het over de rechtzetting van materiële fouten, van ongelukkige redacties en van vergetelheden en fouten.

De meest ingrijpende wijziging op inhoudelijk vlak betreft de controle op doorvoer. Het ontwerp van decreet voert – gelet op nieuwe internationale regelgeving – immers controle in op doorvoer zonder overlading/herlading. Tegelijk wordt de huidige systematische vergunningsplicht voor doorvoer met overlading/herlading versoepeld. Ook worden de partijen die verantwoordelijk zijn voor het aanvragen van vergunningen uitdrukkelijk aangewezen.

Ook de wijzigingen aan de rapportering over de toepassing van het Wapenhandeldecreet aan het Vlaams Parlement zijn significant, al gaat het vooral over de verankering van bestaande praktijken. Met de verdere verankering van uitgebreide transparantie wordt in dat opzicht de voortrekkersrol van Vlaanderen benadrukt.

De belangrijkste wijziging buiten het kader van de conceptnota is de introductie van de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om algemene beperkende maatregelen aan te nemen.

¹ http://www.vlaanderen.be/int/sites/iv.devilh.vlaanderen.be.int/files/documenten/VR_Conceptnota%20%27Optimalisatie%20van%20het%20Wapenhandeldecreet%20en%20het%20Wapenhandelbesluit%27.pdf.

2. Situering

Zoals hierboven al aangegeven vormt de directe aanleiding tot dit ontwerp van decreet de conceptnota over de optimalisatie van het Wapenhandeldecreet en het Wapenhandelbesluit die de Vlaamse Regering op 27 november 2015 heeft aangenomen.

Deze conceptnota was de veruitwendiging van het streven in de beleidsnota 2014-2019 inzake Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 147/1) om "[te] onderzoeken of we – na twee jaar toepassing ervan – bepaalde elementen van het Wapenhandeldecreet moeten bijsturen."

Dit streven werd in de beleidsnota ingeschreven volgend op: 1) de vaststelling dat in het licht van de inwerkingtreding van het VN-Wapenhandelsverdrag² een aanpassing van de doorvoercontrole zich opdrong (VN: Verenigde Naties); 2) parlementaire discussie over contentieuze elementen van het Wapenhandeldecreet; en 3) de materiële fouten, kleine vergetelheden, ongelukkige redacties, lacunes en inefficiënte procedures die uit de praktische toepassing van het decreet bleken.

Het doel dat werd vooropgesteld was om, waar noodzakelijk of wenselijk, specifieke elementen bij te sturen om een correcte en effectieve toepassing van het Wapenhandeldecreet te garanderen: de toepassing van het Wapenhandeldecreet te optimaliseren zonder aan de fundamenteën ervan te raken.

Om alle belanghebbenden een stem te geven in de optimalisatieoefening werd beslist om al in de ontwerpfasen van de conceptnota een consultatieronde te organiseren. In de conceptnota wordt deze consultatieronde uitgebreid besproken en wordt verwezen naar de inbreng die werd ontvangen van Amnesty International vzw, International Peace Information Service (IPIS), Agoria Vlaanderen en Flanders Aerospace Group (FLAG), waarvan de opmerkingen en aanbevelingen uitdrukkelijk meegenomen werden in de opmaak van de conceptnota.

Na de goedkeuring van de conceptnota door de Vlaamse Regering werd ook over de nota zelf een consultatieronde gehouden, waarvan de contouren werden vastgesteld in de conceptnota. Naast een algemene oproep tot inbreng op de website van de dienst Controle Strategische Goederen van het toenmalige Departement internationaal Vlaanderen (nu: Departement Buitenlandse Zaken) werd de conceptnota met het oog op inbreng ook uitdrukkelijk bezorgd aan een uitgebreide groep belanghebbenden: Vlaams Vredesinstituut, Amnesty International vzw, IPIS, Rode Kruis-Vlaanderen, Agoria Vlaanderen, FLAG, Wapenunie, Belgische Vereniging van Wapenverzamelaars (BVVW), Hubertus Vereniging Vlaanderen vzw (HVV), de vergunningsdiensten van de andere gewesten, de Administratie der Douane en Accijnzen, de Federale Wapendienst, het College van procureurs-generaal, de Centrale Dienst Wapens van de federale gerechtelijke politie, de Vaste Commissie van de Lokale Politie, Pax Christi, VOS-Vlaamse Vredesbeweging, OIP Sensor Systems, Barco nv (samen met 'opvolger' Esterline Belgium bvba), vzw Vredesactie, ABVV (Algemeen Belgisch Vakverbond), ngo-federatie (ngo: niet-gouvernementele organisatie), 11.11.11, ACV (Algemeen Christelijk Vakverbond) en Essenscia.

Met het oog op een open discussie over de conceptnota met het middenveld werd ook een contactmoment voor alle middenveldorganisaties georganiseerd, waaraan de volgende belanghebbenden deelnamen: Vlaams Vredesinstituut, IPIS, VOS-Vlaamse Vredesbeweging en de vzw Vredesactie.

² VN-verdrag inzake handel in conventionele wapens, opgemaakt in New York op 2 april 2013 en ondertekend in New York op 3 juni 2013.

Verder leverden de volgende belanghebbenden een mondelinge of geschreven inbreng aan: Agoria Vlaanderen, FLAG, Vredesactie vzw, Vlaams Vredesinstituut, Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen, College van procureurs-generaal, Amnesty International vzw en IPIS.

Voorafgaand aan en tijdens de consultatieronde over de conceptnota liepen ook gesprekken met de relevante federale overheidsdiensten over bepaalde aspecten van de handhaving van het Wapenhandeldecreet: met de Administratie der Douane en Accijnzen over toezicht en opsporing en met het Openbaar Ministerie (College van procureurs-generaal) over de wisselwerking tussen strafrechtelijke vervolging en administratieve sancties. In deze gesprekken werd – gedeeltelijk voortbouwend op de conceptnota – een aantal bijkomende onduidelijkheden aangekaart en voorstellen gedaan om de effectiviteit en de efficiëntie van het handhavingsregime in het Wapenhandeldecreet te verhogen. Daaropvolgend werden de handhavingsbepalingen ook besproken in het kader van het Project Coördinatie Vlaams Handhavingsbeleid, onder meer om de wijzigingen aan het Wapenhandeldecreet op een vergelijkbare leest met andere decreten te schoeien zonder daarbij de eigenheid van de materie en de beperkte handhavingscapaciteit uit het oog te verliezen.

Waar nuttig om beleidskeuzes te duiden worden de gemaakte opmerkingen en aanbevelingen hieronder vermeld en beantwoord.

De belangrijkste wijziging buiten het kader van de conceptnota, dat is de introductie van de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om algemene beperkende maatregelen aan te nemen, tot slot, vloeit voort uit de resolutie van het Vlaams Parlement van 9 maart 2016 betreffende de situatie in het Midden-Oosten en de handel in strategische goederen vanuit Vlaanderen naar die regio (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 654/3). Daarin werd volgend op uitgebreide parlementaire discussie opgeroepen om tijdelijke handelsbeperkende maatregelen juridisch mogelijk te maken voor militaire goederen en ander voor militair gebruik dienstig materiaal voor een specifieke categorie van landen waartegen geen internationaal embargo is uitgevaardigd, maar waar de mensenrechten op flagrante wijze worden geschonden of die betrokken zijn bij een gewapend conflict.

Op basis van een aantal van de bovenstaande en onderstaande elementen werd geconcludeerd dat het in de voorbereiding van dit ontwerp van decreet niet nodig was om nog over te gaan tot de opmaak van een reguleringsimpactanalyse (RIA). Daarbij werd rekening gehouden met het feit dat 1) in de voorbereiding van het ontwerp van decreet werd gewerkt met een conceptnota waarin de beleidsruimte omtrent de belangrijkste wijzigingen aan het decreet – onder meer doorvoer en transparantie – werd beperkt; 2) de belangrijkste wijziging – doorvoer – voortvloeit uit het VN-Wapenhandelsverdrag; 3) het merendeel van de andere wijzigingen geen nieuwe verplichtingen voor rechtsonderhorigen bevatten maar louter gaan over de rechtzetting van materiële fouten, van ongelukkige redacties en van vergetelheden en geen beleidskeuzes inhouden; 4) er zowel in aanloop naar de conceptnota als ook daaropvolgend in aanloop naar dit ontwerp van decreet veel aandacht besteed werd aan de inbreng van belanghebbenden (zie hierboven), met een duidelijke impact op het decreet (zie hieronder); 5) de belangrijkste wijziging buiten het kader van de conceptnota louter een uitgebreid bediscussieerde parlementaire resolutie uitvoert die de juridische verankering inhoudt van een eerder toegepaste beleidspraktijk.

3. Inhoud

Zoals hierboven aangehaald stuurt het ontwerp van decreet specifieke elementen van het Wapenhandeldecreet bij, met als doel een correcte en effectieve toepassing van het decreet te garanderen.

– *Herwerking doorvoercontrole*

De meest ingrijpende maatregelen betreffen de herwerking van de doorvoercontrole en de daaraan verbonden toewijzing van verantwoordelijkheid om vergunningen aan te vragen (artikel 2, 4, 6 en 19). Het ontwerp van decreet introduceert de controle op doorvoer zonder overlading/herlading en versoepelt de systematische controle op doorvoer met overlading/herlading. De contouren van deze herwerking zijn heel duidelijk afgelijnd in de conceptnota. Zoals daarin gesteld ligt de introductie van de controle op doorvoer zonder overlading/herlading in lijn met het VN-Wapenhandelsverdrag – in het bijzonder artikel 6 en 9 – en de herwerking van de controle in het algemeen met het rapport van het Vlaams Vredesinstituut van augustus 2013 'Doorvoer van strategische goederen: Het wettelijk kader en de bestuurlijke praktijk in het Vlaamse Gewest en de naburige stelsels'.³

De conceptnota voorziet in dat opzicht voor doorvoer zonder overlading/herlading een catch-all- of vangnetcontrole die gebaseerd is op de gelijkaardige catch-all- of vangnetcontrole in de Dual-useverordening nr. 428/2009⁴. Deze catch-all- of vangnetcontrole bestaat erin dat een aantal gevallen of situaties zijn voorzien waarin bij doorvoer zonder overlading/herlading een vergunning nodig is als minstens een van de betrokken partijen over informatie beschikt (of informatie van de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken verkrijgt) waaruit blijkt dat de doorvoer een dergelijke vergunning wettigt. Voor de invulling van de gevallen in kwestie wordt gebruikgemaakt van de gevallen van verboden transfers, vermeld in artikel 6 van het VN-Wapenhandelsverdrag.

Voor het verminderen van de administratieve last van de vergunningsprocedure bij 'risicoloze' doorvoer met overlading/herlading werd ervoor geopteerd om de systematische vergunningsplicht van doorvoer met eindgebruik in 'risicoloze' landen grotendeels te laten wegvallen en de weggevallen systematische controle te vervangen door dezelfde ad-hocvangnetcontrole die wordt voorzien voor doorvoer zonder overlading/herlading. Het gaat daarbij specifiek over doorvoer met overlading/herlading van goederen die bestemd zijn voor een andere lidstaat van de EER (Europese Economische Ruimte) – uitbreidbaar naar bepaalde deelnemende staten van de NAVO (Noord-Atlantische Verdragsorganisatie) en het Wassenaar Arrangement – in gevallen waarin de uitvoer en de invoer van die goederen al is toegelaten door de betrokken landen.

De verschillende beleidsopties die daarbij overwogen werden kwamen aan bod in de consultatieronde die over de conceptnota werd georganiseerd.

Er werd in dat opzicht voor gepleit om voor alle gevallen van doorvoer waarin geen vergunning vereist is – zowel bij doorvoer met als zonder overlading/herlading – een systematische kennisgevingsplicht te voorzien en geen vrijstellingen toe te staan. Ook werd ervoor gepleit om de catch-allcontrole toepasbaar te maken als er een grond van vermoeden is dat de transfer in kwestie in strijd zou kunnen zijn met de criteria van het Wapenhandelsdecreet en dus niet om een beperktere lijst van beoordelingscriteria te voorzien.

Om twee redenen werd er in het decreet geen systematische kennisgevingsplicht opgenomen voor alle gevallen van doorvoer waarin geen vergunning vereist is.

³ Vlaams Vredesinstituut, Doorvoer van strategische goederen, www.vlaamsvredesinstituut.eu/sites/vlaamsvredesinstituut.eu/files/files/reports/rapport_doorvoer_van_strategische_goederen.pdf.

⁴ Verordening (EG) nr. 428/2009 van de Raad van 5 mei 2009 tot instelling van een communautaire regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel en de doorvoer van producten voor tweëerlei gebruik.

Ten eerste is de bedoeling van het inschrijven van de ruime mogelijkheid tot ad-hoc-controle op (vooral) doorvoer zonder overlading/herlading te focussen op de gevallen van verboden transfers, vermeld in artikel 6 van het VN-Wapenhandelsverdrag. In dat opzicht zou een systematische kennisgevingsplicht voor alle niet-vergunningsplichtige doorvoer een buitensporige maatregel zijn om die beperkte gevallen te vatten. Daarom is het beter om te werken met een systematische kennisgevingsplicht bij een redelijk vermoeden bij een van de betrokken partijen dat een van de opgenomen gevallen toepasselijk is.

Ten tweede vraagt een nuttige en effectieve algemene systematische kennisgevingsplicht ook een systematische tussenkomst van de administratie, wat omwille van de aard en hoeveelheid van doorvoer zonder overlading/herlading niet mogelijk is. Een systeem van stilzwijgende instemming is dan weer niet wenselijk en in de Belgische context is het niet mogelijk om bijvoorbeeld de douane zonder tussenkomst van de vergunningsdienst te laten beslissen over de toepassing van de gewestelijke ad-hocvergunningsprocedure.

Voor de inhoud van de ad-hocvergunningsplicht moet er vervolgens een onderscheid gemaakt worden tussen de trigger van die ad-hocvergunningsplicht en de beoordeling van vergunningsaanvragen. Aan de beoordeling van vergunningsaanvragen wordt bij de herwerking van de doorvoercontrole niets gewijzigd. Vergunningsplichtige doorvoer, ook deze waarop de ad-hocvergunningsplicht wordt toegepast, blijft net zoals uitvoer en overbrenging met gekend eindgebruik buiten de EU (Europese Unie) onderworpen aan een beoordeling onder de criteria, vermeld in artikel 26 en 28. Wat betreft de trigger van de ad-hocvergunningsplicht wordt zoals gezegd gefocust op de gevallen van verboden transfers, vermeld in artikel 6 van het VN-Wapenhandelsverdrag.

Wat betreft de versoepeling van de systematische vergunningsplicht voor doorvoer met overlading/herlading werd de aanbeveling gedaan om deze zeker te behouden voor 'gevoelige goederen' in de zin van artikel 2, 9°, van het Wapenhandeldecreet.

Daarbij werd echter opgemerkt dat de versoepeling – naast het specifieke geval van doorvoer van goederen door strijdkrachten voor eigen gebruik – gefocust is op de landen van eindgebruik en niet op de aard van de goederen. De versoepeling wordt voorzien voor doorvoer met eindgebruik in ongevoelige bevriende landen en bondgenoten. Die landen worden nominatief opgelijst (zie artikel 6). Doorvoer naar dergelijke landen wordt als ongevoelig beschouwd ongeacht of het over 'gevoelige goederen' gaat, dan wel over 'gewone' defensiegerelateerde producten. Voorwaarde is natuurlijk wel dat aan de nodige formele verplichtingen is voldaan in zowel het land van afzending als in het land van bestemming en eindgebruik. Dit formeel nazicht zou door de douanediens ten moeten kunnen gebeuren. Overigens, doorvoer met overlading/herlading naar andere landen dan ongevoelige bevriende landen en bondgenoten zal vergunningsplichtig blijven voor alle goederen en dus niet enkel voor 'gevoelige goederen'.

– Uitbreiding transparantie

De tweede grote wijziging betreft de rapportering door de Vlaamse Regering over de toepassing van het Wapenhandeldecreet (artikel 50 in het Wapenhandeldecreet en artikel 34 in dit ontwerp van decreet). De conceptnota en het ontwerp van decreet voorzien hier in de eerste plaats een verankering van de praktijk, maar ook een uitbreiding, zoals met het rapporteren over afgeleverde voorlopige adviezen. De opname in het Wapenhandeldecreet moet de voortrekkersrol van Vlaanderen op het vlak van transparantie benadrukken.

Het ontwerp van decreet voegt ook nog een element toe in tegenstelling tot de conceptnota, namelijk de rapportering over verlengingen van vergunningen. Dit was het gevolg van een bespreking van de gekozen beleidsopties in de conceptnota tijdens de consultatieronde.

Over transparantie werden in dat opzicht verschillende opmerkingen en aanbevelingen gemaakt, vooral om de voorziene transparantie nog uit te breiden. De belangrijkste vragen op dat vlak waren de rapportering van feitelijke cijfers over andere dan algemene en globale vergunningen en de rapportering van toegekende en geweigerde verlengingen van vergunningen.

Wat betreft de rapportering van feitelijke cijfers werd verwezen naar het antwoord op de vraag om uitleg van Tine Soens over het Wapenhandeldecreet en de rapportering over het effectief gebruik van vergunningen (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2015-16, nr. 2327). Daarin wordt uitgelegd waarom deze rapportering (voorlopig) niet mogelijk is.

Het opnemen van verlengingen in het jaarverslag werd wel relevant geacht omdat dergelijke beslissingen in geval van gewijzigde omstandigheden in het land ook relevante beleidsbeslissingen betreffen. Dergelijke rapportering zou wel apart of zonder waarde moeten gebeuren omdat er anders een distorsie van de cijfers zou zijn (de waarde van een verlengingsvergunning betreft immers de overgebleven waarde van een eerder toegekende vergunning, waardoor die overgebleven waarde dus eigenlijk een tweede keer zou gerapporteerd worden).

Naast deze elementen werd ook gevraagd naar: 1) het opnemen in de rapportering van de identiteit van de exporterende bedrijven en een meer exacte omschrijving van de goederen; 2) versnelde rapportering van gevoelige vergunningsdossiers; en 3) rapportering over de toepassing van de interpretatierichtlijn over de toepassing van de catch-allbepaling en het proces van de risicoanalyse.

Wat betreft punt 1 werd opgemerkt dat dergelijke rapportering zou ingaan tegen de verplichting om erover te waken dat er geen informatie zal worden meegedeeld waardoor aan de betrokken personen schade kan berokkend worden.

Wat betreft punt 2 werd geacht dat de snelle rapportering van gevoelige dossiers overbodig is omdat sowieso over alle vergunningsdossiers al maandelijks gerapporteerd wordt.

Wat betreft punt 3 werd het zowel niet nuttig als onmogelijk geacht om het analysekader openbaar te maken. De administratie gebruikt al jaren een vastgelegd kader waarbinnen de risicoanalyse van uit- en doorvoerdossiers geval per geval gebeurt. Dit kader is geënt op de Gebruikersgids bij het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB⁵, afspraken of aanbevelingen binnen de COARM (Working Party on Conventional Arms Exports) of het Wassenaar Arrangement en eigen ervaring. Het gaat dus in feite om de interne vertaling van vooral publiek beschikbare teksten, aangevuld met vertrouwelijke afspraken en informatie. Betreffende de toepassing van de catch-allbepaling vormt de interpretatierichtlijn het beslissingskader.

Andere belanghebbenden hadden bezwaren tegen de rapportering over toegekende schriftelijke bevestigingen en de herwerkte rapportering over globale vergunningen.

⁵ Gids voor de gebruiker bij Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de controle op de uitvoer van militaire goederen en technologie.

Wat betreft de schriftelijke bevestigingen was er wel begrip voor het argument dat deze louter civiele, niet-gecontroleerde goederen betreffen en louter bedoeld zijn om problemen met de douane te vermijden, maar de gevolgen van de opname zijn beperkt. De rapportering aan de hand van een generieke beschrijving van de goederen – zoals gebruikt voor catch-allgoederen onder het regime van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van en de bestrijding van illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie – zal geen commerciële schade veroorzaken.

Wat betreft de rapportering over het gebruik van globale vergunningen moet het duidelijk zijn dat het louter gaat over het rechtzetten van verkeerde tekst. De rapportering op zich is geen probleem. Richtlijn 2009/43/EG⁶ voert met globale vergunningen geen vrij verkeer van defensiegerelateerde producten in en in ieder geval belemmert a-posteriori-rapportering geenszins het gebruik ervan. Bovendien gelden voor alle transfers rapporteringsvereisten en twijfelt niemand aan de rechtsgeldigheid en het nut van parlementaire en publieke controle over transfers van defensiegerelateerde producten, inclusief over intra-uniale overbrengingen, zowel op basis van individuele vergunningen als op basis van algemene en globale vergunningen.

– *Herwerking handhabingsbepalingen*

Dit ontwerp van decreet herwerkt op het vlak van handhaving zowel de bepaling over de uitoefening van toezicht als deze over strafrechtelijke en administratieve sancties (artikel 46 tot en met 48 van het Wapenhandeldecreet en artikel 29 tot en met 31 van dit ontwerp van decreet). De conceptnota voorzag in dat opzicht naast de rechtzetting van een aantal fouten en een vergetelheid al uitdrukkelijk de opname van de mogelijkheid van toezichthouders om bewarende of beveiligende maatregelen te treffen en de 'harde depenalisering' van eenvoudige inbreuken, dat is de introductie van exclusieve administratieve sancties. Zoals eerder vermeld werd in opvolgende gesprekken met relevante federale overheidsdiensten en het Project Coördinatie Vlaams Handhabingsbeleid een aantal bijkomende voorstellen tot verduidelijking en verbetering besproken. Met het oog op de verduidelijking van de opsporingsbevoegdheden van toezichthouders en gelet op de introductie van exclusieve administratieve sancties voor bepaalde inbreuken, werden in dat opzicht aparte paragrafen voor opsporing van misdrijven en opsporing van andere inbreuken voorzien. De sanctionering werd ook aangepast in het licht van de harde depenalisering zodat er een verschil is tussen de alternatieve administratieve sancties voor misdrijven en de exclusieve administratieve sancties voor andere, lichtere inbreuken; daarbij werden de sancties ook inflatiebestendig gemaakt door te verwijzen naar de opdecimen die gelden voor strafrechtelijke boetes. De bepaling over administratieve sancties werd ook aangepast aan de geldende rechtspraak over de mogelijkheid tot verzachtende omstandigheden en uitstel. Tot slot werd de omschrijving en de behandeling van de 'strafbare poging' verduidelijkt.

Deze bijkomende aanpassingen passen binnen het kader van de optimalisatie omdat ze enerzijds voortbouwen op de beslissing tot harde depenalisering, maar vooral aan de bestaande toezichthouders duidelijkheid verschaffen over hun mogelijkheden en hun effectiviteit verhogen. De aanpassingen beogen in dat opzicht niet noodzakelijk een capaciteitsverhoging op het vlak van handhaving. Dit was een kwestie die al aan bod kwam tijdens de consultatieronde over de conceptnota, waar een belanghebbende zich vragen stelde over de uitbreiding van de toezichtsrechten en de introductie van exclusieve administratieve sanctionering en over de

⁶ Richtlijn 2009/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap.

impact op de vergunningspraktijk. Daarbij werd in de eerste plaats verwezen naar de conceptnota die ingaat op de beweegredenen van de aanpassingen en naar de gesprekken met andere handhavingsinstanties. Ook werd benadrukt dat de wijzigingen nodig waren om toezicht, vaststelling van inbreuken en administratieve sanctionering op een juridisch correcte en effectieve manier te kunnen toepassen. In dat opzicht is het belangrijk te vermelden dat de voormelde handhavingspartners van de dienst Controle Strategische Goederen zelf de belangrijke rol van de administratie benadrukken.

– *Controle op het eindgebruik*

Wat betreft controle op eindgebruik voorzag de conceptnota – naast het wegwerken van een onduidelijkheid – dat de verankering van de bestaande richtlijnen over de eindgebruikersverklaring en het sjabloon zou onderzocht worden. Dit ontwerp van decreet (artikel 11, 14 en 24) verankert nu duidelijk de praktijk dat de eindgebruikersverklaring het voornaamste document is dat bij uitvoer en overbrenging moet voorgelegd worden. Daarbij wordt de Vlaamse Regering ook opgedragen om de nadere regels inzake eindgebruikersverklaring vast te stellen. Daarbij wordt bedoeld op de nodige gegevens en verbintenissen.

De andere decreetswijzigingen die in de conceptnota vooropgesteld werden en effectief in het ontwerp van decreet overgenomen werden zijn de volgende: de rechtzetting van een materiële fout (artikel 6, 4°), de verduidelijking van de maatstaf van de risicoanalyse (artikel 16), de aanpassing van de procedures en nadere regels omtrent de voorafgaande machtiging (artikel 6), de aanpassing van de definitie van munitie (artikel 2, 5°), de toepassing van de vereiste van doorvoert toestemming op uitvoer van 'militaire' vuurwapens (artikel 5), de toevoeging van het onmogelijk gebruik van algemene vergunningen in geval van een gebrekkige uitvoercontroleprocedure of uitvoerbeheerssysteem (artikel 9 en 10) en de toepassing van het geregelde hoorrecht bij weigering van schriftelijke bevestigingen (artikel 28).

Tijdens de consultatieronde werden betreffende deze wijzigingen vooral over (maatstaf van) de risicoanalyse opmerkingen en aanbevelingen geformuleerd.

Een belanghebbende wees in dat opzicht op het belang van rechtszekerheid en stelde dat enkel als op een redelijke manier kan aannemelijk gemaakt worden dat bepaalde risico's reëel en imminent zijn, een aanvraag zou mogen geweigerd worden. Daarbij moet er echter op gewezen worden dat de aanpassing in het decreet louter gaat over een verduidelijking in lijn met de tekst van Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB⁷ en de Gebruikersgids daarbij en het VN-Wapenhandelsverdrag. Een andere belanghebbende deed verschillende aanbevelingen, waaronder het toevoegen van 'faciliteren' aan de maatstaf van de risicoanalyse en het classificeren van de toepassing van de doodstraf als een ernstige mensenrechtenschending. Een bepaling in de zin van de eerste aanbeveling – ook in lijn met de voormelde Gebruikersgids – was al opgenomen in het voorontwerp van decreet. Betreffende de tweede aanbeveling werd een alternatieve bepaling in het ontwerp van decreet ingeschreven.

Naast deze bijkomende bepalingen ten opzichte van de conceptnota, de eerder vermelde bijkomende rapportering over verlengingsvergunningen en de bijkomende aanpassingen aan de handhavingsbepalingen bevat het ontwerp van decreet nog een aantal wijzigingen die niet in de conceptnota voorkwamen: 1) de verduidelijking van de definitie van gevoelige goederen (artikel 2, 4°); 2) de noodzakelijke gelijk-

⁷ Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB van de Raad van 8 december 2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de controle op de uitvoer van militaire goederen en technologie.

stelling van in-, uit- en doorvoer vanuit en naar bepaalde EER- en EVA-landen met overbrenging en doorvoer vanuit en naar een andere EU-lidstaat (artikel 3) (EVA: Europese Vrijhandelsassociatie); 3) de publicatie van een lijst van ander voor militair gebruik dienstig materiaal (artikel 6, 2°); 4) de aanpassing van de meldingsplicht van voldoening aan uitvoerbeperkingen van andere landen (artikel 12 en 15); 5) de introductie van criteria bij overbrenging van defensiegerelateerde producten met eindgebruik binnen de EU (artikel 13); 6) de verplichting voor de vergunningsaanvrager om een schriftelijk bewijs bij te houden van zijn melding van opgelegde uitvoerbeperkingen aan de bestemming (artikel 21); 7) de voormelde introductie van de mogelijkheid tot algemene beperkende maatregelen (artikel 26 en 27); en 8) de overheveling van het boetefonds Wapenhandelgerelateerde Boeten vanuit het begrotingsdecreet naar het Wapenhandeldecreet en aanverwante wijzigingen (artikel 32, 35, 36 en 37).

Tot slot moet opgemerkt dat de conceptnota niet enkel decreetswijzigingen bevat, maar ook beleidsmaatregelen en wijzigingen van het Wapenhandelbesluit van 20 juli 2012. Dat verklaart dat dit ontwerp van decreet geen bepalingen omvat over kwesties zoals de catch-allcontrole en indicatieve doorlooptijden, terwijl deze wel aan bod kwamen in de conceptnota.

Voor de noodzakelijke wijzigingen aan het Wapenhandelbesluit zal na de goedkeuring van dit ontwerp van decreet een wijzigingsbesluit aan de Vlaamse Regering voorgelegd worden.

De beleidsmaatregelen die geen wijziging aan het Wapenhandeldecreet behoeven zijn in voorbereiding. Betreffende de catch-all gaat het over de nuancering van de administratieve interpretatierichtlijn over de toepassing van de catch-allbepaling die binnen de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken bekeken wordt. Betreffende de vooropgestelde indicatieve doorlooptijden wordt ook gewerkt aan een voorstel. De beleidsbrief Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking voor 2016-2017 (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 929/1) heeft in dat opzicht ook aandacht voor het verkorten van de doorlooptijd van de dossiers. Daarin wordt onder meer verwezen naar de stappen die het Departement Buitenlandse Zaken al op operationeel niveau nam om de behandelingstermijn van dossiers beter te kunnen opvolgen en hierover beter te kunnen communiceren met aanvragers en om de dossiertoebedeling intern beter te stroomlijnen. Belangrijk is ook dat gezocht wordt naar een oplossing om de vergunnings- en rapporteringsprocedures te optimaliseren en volledig te digitaliseren.

Samen met de goedkeuring van dit ontwerp van decreet en de daarop volgende wijziging van het Wapenhandelbesluit worden, waar nodig, uiteraard de nodige afspraken gemaakt met de relevante federale overheidsinstanties, in het bijzonder over de doorvoercontrole en de harde depenalisering van bepaalde inbreuken. Dit gebeurt onder meer in het kader van de voormelde dialoog met de Administratie der Douane en Accijnzen en het Openbaar Ministerie (College van procureurs-generaal). In dat opzicht werd hierboven al vermeld dat bepaalde wijzigingen ook al bij relevante andere overheidsinstanties afgetoetst werden.

Daarnaast is er opnieuw nood aan een aantal administratieve maatregelen, zoals de aanpassing van aanvraagformulieren en afgeleverde documenten, interne procedures en richtlijnen, de website van de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken en de rapportering aan het Vlaams Parlement.

Met het oog op het verspreiden van kennis over de nieuwe regels, vooral op het vlak van doorvoer, zal door de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken sterk ingezet worden op outreach naar de rele-

vante belanghebbenden, in het bijzonder logistieke bedrijven die betrokken zijn in het internationaal vervoer van defensiegerelateerde producten.

4. Advies Raad van State en strategische adviesraden

4.1. Advies SERV

Het advies van de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) werd aangevraagd op 24 november 2016 en hierop kwam een antwoord op 19 december 2016.

In verband met het advies van de SERV op het ontwerp van decreet wordt vastgesteld dat de sociale partners in dit dossier aangeven dat zij niet tot een consensus konden komen.

De brief van de SERV bevat dan ook enkel de verschillende standpunten van de werkgeversorganisaties Voka (Vlaams netwerk van ondernemingen) en UNIZO (Unie van Zelfstandige Ondernemers) enerzijds en van de werknemersorganisaties ACV, Vlaams ABVV en ACLVB (Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België) anderzijds.

Deze standpunten geven uiting aan de moeilijk te verenigen elementen in deze wetgeving die inderdaad een aanvaardbaar evenwicht zoekt tussen ethische controle en ondersteuning van economische belangen.

De voorgestelde wijzigingen, gebaseerd op een ruime consultatieronde onder de belanghebbenden, zijn weliswaar allen evenwichtig en zoeken het compromis waardoor zij wellicht door beide partijen als onvolkomen worden beschouwd.

Het gaat vaak echter om bestaande maatregelen (rapporteringsverplichting, algemene beperkende maatregelen enzovoort) of noodzakelijke maatregelen (hervorming van de doorvoercontrole) die zowel de transparantie als de duidelijkheid ten goede komen.

Gelet op het ontbreken van een gemeenschappelijk standpunt werd het ontwerp van decreet ongewijzigd aan de Raad van State voor advies voorgelegd.

4.2. Advies Raad van State

Het advies van de Raad van State werd aangevraagd op 24 januari 2017 en verkregen op 23 februari 2017 (nr. 60.890/1).

Het advies bestaat uit slechts één algemene opmerking en drie bijzondere opmerkingen.

De algemene opmerking van de Raad gaat over de verhouding tussen het Wapenhandeldecreet en de voormelde Dual-useverordening, de Vuurwapenverordening⁸ en de Antifolterverordening⁹. De Raad stelt dat er een overlapping

⁸ Verordening (EU) nr. 258/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot uitvoering van artikel 10 van het Protocol van de Verenigde Naties tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad (VN-protocol inzake vuurwapens), en tot vaststelling van uitvoervergunningen voor vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie en maatregelen betreffende de invoer en doorvoer ervan.

⁹ Verordening (EG) nr. 1236/2005 van de Raad van 27 juni 2005 met betrekking tot de handel in bepaalde goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

lijkt te bestaan tussen de goederen waarop het voorliggende ontwerp betrekking heeft en die verordeningen.

Zoals de Raad zelf impliceert in een voetnoot bij het advies betreft deze problematiek in concreto enkel de Vuurwapenverordening. De Dual-useverordening en de Antifolterverordening worden enkel aangehaald als inspiratiebron voor bepaalde definities of als complementaire uitvoercontrole-instrumenten, om duidelijk te maken dat in de opmaak van het Wapenhandeldecreet rekening gehouden werd met hun materieel toepassingsgebied (zie in dat opzicht onder meer bijlage 3 bij het Wapenhandeldecreet).

Betreffende de Vuurwapenverordening is het effectief zo dat er sprake is van een overlappend toepassingsgebied. Titel 3 van het Wapenhandeldecreet regelt immers – onder meer – de uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie – allemaal gedefinieerd in artikel 2 van het decreet –, wat door de wisselwerking tussen de definities en artikel 3 en 4 van de verordening overeenkomt met het materieel toepassingsgebied daarvan. Titel 3 bevat dus geen uitbreiding van de vergunningsverplichtingen. Deze problematiek werd al besproken in de memorie van toelichting bij het Wapenhandeldecreet (pagina 31), waarin onder meer werd aangegeven dat “het extra-communautair verkeer in dit decreet weliswaar integraal geregeld wordt, maar dat er rekening gehouden wordt met enkele belangrijke inhoudelijke elementen die in de Vuurwapenverordening zijn opgenomen” en dat “de verordening lidstaten op enkele punten verplicht tot de aannahme van nationale wetgeving”. De bepalingen in titel 3 zijn in dat opzicht niet in tegenspraak met de verordening en, vooral, de rechtstreekse werking ervan. Integendeel, de bepalingen zijn veelal noodzakelijk om 1) gevolg te geven aan de verplichting in de verordening om in nationale wetgeving bepaalde maatregelen te voorzien; en 2) de beoordelingsmarge die de verordening vaak voorziet in te vullen. Een voorbeeld van het eerste is artikel 9, tweede lid, van de Vuurwapenverordening. Een voorbeeld van het tweede is artikel 10 van de Vuurwapenverordening, waarbij artikel 41 en 42 de gevraagde beoordeling verder invullen, maar bijvoorbeeld ook de vraag in artikel 40 naar een eindgebruikersverklaring, die inpikt op de vereiste om rekening te houden met overwegingen omtrent het voorgenomen eindgebruik, de ontvanger, de geïdentificeerde uiteindelijke ontvanger en het onttrekkingsgevaar (wat met de loutere voorlegging van een invoervergunning zoals voorzien in artikel 7 van de Vuurwapenverordening in de praktijk erg moeilijk zou zijn).

Om te verduidelijken dat de voorschriften in titel 3 over de uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie, betrekking hebben op de verplichtingen in de Vuurwapenverordening – en daarop een noodzakelijke aanvulling vormen – werd dit nu uitdrukkelijk vermeld in artikel 29 van het Wapenhandeldecreet (artikel 18 van het ontwerp). De vergunning waarnaar in artikel 30 en 38 verwezen wordt is in het geval van uitvoer dus de uitvoervergunning conform artikel 4 van de Vuurwapenverordening nr. 258/2012. Bepalingen in het Wapenhandeldecreet die algemeen verwijzen naar vergunningen “vermeld in het decreet” of naar “vergunningen vermeld in artikel 38” zijn dan ook op deze uitvoervergunningen toepasselijk.

Daarnaast werd in artikelen die expliciet van toepassing gemaakt zijn op “vergunningen [...] die op basis van dit decreet zijn toegekend” een bijkomende verwijzing naar de EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012 toegevoegd om te verduidelijken dat deze ook van toepassing zijn op vergunningen, vermeld in artikel 30 en artikel 38 van het Wapenhandeldecreet, die hun rechtsgrond vinden in de EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012 (en dus niet alleen op vergunningen die hun rechtsgrond vinden in het Wapenhandeldecreet). Het gaat daarbij over artikel 43, 46, 47 en 48 van het Wapenhandeldecreet (artikel 25, 29, 30 en 31 van het ontwerp).

Een andere belangrijke wijziging in het licht van de Vuurwapenverordening betrof de bepaling over doorvoer in artikel 30, waaraan werd toegevoegd dat er bij doorvoer met overlading geen vergunning nodig is als het gaat over een uitvoer vanuit een EU-lidstaat (artikel 19 van het ontwerp). Dit werd in de praktijk al toegepast omdat uitvoervergunningen die op basis van de Vuurwapenverordening werden toegekend ook in andere lidstaten geldig zijn.

De eerste bijzondere opmerking van de Raad (paragraaf 4) gaat over de wijzigingen in het decreet naar het informele, multilaterale exportcontroleregime Wassenaar Arrangement. De Raad stelt dat van het Wassenaar Arrangement een definitie moet worden toegevoegd aan artikel 2 van het Wapenhandeldecreet. Deze is nu voorzien in het nieuwe artikel 2, 7°, van het ontwerp dat aan artikel 2 van het Wapenhandeldecreet een punt 20° toevoegt.

De tweede bijzondere opmerking van de Raad (paragraaf 5) gaat over het nieuwe artikel 4, §2, 2°, van het Wapenhandeldecreet – ingevoegd bij artikel 4 van het ontwerp – dat onder meer “de persoon die de goederen op het Belgische grondgebied voorhanden heeft” verantwoordelijk stelt voor de aanvraag van vergunningen en voor de indiening van kennisgevingen. De Raad stelt dat het past erop te wijzen dat deze bepaling geen afbreuk doet aan het vereiste vastgelegd in wat artikel 4, §1, van het Wapenhandeldecreet wordt, namelijk dat de band met het Vlaamse Gewest blijkt uit de woonplaats of de zetel van de aanvrager, dan wel uit het feit dat de uitvoer of overbrenging daadwerkelijk over het grondgebied van het Vlaamse Gewest verloopt. De reden waarom in artikel 4, §2, 2°, van het Wapenhandeldecreet wordt verwezen naar het Belgische grondgebied is nochtans eenvoudig. De bevoegdheidsverdeling tussen de gewesten is primordiaal geënt op de locatie van de maatschappelijke zetel of woonplaats van de aanvrager, maar deze is pas aan de orde als er sprake is van een vergunningsplicht. Dat is enkel het geval als de goederen vanop het Belgische grondgebied uitgevoerd worden, vanop het Belgische grondgebied ingevoerd worden of door het Belgische grondgebied doorgevoerd worden. Pas dan moet bekeken worden welk gewest bevoegd is en dat hangt dus af van de van de maatschappelijke zetel of woonplaats van de aanvrager. Als die in het Vlaamse Gewest is gevestigd is het Vlaamse Gewest bevoegd, ook als de uitvoer weliswaar van op het Belgische grondgebied plaatsvindt, maar niet van op het Vlaamse grondgebied. Een bedrijf dat in Vlaanderen gevestigd is, maar zijn goederen uitvoert vanuit een opslagplaats in Luik moet in dat opzicht een vergunning aanvragen in het Vlaamse Gewest en niet in het Waalse Gewest, hoewel de goederen vanuit het Waalse Gewest uitgevoerd worden. Deze opmerking moet dus niet leiden tot een aanpassing van het ontwerp.

De derde en laatste bijzondere opmerking van de Raad (paragraaf 6) gaat over het nieuwe artikel 46, §3, laatste lid, van het Wapenhandeldecreet – ingevoegd bij artikel 29 van het ontwerp – dat bepaalt dat de Vlaamse Regering aan toezichthouders ook de hoedanigheid kan toekennen van officier van gerechtelijke politie. De Raad stelt dat de toevoeging van het woord “ook” verwarring schept en best weggelaten wordt. Het woord werd dan ook verwijderd.

B. Toelichting bij de artikelen

Artikel 2

Punt 1°

Deze wijziging maakt deel uit van de herwerking van het doorvoercontroleregime van het Wapenhandeldecreet, dat al in het algemene gedeelte van deze memorie aan bod kwam en verder toegelicht wordt onder artikel 6, 1° en 3°.

Omdat met dit ontwerp van decreet aan de bestaande controle op doorvoer met overlading/herlading een controle op doorvoer zonder overlading/herlading wordt toegevoegd, werd er vanuit wetgevingstechnisch oogpunt voor geopteerd om de definitie van doorvoer te veralgemenen en het onderscheid tussen de verplichtingen omtrent enerzijds doorvoer met overlading/herlading en anderzijds doorvoer zonder overlading/herlading te maken in de bepalingen van het Wapenhandeldecreet – en het Wapenhandelbesluit – die effectief de verplichtingen regelen (artikel 8, §1 en §2, en artikel 30, §1). Dit is nodig omdat zeer veel bepalingen van het Wapenhandeldecreet en het Wapenhandelbesluit naar doorvoer verwijzen en de verplichtingen in deze bepalingen evenzeer moeten gelden voor doorvoer zonder overlading/herlading als voor doorvoer met overlading/herlading. Het zou wetgevingstechnisch erg problematisch zijn om al deze bepalingen aan te passen.

Punt 2°, 3°, 5° en 7°

Ook deze toevoegingen maken ten dele deel uit van de herwerking van het doorvoercontroleregime; het was immers in die context dat de conceptnota het opnemen van definities van onder meer exporteur, importeur en vervoerder vooropstelde. De opname kadert echter meer algemeen binnen het toewijzen van de verantwoordelijkheid voor het naleven van de relevante controleverplichtingen en de bijhorende administratieve formaliteiten en is dus ook relevant voor uitvoer, invoer en overbrenging (zie verder de toelichting bij artikel 4).

De definitie van exporteur is gebaseerd op deze in artikel 2, 8°, van de voormelde EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012. De verwijzing naar uitvoer vanuit de Unie en de douaneaangifte uit die definitie werd om twee redenen niet overgenomen: 1) de definitie in dit ontwerp van decreet is ook toepasselijk op overbrenging naar andere EU-lidstaten; en 2) vergunningen voor uit-, doorvoer en overbrenging op basis van het Wapenhandeldecreet gelden voor uit-, doorvoer en overbrenging vanuit België en zijn niet geldig in andere EU-lidstaten (dat is enkel het geval voor uitvoervergunningen voor civiele vuurwapens die worden toegekend op basis van de EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012).

De definitie van importeur is de inversie van de definitie van exporteur.

De definities van doorvoerder en vervoerder vloeien voort uit de praktijk.

Punt 4°

Deze wijziging verduidelijkt dat de term 'gevoelige goederen' niet alleen van toepassing is op de defensiegerelateerde producten die voldoen aan de omschrijvingen van de conventionele wapens in het VN-register die zijn opgenomen in resoluties 43/36L en 58/54 van de Algemene Vergadering van de VN, maar op de defensiegerelateerde producten die voldoen aan de omschrijvingen van de conventionele wapens in het VN-register in zijn laatst gepubliceerde versie. Bovendien voegt de verwijzing naar resolutie 58/54 niets inhoudelijk toe; terwijl resolutie 43/36L het VN-register introduceerde is resolutie 58/54 immers enkel een van de jaarlijkse resoluties over het VN-register.

Punt 6°

Deze aanpassing werd vooropgesteld in de conceptnota.

Over de huidige definitie van munitie (artikel 2, 13°) werd in de memorie van toelichting bij het Wapenhandeldecreet gesteld dat deze werd overgenomen uit

artikel 1quater van de EU-Vuurwapenrichtlijn 91/477/EEG¹⁰. Dat is weliswaar correct, maar in de richtlijn werd tevens aangegeven dat de opgesomde componenten enkel geïmporteerd worden "voor zover deze componenten zelf onderworpen zijn aan vergunningen in de desbetreffende lidstaat". In het licht van de overbrengingsvergunningsplicht betekent dit dus dat "patroonhouders, slaghoedjes, voortstuwingskruit, kogels en [andere] projectielen" enkel een overbrengingsvergunning behoeven in zoverre ook het voorhanden hebben en verwerven ervan onder vergunning werd gesteld. Hetzelfde geldt voor uitvoer, gelet op de definitie in artikel 2, 4, van EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012 (die sinds 30 september 2013 uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie regelt).

Omdat in België deze materie in de Wapenwet van 8 juni 2006 en de uitvoeringsbesluiten ervan geregeld wordt, is het logisch om hiernaar te verwijzen zonder enige specifieke componenten te vermelden. Op deze manier is de definitie van munitie te allen tijde van toepassing op alle componenten waarvan het voorhanden hebben en de verwerving vergunningsplichtig of verboden is op basis van de Wapenwet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Punt 8°

De definitie van de voormelde Vuurwapenverordening 258/2012 werd toegevoegd om in de opvolgende bepalingen van het ontwerp op een eenvoudige manier te kunnen verwijzen naar deze verordening.

De definitie van het Wassenaar Arrangement werd toegevoegd omdat de grondslag van dit informele, multilaterale exportcontroleregime geen regelgevende tekst is die als dusdanig in een officiële publicatie – zoals het Belgisch Staatsblad – geconsulteerd kan worden. De definitie werd overgenomen uit artikel 1, 9°, van het samenwerkingsakkoord van 17 juli 2007 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot de invoer, uitvoer en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie, alsook van producten en technologieën voor dubbel gebruik. Daarbij werd weliswaar de wijd gekende benaming 'Wassenaar Arrangement' behouden en werd dus niet de ongelukkige benaming 'Regeling van Wassenaar' uit het samenwerkingsakkoord overgenomen.

Artikel 3

Deze wijziging werd niet vooropgesteld in de conceptnota, maar zet wel een belangrijke lacune recht.

De Europese richtlijnen waarop de regels uit het Wapenhandeldecreet over overbrenging naar andere EU-lidstaten gebaseerd zijn, hebben op basis van de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en overeenkomsten in het kader van het Schengenacquis, inclusief uitvoeringsbepalingen van beide, immers een ruimer toepassingsgebied dan enkel de lidstaten van de EU. Het gaat daarbij over richtlijn 2009/43/EG voor overbrenging van defensiegerelateerde producten en EU-Vuurwapenrichtlijn 91/477/EEG voor overbrenging van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie (waarnaar in respectievelijk artikel 6 en 29 van het Wapenhandeldecreet verwezen wordt).

Richtlijn 2009/43/EG is in dat opzicht momenteel ook toepasselijk op Noorwegen en IJsland, terwijl EU-Vuurwapenrichtlijn 91/477/EEG momenteel ook toepasselijk is op zowel Noorwegen en IJsland als op Liechtenstein en Zwitserland. Dat houdt dan

¹⁰ Richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens.

ook in dat de bepalingen in het Wapenhandeldecreet en het Wapenhandelbesluit die deze richtlijnen uitvoeren ook toepasselijk moeten zijn op in-, uit- en doorvoer vanuit en naar de landen in kwestie.

Om te vermijden dat een te groot aantal bepalingen in het Wapenhandeldecreet gewijzigd zouden moeten worden, werd voor de optie gekozen om in een algemene bepaling op te nemen dat in-, uit- en doorvoer vanuit en naar de landen in kwestie gelijkgesteld wordt met overbrenging en doorvoer vanuit en naar een andere lidstaat van de EU.

Daaraan wordt ook een bepaling gekoppeld die anticipeert op een eventuele wijziging van de relevante Europese instrumenten of van het lidmaatschap van de Europese Economische Ruimte en de Europese Vrijhandelsassociatie, waarop deze instrumenten betrekking hebben. De bepaling zorgt ervoor dat een dergelijke wijziging niet moet leiden tot een aanpassing van het Wapenhandeldecreet, maar door de Vlaamse Regering kan afgehandeld worden (of eventueel, na besluit van de Vlaamse Regering door de bevoegde minister). Dergelijke delegatie is geoorloofd omdat het daarbij louter zou gaan over de Vlaamse vertaling of uitvoering van een Europese beslissing zonder enige beleidsruimte. Op basis van deze bepaling zou bijvoorbeeld een Europese beslissing tot de bijkomende toepassing van richtlijn 2009/43/EG op Liechtenstein niet moeten leiden tot een aanpassing van het Wapenhandeldecreet, noch een eventuele beslissing om richtlijn 2009/43/EG niet langer toe te passen op Noorwegen.

De belangrijkste basisinstrumenten zijn de volgende:

- overeenkomst van 2 mei 1992 betreffende de Europese Economische Ruimte;
- besluit nr. 111/2013 van het Gemengd Comité van de EER van 14 juni 2013 tot wijziging van bijlage II (Technische voorschriften, normen, keuring en certificatie) bij de EER-overeenkomst;
- besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten Overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis;
- besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis;
- besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen.

Artikel 4

Deze toevoegingen werden in de conceptnota vooropgesteld in het kader van de herwerking van het doorvoercontroleregime, maar zijn algemeen belangrijk. Het toewijzen van de verantwoordelijkheid voor het naleven van de relevante controleverplichtingen is immers essentieel in de afdwinging daarvan.

Momenteel bevat het Wapenhandeldecreet geen specifieke aanduiding van welke specifieke persoon die betrokken is bij een specifieke in-, uit-, doorvoer of overbrenging aan de vergunningsverplichtingen van het decreet moet voldoen.

Anders dan de EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012 en EU-Folterverordening nr. 1235/2005 (en Dual-useverordening nr. 428/2009) bevat het decreet momenteel geen definitie van exporteur, die vervolgens de verantwoordelijkheid krijgt om aan de vergunningsverplichting te voldoen, noch bevat het definitie van invoerder, doorvoerder en overbrenger. Ook in de bepalingen met de vergunningsverplichtingen zelf wordt niet gespecificeerd welke persoon daaraan moet voldoen. Het decreet definieert enkel de aanvrager, maar zonder aanduiding van welke bij de in-, uit-, doorvoer of overbrenging betrokken persoon dat moet zijn. De aanvrager wordt immers louter gedefinieerd als "een natuurlijke persoon of rechtspersoon die, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, een aanvraag van in-, uit- of doorvoer, overbrenging, voorafgaande machtiging of certificaat van gecertificeerd persoon indient". Ook de bepaling in artikel 4, waarin wordt gesteld dat de Vlaamse Regering vergunningen, machtigingen en certificaten toekent als de aanvrager in het Vlaamse Gewest zijn of haar woonplaats of maatschappelijke zetel heeft of, als de aanvrager geen woonplaats of maatschappelijke zetel in België heeft, als de in-, uit- of doorvoer of de overbrenging op het grondgebied van het Vlaamse Gewest plaatsvindt, geeft geen duidelijkheid over welke specifieke persoon de aanvraag moet indienen.

Als het gaat over uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie (het zogenaamde vuurwapenregime) bepaalt EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012 wel wie de vergunning moet aanvragen, namelijk de exporteur. Deze wordt gedefinieerd als "elke persoon, gevestigd in de Unie, die een aangifte ten uitvoer doet of namens wie een aangifte ten uitvoer wordt gedaan, dat wil zeggen de persoon die op het tijdstip dat de aangifte wordt aanvaard, het contract met de ontvanger in het derde land heeft en die het recht heeft te beslissen dat het product naar een bestemming buiten het douanegebied van de Unie wordt verzonden. Indien geen uitvoercontract is gesloten of indien de houder van het contract niet namens zichzelf handelt, wordt onder de exporteur de persoon verstaan die het recht heeft om te beslissen het product naar een bestemming buiten het douanegebied van de Unie te verzenden."

Ook buiten de uitdrukkelijke bepaling in EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012 is het in de meerderheid van de gevallen wel duidelijk en logisch welke persoon de vergunning zal aanvragen. In het geval van uitvoer en uitgaande overbrenging is dat meestal de exporteur, in het geval van invoer of inkomende overbrenging de invoerder en in het geval van doorvoer de doorvoerder, die dan ofwel in eigen naam ofwel in vertegenwoordiging van de exporteur in het land van afzending of de vervoerder de vergunning aanvraagt (voor definities zie artikel 2)

Het is echter niet vastgelegd wie de vergunning moet aanvragen en dus de verantwoordelijkheid draagt en daarover in rechte kan aangesproken worden. Dat zou het in bepaalde gevallen moeilijk kunnen maken om de verantwoordelijke partij aan te wijzen in geval van een overtreding van een (vergunnings)verplichting van het Wapenhandeldecreet. Dat kan op zijn beurt problematisch zijn in het licht van het strafrechtelijke legaliteitsbeginsel. Daarnaast is het ook wenselijk om inter partes, dus tussen de bij een in-, uit-, doorvoer of overbrenging betrokken partijen, duidelijkheid te geven over wie de vergunning mag en moet aanvragen.

Voor invoer en overbrenging naar het Vlaamse Gewest worden de importeur en de vervoerder verantwoordelijk gesteld.

Voor uitvoer en overbrenging naar een andere EU-lidstaat worden niet alleen de exporteur en de vervoerder verantwoordelijk gesteld, maar ook de persoon die de goederen op het Belgische grondgebied voorhanden heeft als dat een andere persoon is dan de exporteur of de vervoerder. Te denken valt aan een situatie waarin de contracterende partij met de uiteindelijke beslissingsmacht over de uitvoer van de goederen niet in België gevestigd is, maar de goederen wel fysiek vanuit België

uitgevoerd worden. Concreet zou het dan bijvoorbeeld kunnen gaan over een dochterbedrijf dat in het kader van een overeenkomst tussen haar moederbedrijf en een welbepaalde bestemming voor haar moederbedrijf de goederen vanuit België levert. In dergelijk geval moet het Vlaamse bedrijf in kwestie ook verantwoordelijk gesteld worden. Er wordt hier telkens over België gesproken en niet over het Vlaamse Gewest omdat het Vlaamse Gewest bevoegd kan zijn voor de uitvoer van goederen vanuit een ander gewest, namelijk in het geval dat de aanvrager zijn of haar woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest heeft.

Voor doorvoer worden de exporteur, de vervoerder en de doorvoerder verantwoordelijk gesteld. In de huidige praktijk worden vergunningen voor doorvoer met overlading/herlading bijna altijd aangevraagd door doorvoerders, die voornamelijk verantwoordelijk zijn voor de fysieke overlading van de goederen en voor het vervullen van de doorvoerformaliteiten. Vanuit het oogpunt van het land van doorvoer is het opportuun om deze partij effectief verantwoordelijk te stellen omdat er een aanknopingspunt met het grondgebied is en de naleving van de doorvoervergunningsplicht dus niet extraterritoriaal moet afgedwongen worden; bij doorvoer zal de exporteur, noch de vervoerder in principe zijn woonplaats of maatschappelijke zetel in het land van doorvoer hebben. De verantwoordelijkheid is ook logisch; de afhandeling van doorvoer is een activiteit op zich en doorvoerders van defensiegerelateerde producten mogen verondersteld worden de daaraan verbonden verplichtingen te kennen; er kan dan ook van doorvoerders verwacht worden dat ze de nodige handelingen stellen en de nodige informatie vergaren om aan de doorvoer verplichtingen te voldoen en, in de onmogelijkheid daarvan, weigeren de doorvoertransactie voor de exporteur of de vervoerder te voltrekken.

Dit betekent echter niet dat de doorvoerder als enige bij de doorvoer betrokken partij verantwoordelijk moet gesteld worden, des te meer omdat er in het geval van een onvergunde doorvoer, zelfs met overlading/herlading, niet altijd een aanwijsbare betrokken partij in het land van doorvoer zal zijn, maar enkel een uitvoerder en een vervoerder (die principieel niet in het land van doorvoer gevestigd zijn). Bij doorvoer zonder overlading/herlading zal dat zelfs meestal zo zijn. Het is dan ook logisch om ook de uitvoerder en de vervoerder verantwoordelijk te stellen.

De partijen worden telkens hoofdelijk verantwoordelijk gesteld. Daarmee wordt bedoeld dat elk van de vermelde partijen als aanvrager van een vergunning kan optreden, maar ook dat elk van de vermelde partijen kan aangesproken worden als de noodzakelijke vergunning niet werd aangevraagd of als een andere (vergunnings)verplichting van het Wapenhandeldecreet of het Wapenhandelbesluit niet werd nageleefd.

Met het oog op de correcte afhandeling van de (vergunnings)verplichtingen wordt in het geval dat een persoon met woonplaats of maatschappelijke zetel buiten België als aanvrager optreedt – bijvoorbeeld de exporteur bij doorvoer – de tussenkomst van een partij met woonplaats of maatschappelijke zetel in België verplicht¹¹. Dit hangt samen met de verplichting in artikel 10 van het Wapenhandeldecreet dat de aanvrager of, bij een buitenlandse aanvrager, zijn vertegenwoordiger, over de voorafgaande machtiging moet beschikken om definitieve uit-, door- of overbrengingsvergunningen te kunnen aanvragen (zie daarover ook artikel 7, 1°, van dit ontwerp van decreet). De uitzonderingen die artikel 4 van dit ontwerp van decreet voorziet zijn dezelfde uitzonderingen die artikel 10, §4, van het Wapenhandeldecreet voorziet voor de verplichting van voorafgaande machtiging. Enkel de uitzondering voor erkende wapenhandelaars werd niet overgenomen omdat het in artikel 4 van dit ontwerp van decreet alleen gaat over buitenlandse personen en de uitzondering

¹¹ Bij doorvoer kan de doorvoerder in dat opzicht zowel in eigen naam een vergunning aanvragen als in vertegenwoordiging van de exporteur of de vervoerder.

voor erkende wapenhandelaars in artikel 10, §4, van het Wapenhandeldecreet uitsluitend betrekking heeft op de Belgische erkenning als wapenhandelaar.

Artikel 5

Deze wijziging werd vooropgesteld in de conceptnota.

Het Wapenhandeldecreet vereist dat bij iedere aanvraag van definitieve uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen of munitie een document wordt gevoegd waaruit de toestemming van de eventuele landen van doorvoer blijkt, met uitzondering van de lidstaten van de EU (artikel 40, §4).

Met deze bepaling werd artikel 10, tweede lid, (b), van het VN-Vuurwapenprotocol¹² geïmplementeerd voor wat betreft definitieve uitvoer van civiele vuurwapens (nu grotendeels geregeld in de EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012). Aangezien het VN-Vuurwapenprotocol echter geen onderscheid vormt tussen civiele en militaire wapens ontbreekt in het Wapenhandeldecreet de toepassing van artikel 10, tweede lid, (b), op militaire vuurwapens.

Artikel 6

Punt 1° en 3°

Deze punten bevatten de meest ingrijpende wijzigingen betreffende de herwerking van het doorvoercontroleregime van het Wapenhandeldecreet, met name deze aan de controleverplichtingen. Zowel in de conceptnota als in het algemene gedeelte van deze memorie werden de grote lijnen van deze herwerking al meegegeven. Hieronder wordt specifiek ingegaan op de concrete wijzigingen aan de betreffende bepalingen.

Punt 1°

Omwille van de verregaande herwerking van het doorvoercontroleregime werd ervoor geopteerd om in de relevante artikelen met de controleverplichtingen – artikel 8 voor defensiegerelateerde producten en artikel 30 voor civiele vuurwapens – de bepalingen omtrent doorvoer af te splitsen van de bepalingen omtrent uitvoer. Door de wijziging in dit punt 1° worden in dat opzicht in artikel 8 paragraaf 1 en 2 alleen van toepassing op uitvoer en wordt doorvoer apart geregeld in de nieuwe paragraaf 2/1.

Punt 3°

Het eerste lid van de nieuwe paragraaf 2/1 bevat de vergunningsverplichtingen omtrent doorvoer, zowel de bestaande vergunningsverplichting voor doorvoer met overlading (punt 1°) en herlading (punt 2°) als de nieuwe vergunningsverplichting voor doorvoer zonder overlading/herlading (punt 3°).

De bestaande vergunningsverplichting voor doorvoer met overlading/herlading wordt hier integraal hernomen (zie ook de toelichting bij artikel 2, 1°). Het principe blijft dus dat voor doorvoer met overlading/herlading systematisch een vergunning nodig is. De versoepeling daarvan voor risicoloze doorvoer met overlading/herlading die in de conceptnota werd vooropgesteld en al in het algemene gedeelte van deze memorie werd beschreven, zit vervat in het derde en vierde lid (zie hieronder).

¹² Aanvullend protocol van 31 mei 2001 tegen de ongeoorloofde vervaardiging van en handel in vuurwapens, de onderdelen, componenten en munitie ervan, bij het Verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde misdaad.

De nieuwe vergunningsverplichting voor doorvoer zonder overlading/herlading is zoals aangekondigd in de conceptnota en kort aangehaald in het algemene gedeelte van deze memorie een catch-all- of vangnetcontrole, gebaseerd op de gelijkaardige catch-all- of vangnetcontrole in Dual-useverordening nr. 428/2009. Dat betekent dat er niet voor elke doorvoer zonder overlading/herlading een vergunning moet aangevraagd worden, maar enkel als een van de betrokken partijen over informatie beschikt (of informatie van de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken verkrijgt) dat een van de opgelijste gevallen van toepassing is.

Het merendeel van de gevallen waarin punt 3° voorziet – gevallen a), c) en d) – werden overgenomen uit artikel 6 van het VN-Wapenhandelsverdrag. Dat artikel brengt de gevallen samen waarin staten op basis van hun internationale verplichtingen de uitvoer, invoer, doorvoer met en zonder overlading/herlading en tussenhandel van de opgelijste conventionele wapens, onderdelen en munitie principieel moeten voorkomen. Voor de invulling van de gevallen in kwestie kan dan ook verwezen worden naar de voorbereidende werken bij het VN-Wapenhandelsverdrag en de commentaren daarbij. In deze context is het belangrijk op te merken dat het begrip 'kennis dragen van' hier niet in de strafrechtelijke betekenis moet begrepen worden. Om duidelijk te maken dat de kennis van een bij de doorvoer betrokken partij over de toepasselijkheid van een bepaald geval niet 'beyond reasonable doubt' moet zijn, werd ook telkens toegevoegd dat een vergunning nodig is als er kennis is dat een voorzien geval toepasselijk kan zijn (zie ook verder de toelichting bij het tweede lid).

Daarnaast moet erkend worden dat het in bepaalde gevallen voor een bij de doorvoer betrokken partij moeilijk is om daarvan kennis te hebben. Daarom is dan weer voorzien dat er ook een vergunning nodig is als de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken zelf een bij de doorvoer betrokken partij in kennis stelt van de toepasselijkheid. Dat is uiteraard enkel mogelijk in gevallen waarin de dienst over de nodige informatie beschikt, bijvoorbeeld op basis van inbreng van andere overheidsdiensten in binnen- en buitenland.

Met de catch-all- of vangnetcontrole op doorvoer zonder overlading/herlading in deze gevallen is het mogelijk om waar nodig dergelijke transactie tijdens een vergunningsprocedure te onderzoeken en desgevallend de vergunning te weigeren op basis van de criteria in artikel 26 en 28 van het Wapenhandelsdecreet (waarin de 'verboden' uit artikel 6 van het VN-Wapenhandelsverdrag ook vervat zitten). De redenen waarom voor doorvoer zonder overlading/herlading een catch-all- of vangnetcontrole de meest aangewezen controlemaatregel is, werden overigens in het algemene gedeelte van deze memorie al belicht in de repliek op de vraag van een belanghebbende naar een systematische kennisgevingsplicht voor alle niet-vergunningsplichtige doorvoer.

Het tweede lid van de nieuwe paragraaf 2/1 sluit aan bij de catch-all- of vangnetcontrole in punt 3° van het eerste lid. Om te anticiperen op een eventueel dispuut in feite of een bij de doorvoer betrokken partij al dan niet kennis droeg van de toepasselijkheid van de opgelijste gevallen, wordt elke betrokken partij verplicht om zelfs al bij een redelijk vermoeden te handelen, in dit geval de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken te contacteren. De dienst kan dan al dan niet toepasselijkheid van het geval in kwestie beoordelen en, indien nodig, een vergunningsplicht opleggen. Ook deze bepaling reflecteert de aanpak van de Dual-useverordening nr. 428/2009.

Het derde lid van de nieuwe paragraaf 2/1 bevat de uitzonderingen op de systematische vergunningsplicht voor doorvoer met overlading/herlading in punt 3° van het eerste lid. In twee gevallen wordt hier een vrijstelling van vergunning voorzien, op voorwaarde dat de uitvoer en de invoer van de goederen al toegelaten is door

de betrokken landen. Anders gezegd is de vrijstelling afhankelijk van het voldoen aan de geldende verplichtingen in het land van afzending, het land van bestemming en het land van eindgebruik. Het voldoen aan deze voorwaarde kan aangetoond worden door voorlegging van de nodige in- en uitvoervergunning aan de douanediensdiensten, die bij twijfel over de toepasselijkheid van de voorgelegde documentatie een beroep kan doen op de expertise van de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken.

Het eerste voorziene geval betreft doorvoer met overlading/herlading van goederen die bestemd zijn voor een andere lidstaat van de EER. In dergelijk geval kan men zich immers vragen stellen bij de meerwaarde van een systematische vergunningsplicht als de lidstaat in kwestie de invoer al heeft goedgekeurd (en het land van afzending de uitvoer). Daarbij is het vermeldenswaardig dat op basis van artikel 4, §1, van EU-richtlijn 2009/43/EG de doorvoer tussen twee lidstaten van de EU sowieso niet gecontroleerd mag worden. In dat opzicht is het een logische complementaire maatregel om ook doorvoer vanuit een land buiten de EU naar een andere EU-lidstaat niet langer te controleren. De uitbreiding tot de andere EER-lidstaten (IJsland, Noorwegen en Liechtenstein) is logisch omdat voor deze landen EU-richtlijn 2009/43/EG ook relevant is.

Deze argumentatie geldt vervolgens bij uitstek voor het tweede voorziene geval, dat is doorvoer met overlading/herlading van goederen die eigendom zijn van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EER en die louter voor het eigen gebruik door de betreffende strijdkrachten worden doorgevoerd. Dergelijk geval is in dat opzicht ook uitgezonderd van de bepalingen van het VN-Wapenhandelsverdrag (artikel 2, §3).

Het eerste geval beoogt wel met opzet enkel doorvoer bestemd voor andere lidstaten van de EER en dus niet doorvoer afkomstig uit andere lidstaten van de EER (en bestemd voor een derde land). Dit heeft te maken met het feit dat men tot op heden zelfs voor EU-lidstaten nog niet kan spreken over een volledige geharmoniseerde toepassing van de criteria van artikel 2 van het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB, en met het feit dat de criteria in artikel 26 van hetzelfde decreet een substantiële verstrenging inhouden ten opzichte van de criteria die zijn voorzien in artikel 2 van het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB. Dit noodzaakt een blijvende controle op doorvoer van goederen die weliswaar afkomstig zijn uit een andere EU-lidstaat, maar bestemd zijn voor een derde land.

De vrijstellingen in het derde lid van de systematische vergunningsplicht in punt 1° en 2° van het eerste lid sluiten wel niet elke controle uit. Hoewel de catch-all- of vangnetcontrole in punt 3° van het eerste lid vooral relevant is voor doorvoer zonder overlading/herlading, is deze ook toepasselijk op de vrijgestelde gevallen van doorvoer met overlading/herlading uit het derde lid. Dat betekent concreet dat in die gevallen ook een vergunningsplicht kan gelden of opgelegd worden als er sprake is van een van de gevallen of situaties vermeld in punt 3° van het eerste lid.

Het vierde lid voorziet de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om de vrijstellingen in het derde lid uit te breiden tot een of meer lidstaten van de NAVO en het Wassenaar Arrangement. Deze mogelijkheid reflecteert de gelijkaardige uitbreidingsmogelijkheid die is voorzien bij andere maatregelen ten aanzien van EU-lidstaten (zie artikel 19, §3, 24, §3, en 40, §3). De uitbreidingsmogelijkheid gaat bij die maatregelen weliswaar enkel over lidstaten van het Wassenaar Arrangement omdat lidstaten van de NAVO voor de maatregelen in kwestie op dezelfde manier behandeld werden als EU-lidstaten. In de onderhavige kwestie gaat het echter over het fundamentele onderscheid of voor doorvoer met overlading/herlading al dan niet een vergunning nodig is. Daarom werd beslist om hier lidstaten van de NAVO eerder op het niveau van de lidstaten van het Wassenaar Arrangement te behandelen dan op het niveau van de lidstaten van de EU (en de EER). Op die ma-

nier kan de Vlaamse Regering bepalen dat doorvoer met overlading/herlading naar bepaalde lidstaten van de NAVO te gevoelig is om systematisch vrij te stellen van vergunning en tegelijk doorvoer met overlading/herlading naar andere lidstaten van de NAVO wel vrijstellen.

Punt 2°

De categorie 'ander voor militair gebruik dienstig materiaal' is de catch-all- of vang-netbepaling om de uit- en doorvoer te kunnen controleren van civiele goederen die dezelfde behandeling verdienen als defensiegerelateerde producten maar om de een of de andere reden (nog) niet zijn opgenomen in de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen. De definitie in artikel 2, 2°, is open en dynamisch zodat te allen tijde waar nodig een vergunningsplicht kan opgelegd worden. Dergelijke beslissing volgt bijna altijd op de vraag van een specifiek bedrijf over een specifiek goed, al dan niet in het kader van de formele procedure van de schriftelijke bevestiging. Om ervoor te zorgen dat de classificatie van een goed als 'ander voor militair gebruik dienstig materiaal' niet enkel geldt voor dat specifiek goed van dat specifiek bedrijf, maar ook voor andere bedrijven die dergelijke goederen uit- of doorvoeren, is het belangrijk dat goederen die als 'ander voor militair gebruik dienstig materiaal' geclassificeerd worden onder een generieke beschrijving in een openbare lijst opgenomen worden. Op die manier kunnen alle rechtsonderhorigen van de uit- en doorvoervergunningsplicht voor dergelijke goederen kennis nemen. Uiteraard gaat het hier over een dynamische lijst die telkens moet bijgewerkt worden als een nieuw goed als 'ander voor militair gebruik dienstig materiaal' geclassificeerd wordt.

Punt 4°

Deze wijziging werd vooropgesteld in de conceptnota.

In artikel 8, §3, tweede lid, van het Wapenhandeldecreet wordt ten onrechte uitvoer vermeld aangezien de bepaling enkel over invoer gaat en niet over uitvoer.

Artikel 7

Punt 1°

Deze wijziging hangt samen met de toewijzing van de verantwoordelijkheid voor het aanvragen van vergunningen (zie artikel 4). De wijziging verduidelijkt dat het de aangewezen aanvrager van de vergunning is die over de voorafgaande machtiging moet beschikken. Enkel als de aanvrager geen woonplaats of maatschappelijke zetel in België heeft, is het voldoende dat zijn vertegenwoordiger met woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest over een voorafgaande machtiging beschikt.

Punt 2°

In de conceptnota werd aangegeven dat in de procedures en nadere regels omtrent de voorafgaande machtiging (artikel 10 van het Wapenhandeldecreet en artikel 29 tot en met 31 van het Wapenhandelbesluit) en het certificaat van gecertificeerde persoon (artikel 14, §3, van het Wapenhandeldecreet en artikel 32 tot en met 35 van het Wapenhandelbesluit) een aantal vergetelheden zitten die weliswaar geen dramatische impact hebben op de beoordeling van aanvragen en op de legaliteit van beslissingen, maar waarvan de rechtzetting wel wenselijk is.

Wat betreft de tekst van het Wapenhandeldecreet gaat het over de vermelding van de douane als een van de instanties waaraan advies kan gevraagd worden en de

duidelijke vermelding en de invulling van de vereiste van betrouwbaarheid bij de voorafgaande machtiging.

Wat betreft die betrouwbaarheid worden de interne procedures en richtlijnen van de aanvrager met het oog op de correcte naleving van de regelgeving ('internal compliance') geëvalueerd. Daarbij wordt gekeken naar het interne programma tot naleving van de overbrengings- en uitvoercontroleprocedure of het uitvoerbeheerssysteem van de aanvrager ('internal compliance programme') en de aanwijzing van persoonlijk verantwoordelijke personen. Van die betrouwbaarheid wordt bij de voorafgaande machtiging wel een louter globale evaluatie gemaakt; de specifieke en erg strikte vereisten die toepasselijk zijn in de betrouwbaarheidsproef voor het verkrijgen van een certificaat van gecertificeerde persoon gelden hier niet.

Artikel 8

Deze wijziging is nieuw ten opzichte van de conceptnota.

De toevoeging moet de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken toelaten te controleren dat de beperkingen effectief onmiddellijk aan de bestemming gemeld werden.

Artikel 9 en 10

Deze wijziging werd vooropgesteld in de conceptnota.

Het Wapenhandeldecreet voorziet dat aan een persoon het gebruik van het flexibele systeem van globale vergunningen – voor overbrenging van defensiegerelateerde producten naar andere EU-lidstaten – kan ontzegd worden vanwege een gebrekkige uitvoercontroleprocedure of een gebrekkig uitvoerbeheerssysteem (artikel 15, §3).

Het Wapenhandeldecreet bevat echter geen overeenkomstige mogelijkheid om aan personen het gebruik van algemene vergunningen te ontzeggen, terwijl deze een nog flexibeler systeem van vergunningen vormen (artikel 14).

De tekst die met artikel 9 toegevoegd wordt, is dezelfde als die toepasselijk is op globale vergunningen.

Artikel 11

Deze wijzigingen werden vooropgesteld in de conceptnota.

In de conceptnota worden een onduidelijkheid en een vergetelheid uitgebreid besproken.

De onduidelijkheid betreft wat specifiek van de bestemming en de eindgebruiker kan gevraagd worden naast informatie over het eindgebruik en de eindgebruiker en een document dat de eindgebruiker en het eindgebruik vermeldt. In de bepalingen in kwestie (artikelen 19, 24 en 40, telkens §3, eerste lid) wordt weliswaar verwezen naar "relevante verbintenissen van de bestemming of de eindgebruiker", maar tegelijkertijd wordt voor de duidelijkheid best ook verwezen naar "bijkomende gegevens" van de bestemming of de eindgebruiker. Daarbij gaat het onder meer over de gegevens die vervat zitten in het voormelde sjabloon van eindgebruikersverklaring, zoals de gegevens van intermediaire partijen en de verscheper, de wijze waarop de goederen zullen worden overgebracht of uitgevoerd, de derde landen van doorvoer en de vermoedelijke datum van aankomst van de goederen in het land van bestemming.

De vergetelheid betreft de bepaling met de gevallen waarin bij overbrengingen naar andere EU-lidstaten een wederuitvoerverbintenis van de eindgebruiker verplicht is (artikel 19, §3, tweede lid). Anders dan in de corresponderende bepalingen bij uitvoer naar landen buiten de EU (artikelen 24 en 40, telkens §3, tweede lid) wordt daarin niet verwezen naar het geval waarin de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken vaststelt dat het exportcontrolebeleid en de effectiviteit van het exportcontrolesysteem van het land van eindgebruik aanleiding tot bezorgdheid zou kunnen geven. Dat is onterecht omdat op die manier voor hetzelfde land van eindgebruik de verplichting van een wederuitvoerverbintenis er louter van afhangt of de goederen al dan niet eerst via een andere EU-lidstaat passeren. Als dat zo is, is er weliswaar nog altijd een mogelijkheid om een wederuitvoerverbintenis op te leggen, maar is er geen verplichting, ook al is er bezorgdheid over het exportcontrolebeleid en de effectiviteit van het exportcontrolesysteem. Dit moest dan ook rechtgezet worden.

Het belangrijkste element in dit artikel is echter de voormelde verankering van de praktijk omtrent de eindgebruikersverklaring.

In de implementatie van de verplichtingen in het Wapenhandeldecreet omtrent (controle op) eindgebruik werd heel wat werk verricht omtrent het element van de verplichte voorlegging van "een document dat de eindgebruiker en het eindgebruik vermeldt". Het belangrijkste resultaat daarvan is een sjabloon van eindgebruikersverklaring dat vraagt naar de meest essentiële gegevens over de voorgestelde overbrenging of uitvoer en dat een lijst van verbintenissen bevat die moet ondertekend worden door een persoon die de eindgebruiker juridisch kan verbinden. Bij dat sjabloon werden tevens richtlijnen opgesteld over de voorlegging van de eindgebruikersverklaring. Het sjabloon en de richtlijnen werden door de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken deels ontwikkeld in het licht van de vaststelling in de praktijk dat de voorgelegde documenten vaak tekortschoten op het vlak van informatie en dat nog steeds louter internationale invoercertificaten werden voorgelegd zonder daarbij te voldoen aan de basisverplichting dat het voorgelegde document informatie moet bevatten over zowel de eindgebruiker als het voorgenomen eindgebruik. Het sjabloon werd gebaseerd op het sjabloon dat wordt gehanteerd in de Dual-useverordening nr. 428/2009 en houdt rekening met verschillende goede praktijken omtrent eindgebruikersverklaringen (zoals deze van het Wassenaar Arrangement).

In het kader van de optimalisatie van het decreet en gelet op de voormelde problematiek werd het erg wenselijk geacht om 1) af te stappen van de vage bewoording van "een document dat de eindgebruiker en het eindgebruik vermeldt" en de algemene en systematische verplichte voorlegging van een eindgebruikersverklaring in het Wapenhandeldecreet te verankeren; en 2) ook de gegevens en verbintenissen waarvan opname in de eindgebruikersverklaring essentieel is in de regelgeving te verankeren.

De basisverplichting van de voorlegging van een eindgebruikersverklaring zit nu in het Wapenhandeldecreet, met een opdracht aan de Vlaamse Regering om de nadere regels van de eindgebruikersverklaring vast te stellen. In uitvoering daarvan zullen in het Wapenhandelbesluit de huidige gevraagde gegevens en verbintenissen opgenomen worden, met een opdracht voor de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken om een sjabloon ter beschikking te stellen voor de opmaak van de eindgebruikersverklaring (zoals dat in de praktijk al het geval is). De opname van de opgelijste gegevens en verbintenissen zal dan verplicht zijn, maar niet het gebruik van het voorgestelde sjabloon. Er werd daarbij geoordeeld dat niet zozeer het formaat dan wel de inhoud van de verklaring moet vastgelegd worden.

Artikel 12

Deze toevoeging zet de lacune recht dat deze meldingsplicht momenteel enkel geldt bij de aanvraag van een uitvoervergunning (artikel 25). De decretale verandering van deze verplichting is belangrijk met het oog op de afdwinging ervan; de niet-melding kan zo aanleiding geven tot sanctionering. De tekst van dit artikel ligt in lijn met de tekst van artikel 25 van het decreet, die ook beperkt wordt aangepast (zie artikel 15).

Artikel 13

Deze wijziging werd vooropgesteld in de conceptnota.

Deze wijziging moet de lacune opvullen dat er bij overbrenging naar een andere EU-lidstaat geen weigeringscriteria voorhanden zijn als er geen sprake is van eindgebruik buiten de EU.

Het is daarbij wel niet nodig om dezelfde toets te voorzien als bij eindgebruik buiten de EU. De voorziene criteria liggen in lijn met deze die het Wapenhandeldecreet in artikel 11 nu al voorziet voor invoer.

Artikel 14

Deze wijzigingen betreffen dezelfde aanpassingen aan de regels omtrent de controle op eindgebruik voor uitvoer van defensiegerelateerde producten naar landen buiten de EU als deze aan de regels omtrent de controle op eindgebruik voor overbrenging van defensiegerelateerde producten naar EU-lidstaten, toegelicht onder artikel 11.

Artikel 15

Deze wijziging zet de lacune recht dat de betreffende meldingsplicht momenteel enkel geldt voor uitvoerbeperkingen van andere EU-lidstaten en niet voor voorwaarden en beperkingen van landen buiten de EU. Dit komt nochtans regelmatig voor, bijvoorbeeld de vereiste van een wederuitvoertoestemming van de VS.

Artikel 16

Deze wijzigingen werden vooropgesteld in de conceptnota.

In de conceptnota werd verwezen naar de discussie over het belang en de draagwijdte van het woord 'zullen' ten opzichte van het woord 'kunnen' in de criteria en het niveau van bewijs van een duidelijk risico op het negatieve gevolg dat moet worden aangeleverd.

De verwarring hieromtrent wordt gevoed door de formulering van de criteria in het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB die gebaseerd zijn op de vaststelling van een duidelijk risico en die de basis vormen voor bovenstaande criteria 1 tot en met 3 uit het Wapenhandeldecreet. Het tweede criterium spreekt immers over "gebruikt worden" en bevat dus 'zullen' noch 'kunnen'. De Gebruikersgids bij het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB bevat dan weer de volgende toelichting: "Om te beoordelen of er al dan niet een duidelijk risico bestaat dat de beoogde uitvoer kan worden gebruikt om dergelijke daden te begaan of in de hand te werken, is een grondige analyse vereist. Het feit dat in de tekst "duidelijk risico" wordt gecombineerd met "kan worden gebruikt", is veelzeggend. Dit valt gemakkelijker te bewijzen dan dat er sprake is van een duidelijk risico dat de militaire technologie of het militaire materieel voor binnenlandse onderdrukking zal worden gebruikt."

De toelichting in de Gebruikersgids toont de bedoeling van het criterium. Het gaat daadwerkelijk over een risicoanalyse en niet over het aanleveren van bewijs dat de goederen na uitvoer het negatieve gevolg zullen hebben. De Engelse tekst van het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB is op dat vlak duidelijker; daarin is er sprake van "a clear risk that the military technology or equipment to be exported might be used for internal repression". De Engelse Gebruikersgids licht toe dat "The combination of "clear risk" and "might" in the text should be noted. This requires a lower burden of evidence than a clear risk that the military technology or equipment will be used for internal repression."

Voor de duidelijkheid en om problemen te vermijden, is het daarom aan te bevelen om de tekst van de Gebruikersgids over te nemen, die goed aansluit bij de bedoeling van het criterium en met de originele, Engelse tekst. Hetzelfde geldt voor de andere criteria waarin een risicoanalyse zit.

Om dezelfde reden wordt in het tweede criterium overigens ook het woord 'gebruiken' aangevuld met 'vergemakkelijken of in de hand werken'. In overeenstemming met de Gebruikersgids bij het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB werd in de praktijk 'gebruik' al toegepast op zowel het daadwerkelijk stellen van handelingen als op het faciliteren ervan, maar het wordt wenselijk geacht om dit ook in de regelgeving te verankeren. Ook het VN-Wapenhandelsverdrag spreekt in artikel 7 in dat opzicht over "het plegen of bevorderen" van, onder meer, mensenrechtenschendingen.

Artikel 17

Punt 1°

Zie de toelichting bij artikel 26 en 27.

Punt 2°

Deze toevoeging is een aanpassing die tijdens de consultatieronde over de conceptnota aan bod kwam en werd al in het algemene gedeelte van deze memorie vermeld. Het gaat hier over een loutere verduidelijking en het verder benadrukken van het belang van de strijd tegen de doodstraf. Een duidelijk risico op gebruik van de goederen voor de toepassing van de doodstraf of voor het vergemakkelijken of in de hand werken ervan zal in principe immers nu al tot de weigering van de vergunning leiden op basis van het criterium in artikel 26, §3, derde lid, van het Wapenhandeldecreet. In dat opzicht is het zo dat het merendeel van de criteria in artikel 28 vooral de nadruk leggen op de prioritaire mensenrechtenthema's van de Vlaamse overheid, waaraan dan in de toepassing van de criteria in artikel 26 bijzondere aandacht moet gegeven worden.

Artikel 18

Deze toevoeging verduidelijkt de verhouding van het Wapenhandeldecreet met de voormelde Vuurwapenverordening nr. 258/2012. Het is immers zo dat er tussen het decreet en de verordening sprake is van een overlappend toepassingsgebied. Titel 3 van het Wapenhandeldecreet regelt immers – onder meer – de uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie – allemaal gedefinieerd in artikel 2 van het decreet –, wat door de wisselwerking tussen de definities en artikel 3 en 4 van de verordening overeenkomt met het materieel toepassingsgebied daarvan. Titel 3 bevat dus geen uitbreiding van de vergunningsverplichtingen. Deze problematiek werd al besproken in de memorie van toelichting bij het Wapenhandeldecreet (pagina 31), waarin onder meer werd aangegeven dat "het extra-communautair verkeer in dit decreet weliswaar integraal geregeld wordt, maar dat er rekening gehouden wordt met enkele belangrijke inhoudelijke ele-

menten die in de Vuurwapenverordening zijn opgenomen” en dat “de verordening lidstaten op enkele punten verplicht tot de aannahme van nationale wetgeving”. De bepalingen in titel 3 zijn in dat opzicht niet in tegenspraak met de verordening en, vooral, de rechtstreekse werking ervan. Integendeel, de bepalingen zijn veelal noodzakelijk om 1) gevolg te geven aan de verplichting in de verordening om in nationale wetgeving bepaalde maatregelen te voorzien; en 2) de beoordelingsmarge die de verordening vaak voorziet in te vullen. Een voorbeeld van het eerste is artikel 9, tweede lid, van de Vuurwapenverordening. Een voorbeeld van het tweede is artikel 10 van de Vuurwapenverordening, waarbij artikel 41 en 42 van het Wapenhandeldecreet de gevraagde beoordeling verder invullen. Een ander voorbeeld is de vraag in artikel 40 van het Wapenhandeldecreet naar een eindgebruikersverklaring. Deze vraag pikt in op de vereiste om rekening te houden met overwegingen omtrent het voorgenomen eindgebruik, de ontvanger, de geïdentificeerde uiteindelijke ontvanger en het onttrekkingsgevaar (wat met de loutere voorlegging van een invoervergunning zoals voorzien in artikel 7 van de Vuurwapenverordening in de praktijk erg moeilijk zou zijn).

De toevoeging maakt dus duidelijk dat de voorschriften in titel 3 over de uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie betrekking hebben op de verplichtingen in de Vuurwapenverordening en daarop een noodzakelijke aanvulling vormen (en dus, nogmaals, geen uitbreiding van de vergunningsverplichtingen vormen). De vergunning waarnaar in artikel 30 en 38 verwezen wordt, is in het geval van uitvoer dus de uitvoervergunning conform artikel 4 van Vuurwapenverordening nr. 258/2012. Bepalingen in het Wapenhandeldecreet die algemeen verwijzen naar vergunningen vermeld in het decreet of naar vergunningen vermeld in artikel 38 zijn dan ook op deze uitvoervergunningen toepasselijk.

Artikel 19

Deze wijzigingen betreffen dezelfde aanpassingen aan het doorvoercontroleregime voor civiele vuurwapens als deze aan het doorvoercontroleregime voor defensiegeërelateerde producten, toegelicht onder artikel 4. Voor civiele vuurwapens werd wel toegevoegd dat er voor doorvoer met overlading geen vergunning nodig is als het gaat over een uitvoer vanuit een EU-lidstaat waarvoor een uitvoervergunning is toegekend op basis van Vuurwapenverordening nr. 258/2012. Dit werd in de praktijk al toegepast omdat uitvoervergunningen die op basis van de Vuurwapenverordening nr. 258/2012 werden toegekend ook in andere lidstaten geldig zijn.

Artikel 20

Deze wijziging werd vooropgesteld in de conceptnota. De wijziging herwerkt de bestaande uitzondering op de verplichte opgave van serienummers van vuurwapens en onderdelen bij vergunningsaanvragen (artikel 31, §2).

Ondanks tegenstelde berichten tijdens de voorbereiding van het Wapenhandeldecreet had de verplichte opgave van serienummers vóór de toekenning van de vergunning alleen gevolgen voor erkende wapenhandelaars die wapens aankopen die pas na bestelling geproduceerd worden. Die gevolgen hadden wel betrekking op zowel invoer als uitvoer; bij uitvoer ging het dan over wapens die in België na bestelling geproduceerd werden. Om die reden is het aangewezen de uitzonderingen op de voorafgaande opgave ook toepasbaar te maken op uit- en doorvoer.

In de praktijk is ook gebleken dat wapenhandelaars zelfs in deze gevallen geen enkele moeite hebben om de serienummers van de betreffende wapens vóór de effectieve zending op te geven; enkel de verplichting om de nummers al bij de vergunningsaanvraag op te geven is problematisch. Het doel van de verplichting om de serienummers op te geven wordt evenzeer bereikt door deze op te vragen vóór de effectieve zending als door deze op te vragen vóór de vergunningstoekenning.

Om die reden werd in de praktijk geen enkele keer de absolute uitzondering toegestaan om de serienummers pas bij de rapportering over het gebruik van de vergunning op te geven (zoals voorzien in artikel 31, §2, derde lid), maar werd telkens de vergunning toegekend onder de voorwaarde dat de serienummers uiterlijk twee werkdagen voor elke zending worden medegedeeld.

Op basis van de praktijk is er dan ook geen enkele reden om de principiële verplichting tot voorafgaande opgave van serienummers af te schaffen, maar wel om de uitzondering ietwat aan te passen. Die aanpassing bestaat er dan in dat de vergunning weliswaar kan toegekend worden zonder opgave van de serienummers, maar dat deze toch nog telkens vóór elke zending moeten opgegeven worden. Dit is strenger omdat bij het toestaan van de uitzondering onder de huidige tekst de serienummers pas bij de rapportering over het gebruik van de vergunning moeten opgegeven worden, waarbij echter moet opgemerkt worden dat deze verstrenging in de praktijk geen probleem zal opleveren (zie hierboven). Bovendien staat tegenover verstrenging ook dat de aanvrager in de omschreven gevallen het recht krijgt om van de uitzondering gebruik te maken (terwijl dit nu telkens uitdrukkelijk moet worden toegestaan). De toepasselijkheid van een van de omschreven gevallen moet natuurlijk telkens aangetoond worden bij de vergunningsaanvraag. Wat betreft de voorziene gevallen zijn er geen wijzigingen noodzakelijk.

Aangezien de uitzondering met de voorgestelde wijziging ook geen echte uitzondering meer is die uitdrukkelijk moet worden toegestaan, wordt de verplichting in artikel 31, §2, om het toestaan van dergelijke uitzondering op te nemen in het jaarlijks en halfjaarlijks verslag aan het Vlaams Parlement zonder voorwerp en kan deze geschrapt worden. Het moet daarbij nogmaals benadrukt worden dat tot op heden de absolute uitzondering nooit werd toegekend en er dus ook geen enkele vermelding in het jaarlijks en halfjaarlijks verslag is moeten gebeuren.

Artikel 21

Deze toevoeging betreft dezelfde voor het regime omtrent civiele vuurwapens als deze die artikel 8 voorziet voor het regime omtrent defensiegerelateerde producten.

Artikel 22

Deze wijzigingen werden vooropgesteld in de conceptnota.

Punt 1° en 3° gaan over de afhandeling van tijdelijke overbrengingen van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie door erkende wapenhandelaars en de vervanging van de huidige meervoudige vergunning door hetzelfde kennisgevingsstelsel dat nu al toepasselijk is voor particuliere wapenbezitters. In de praktijk is het stelsel van de meervoudige vergunning immers niet efficiënt gebleken en was het dus geen valabel alternatief voor het betreffende kennisgevingssysteem. Omdat erkende wapenhandelaars die houder zijn van een open vergunning nu al gebruik kunnen maken van een stelsel van voorafgaande kennisgeving voor definitieve uitgaande overbrengingen naar erkende wapenhandelaars in andere EU-lidstaten, werd er uiteindelijk geen graten in gezien om dergelijk stelsel ook toe te passen op tijdelijke overbrengingen.

Punt 2° zet de lacune recht dat er geen regeling mogelijk is voor de aanvraag van een open vergunning. Momenteel bevat artikel 36, §1, tweede lid, daartoe immers geen delegatie aan de Vlaamse Regering. Zoals aangegeven in de conceptnota is het de bedoeling om hieromtrent een flexibele regeling te voorzien die aansluit bij de praktijk. De opname ervan in de regelgeving is weliswaar belangrijk om de verplichte opgave van bepaalde gegevens en documenten juridisch te verankeren.

Artikel 23

Deze wijziging betreft dezelfde overstap van de meervoudige vergunning naar een kennisgevingssysteem voor tijdelijke in- en uitvoer (buiten de EU) van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie door erkende wapenhandelaars als deze die artikel 22 voorziet voor tijdelijke overbrenging (binnen de EU).

Artikel 24

Deze wijzigingen betreffen dezelfde aanpassingen aan de regels omtrent de controle op eindgebruik voor uitvoer van civiele vuurwapens als deze aan de regels omtrent de controle op eindgebruik voor overbrenging en uitvoer van defensiegerelateerde producten, toegelicht onder artikel 11 en 14. Daarbij blijft de eindgebruikersverklaring wel subsidiair aan de voorlegging van een invoertoestemming van het land van bestemming, die bij uitvoer van (civiele) vuurwapens primordiaal blijft in het licht van het voormelde VN-Vuurwapenprotocol en de EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012.

Artikel 25

De invoeging van een verwijzing naar de EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012 verduidelijkt dat artikel 43 van het Wapenhandeldecreet ook geldt voor vergunningen, vermeld in artikel 30 en artikel 38 van het Wapenhandeldecreet, die hun rechtsgrond vinden in de EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012 (zie ook de toelichting bij artikel 18). Dit werd verduidelijkt omdat de zinsnede "vergunningen [...] die op basis van dit decreet zijn toegekend" zou kunnen doen vermoeden dat artikel 43 enkel van toepassing is op vergunningen die hun rechtsgrond vinden in het Wapenhandeldecreet en dus niet op vergunningen voor uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie, die dus hun rechtsgrond vinden in de EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012.

Artikel 26 en 27

Deze toevoegingen betreffen de juridische verankering van de mogelijkheid tot het uitvaardigen van onholdmaatregelen, die in dit ontwerp de correctere term 'algemene beperkende maatregelen' krijgen. Zoals al in het algemene gedeelte aangehaald, vloeien deze toevoegingen niet voort uit de conceptnota, maar houden deze rekening met de resolutie van het Vlaams Parlement van 9 maart 2016 betreffende de situatie in het Midden-Oosten en de handel in strategische goederen vanuit Vlaanderen naar die regio.

De onholdmaatregel werd in 2011 in het leven geroepen als respons op de gebeurtenissen in het kader van de zogenaamde Arabische lente. Omwille van de interne repressie waarmee verschillende landen in het Midden-Oosten en Noord-Afrika reageerden op massale volksprotesten werd als beleidsmaatregel aangekondigd dat de uitvoer van wapens en militair materiaal naar deze landen on hold zou gezet worden. Concreet werd aangekondigd dat geen vergunningen zouden toegekend worden voor de levering van defensiegerelateerde producten of ordehandhavingsmateriaal aan eender welke overheidsdienst van de landen in kwestie. Deze beleidsmaatregel hield inhoudelijk het oordeel in dat elke uit- en doorvoer van defensiegerelateerde producten of ordehandhavingsmateriaal naar een overheidsinstantie in het betreffende land op dat moment in strijd zou zijn met de criteria van het Wapenhandeldecreet.

De onholdmaatregel betrof dus enkel een aankondiging van een beleidslijn ten aanzien van leveringen naar de landen in kwestie – in verwijzing naar de relevante criteria van het Wapenhandeldecreet – en geen juridisch bindende maatregel die uitsloot dat Vlaamse bedrijven aanvragen voor de geviseerde leveringen zouden

indienen en die de bevoegde minister ervan ontsloeg om geval per geval een gemotiveerde beslissing te nemen. Het Wapenhandeldecreet en het Wapenhandelbesluit bevatten geen rechtsgrond voor de bevoegde minister of de Vlaamse Regering om dergelijke bindende algemene beperkende maatregelen uit te spreken. Er was enkel de mogelijkheid om reeds toegekende vergunningen algemeen voor een bepaald land of een bepaalde eindgebruiker te schorsen, in te trekken of te beperken in gebruik (zie artikel 43 van het Wapenhandeldecreet en artikel 46 van het Wapenhandelbesluit). Vergunningsaanvragen moeten geval per geval behandeld worden en geval per geval getoetst worden aan de criteria in artikel 26 en 28 van het Wapenhandeldecreet.

Met de toevoeging van de mogelijkheid tot het opleggen van algemene beperkende maatregelen in artikel 26 en 27 wordt in het Wapenhandeldecreet een rechtsgrond ingeschreven die de Vlaamse Regering moet toelaten om wel een juridisch bindende maatregel te nemen die in de praktijk dezelfde uitwerking heeft als een multilaterale beperkende maatregel. Er wordt hier uitdrukkelijk verwezen naar de Vlaamse Regering, die als college een beslissing zal moeten nemen, op voorstel van de bevoegde minister. Dit werd wenselijk geacht in het licht van de ingrijpende impact van algemene beperkende maatregelen.

Het is belangrijk dat bij de inhoudelijke toepassing van deze nieuwe mogelijkheid tot juridisch bindende algemene beperkende maatregelen wordt voortgebouwd op de vroegere praktijk van de onholdmaatregel. In die praktijk werden een aantal richtsnoeren gehanteerd voor de eventuele overweging van een onholdmaatregel, die ook moeten gelden in de eventuele overweging van een algemene beperkende maatregel. Dit komt neer op de volgende richtsnoeren:

- 1° het uitvoerdigen van een algemene beperkende maatregel tegen een bepaald land en/of een bepaalde eindgebruiker moet een uitzonderlijke beslissing blijven. De toepassing van de uit- en doorvoercriteria van het Wapenhandeldecreet geval per geval is in de meeste gevallen immers afdoende en de methode die wordt opgelegd in het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB. Dat geldt ook voor landen die betrokken zijn in een gewapend conflict of waar interne spanningen aanwezig zijn en voor eindgebruikers ten aanzien waarvan ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht of van mensenrechten vastgesteld werden;
- 2° een algemene beperkende maatregel kan enkel overwogen worden ten aanzien van een land en/of een eindgebruiker:
 - waarvan de Vlaamse Regering op basis van de criteria van het Wapenhandeldecreet van oordeel is dat op dat moment in geen enkel dossier omtrent defensiegerelateerde producten en ordehandhavingsmateriaal een vergunning kan toegekend worden; en
 - waartegen een multilateraal wapenembargo gerechtvaardigd lijkt, maar (om politieke redenen) niet waarschijnlijk is;
- 3° vooraleer een algemene beperkende maatregel wordt uitgevaardigd, worden de andere gewesten en de andere EU-lidstaten bevraagd over hun uit- en doorvoerbeleid ten aanzien van het betreffende land en/of de betreffende eindgebruiker;
- 4° de uitgevaardigde algemene beperkende maatregelen worden onderworpen aan periodieke evaluatie door de dienst Controle Strategische Goederen zodat zo snel als de situatie het toelaat, kan teruggekeerd worden naar de toepassing van de criteria geval per geval. Deze periodieke evaluatie zit ook in het ontwerp van decreet verankerd.

De formulering van de eerste paragraaf van het nieuwe artikel 43/1 is gebaseerd op de formulering van de bestaande bepaling in artikel 43, §1, 2°, van het Wapenhandeldecreet. Zoals al aangegeven laat deze bepaling momenteel toe om reeds toegekende vergunningen algemeen voor een bepaald land of een bepaalde eindgebruiker te schorsen, in te trekken of te beperken in gebruik.

Het is immers belangrijk om de consistentie te bewaren tussen de momenteel al mogelijke algemene maatregelen tegen bestaande vergunningen en de nieuwe mogelijke maatregelen tegen toekomstige uit- en doorvoer die met dit voorstel ingeschreven worden. Dit geldt voor de grondslag ervan – dus artikel 43/1, §1 –, maar ook voor de procedurele aspecten. Hiermee zal rekening gehouden worden bij de opmaak van het gewijzigde Wapenhandelbesluit dat na de goedkeuring van dit ontwerp zal volgen.

Naast deze basisbepalingen over de mogelijkheid tot het opleggen van algemene beperkende maatregelen voorziet dit ontwerp ook een aantal flankerende bepalingen.

Zo voorzien artikel 6 en 18, die respectievelijk artikel 8 en 30 van het Wapenhandeldecreet wijzigen, dat er bij niet-vergunningsplichtige doorvoer alsnog een vergunning nodig is als de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land waarvoor op het moment van de voorgenomen doorvoer met toepassing van artikel 43/1 door de Vlaamse Regering geen enkele overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik wordt toegestaan.

Artikel 17, dat artikel 28 van het Wapenhandeldecreet wijzigt, voorziet dat een vergunningsaanvraag geweigerd wordt als vaststaat dat de toekenning van een vergunning strijdig is met een maatregel opgelegd met toepassing van artikel 43/1.

Artikel 34, dat artikel 50 van het Wapenhandeldecreet wijzigt, voorziet ten slotte de opname in het jaarverslag van de opgelegde algemene beperkende maatregelen. Let wel, transparantie ten aanzien van het Vlaams Parlement wordt ook al in het nieuwe artikel 43/1 verzekerd, waarin werd opgenomen dat alle beslissingen omtrent algemene beperkende maatregelen onmiddellijk aan het Vlaams Parlement gemeld worden (en gepubliceerd worden op de website van de dienst Controle Strategische Goederen).

Artikel 28

Deze wijziging werd vooropgesteld in de conceptnota.

Het Wapenhandeldecreet en het Wapenhandelbesluit bevatten een aantal regels over de uitoefening van het hoorrecht bij weigering van “een vergunning, machtiging of certificaat” (zie artikel 45 van het Wapenhandeldecreet en artikel 52 van het Wapenhandelbesluit). Bij de opmaak werd echter de schriftelijke bevestiging vergeten, waarop de betreffende regels nochtans ook van toepassing moeten zijn.

De schriftelijke bevestiging moet dus aan de betreffende bepalingen toegevoegd worden.

Het enige document van het Wapenhandeldecreet dat nu nog niet in de betreffende bepalingen vermeld wordt, is het voorlopige advies. Dat document wordt echter nooit geweigerd; het betreft immers enkel een niet-bindend positief of negatief oordeel over een voorgelegde transactie. Bij een negatief oordeel kan de aanvrager ervan in geval van nieuwe informatie of gewijzigde omstandigheden sowieso om een nieuw oordeel vragen.

Artikel 29

Paragraaf 1 en 4

In deze paragrafen werd een verwijzing naar de EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012 opgenomen om te verduidelijken dat de toezichts- en opsporingsop-

dracht van toezichthouders ook geldt voor de naleving van de verplichtingen van de verordening (zie ook de toelichting bij artikel 18).

Paragraaf 2

In deze paragraaf zijn punt 5° en 6° van het eerste lid en het derde lid nieuw; het vijfde lid werd aangepast.

Punt 5° werd aan het eerste lid toegevoegd om te verduidelijken dat toezichthouders bij de uitoefening van toezicht en het eventueel gebruik van andere toezichtsrechten vragen mogen stellen aan de betrokken personen. Het gaat daarbij niet om een 'verhoor' in de strafrechtelijke zin, dat is naar aanleiding van een redelijk vermoeden van een misdrijf en behoeft daarom ook niet de toepassing van de daaraan verbonden rechten in artikel 47bis van het Wetboek van Strafvordering betreffende de toegang tot een advocaat (Salduzrechten). Het vragen stellen moet zich uiteraard beperken tot de uitoefening van toezicht. Vanaf het moment dat de toezichthouder – mogelijks tijdens de uitoefening van toezicht – een redelijk vermoeden van een misdrijf krijgt en daarover gerichte vragen zou wensen te stellen, dan kan hij dat – op basis van zijn opsporingsbevoegdheid voorzien in paragraaf 3 –, maar moet hij overgaan tot een formeel 'verhoor', met de toepassing van de daaraan verbonden rechten in artikel 47bis van het Wetboek van Strafvordering betreffende de toegang tot een advocaat. Dit moet dan uiteraard ook aan de personen in kwestie duidelijk gemaakt worden.

De toevoeging van punt 6° van het eerste lid en van het derde lid werd vooropgesteld in de conceptnota omdat het ontbreken van de mogelijkheid als een lacune geïdentificeerd werd, onder meer door de Administratie der Douane en Accijnzen. Het gaat hier over de mogelijkheid voor toezichthouders om binnen het kader van de uitoefening van het toezicht bewarende of beveiligende maatregelen te treffen. De betreffende bepalingen zijn modelbepalingen uit het rapport 'Straf- en administratieve sancties in Vlaamse regelgeving: Aanbevelingen voor een sterker handhavingsbeleid' van het Interuniversitair Centrum voor Wetgeving.

De aanpassing van het vijfde lid werd gesuggereerd tijdens gesprekken in het kader van het Project Coördinatie Vlaams Handhavingsbeleid om de daadkracht van het toezicht te versterken. De tekst werd overgenomen uit artikel 16.3.20 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Betreffende het recht van de toezichthouders in punt 5° van het eerste lid om elke persoon te ondervragen over feiten die ze nuttig achten voor de uitoefening van het toezicht, moet het hier wel duidelijk zijn dat de medewerkingsplicht de personen in kwestie niet verplicht om zelfincriminerende verklaringen af te leggen. De personen in kwestie blijven de mogelijkheid hebben om te zwijgen, maar als ze verkiezen om te spreken zijn ze verplicht om de gestelde vragen correct te beantwoorden. In dat opzicht kan spreken en daarbij onjuiste informatie verstrekken aanleiding geven tot sanctionering (zie arrest van 29 november 2011 van het Hof van Cassatie, nr. P.11.0113. N/1).

Paragraaf 3, eerste lid

Gebaseerd op onder meer artikel 11.3.3 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed werd de bepaling in het eerste lid van de bestaande derde paragraaf herwerkt om duidelijk te maken dat toezichthouders ook bevoegdheden hebben in de opsporingsfase, dat is vanaf redelijk vermoeden van een misdrijf. Vanaf dat moment kunnen toezichthouders immers hun toezichtsrechten uit paragraaf 2 niet langer uitoefenen (zie wel hieronder over paragraaf 4 omtrent administratieve inbreuken). Met de bestaande paragraaf 3 was het in dat opzicht niet expliciet duidelijk in hoeverre de toezichthouders op dat moment opsporingsbevoegdheden konden uitoefenen; de paragraaf vermeldde immers enkel dat toe-

zichthouders inbreuken konden vaststellen in een proces-verbaal van overtreding. Dit was onder meer van belang voor het stellen van vragen, gelet op de voormelde kwestie van de toepassing van de Salduzrechten. Om die reden werd de problematiek besproken binnen de denktank Salduz, een werkgroep van het expertisenetwerk strafrechtspleging onder het College van procureurs-generaal. Uiteindelijk werd geoordeeld dat toezichthouders omwille van hun vaststellingsbevoegdheid toch impliciet minstens als agenten van gerechtelijke politie zouden moeten beschouwd worden en toch opsporingshandelingen zouden moeten kunnen stellen. Het werd tegelijkertijd echter opportuun geacht om in het Wapenhandeldecreet 1) te expliciteren dat toezichthouders de bevoegdheid hebben om misdrijven op te sporen – en dus om de opsporingsbevoegdheden in het Wetboek van Strafvordering uit te oefenen; en 2) aan minstens bepaalde toezichthouders het statuut van officier van gerechtelijke politie toe te kennen. Daarbij werd door de denktank weliswaar de optie opengelaten om de opsporingstaak en -bevoegdheden aan andere personeelsleden toe te kennen dan deze die over toezichtsrechten beschikken. In het kader van het Wapenhandeldecreet werd er echter om verschillende redenen voor gekozen om de toezichtsrechten en opsporingsbevoegdheden aan dezelfde personeelsleden toe te kennen: 1) juridisch gezien moet er geen onderscheid gemaakt worden. Eenzelfde personeelslid mag tegelijkertijd over toezichtsrechten en opsporingsbevoegdheden beschikken. Hij moet enkel in de praktische uitoefening daarvan een onderscheid maken en dit duidelijk maken ten aanzien van de betrokkenen. Het kantelmoment is daar het redelijk vermoeden van een misdrijf; 2) in de praktijk is het beter dat een toezichthouder die in het kader van de uitoefening van toezicht een redelijk vermoeden van een misdrijf krijgt zelf kan overgaan tot de (verdere) opsporing en vaststelling van dat misdrijf; 3) het zijn net de toezichthouders die over de expertise beschikken die ook noodzakelijk is voor de opsporing en vaststelling van misdrijven; en 4) aangezien de personeelscapaciteit voor de handhaving van het Wapenhandeldecreet beperkt is, is het logisch om waar mogelijk aan dezelfde personen meerdere, complementaire taken toe te vertrouwen.

Wat betreft de vaststelling van misdrijven werd behouden dat de opgestelde processen-verbaal gelden tot bewijs van tegendeel. In de memorie van toelichting bij het Wapenhandeldecreet werd in dat opzicht verduidelijkt dat het in het licht van de complexe aard van de regelgeving tegelijkertijd wenselijk en redelijk is om aan de vaststelling van de experts van de administratie een bijzondere wettelijke bewijswaarde toe te kennen. Daarbij werd nu wel de voorwaarde geschrapt dat het proces-verbaal daarvoor moet opgestuurd worden naar de persoon of personen ten laste van wie het is opgesteld. Een efficiënt opsporingsonderzoek kan immers vereisen dat de verdachte nog enige tijd onwetend is van de gedane vaststellingen, of minstens de precieze inhoud ervan. De overmaking van het proces-verbaal aan de betrokkene is in dat opzicht ook geen algemene *conditio sine qua non* voor de bijzondere bewijswaarde. Onder meer artikel 11.3.3 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed voorziet de bijzondere bewijswaarde zonder noodzakelijke overmaking van het proces-verbaal aan de betrokkene.

Paragraaf 3, tweede lid

Deze bepaling werd overgenomen uit artikel 16.4.31 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zonder daaraan de procedures en gevolgen te koppelen die in het decreet wel voorzien zijn. Uit de in de conceptnota vermelde gesprekken met het College van procureurs-generaal werd in dat opzicht geconcludeerd dat het opportuun is om het principe in te schrijven dat dergelijk verzoek aan het Openbaar Ministerie gericht wordt, maar het verloop daarvan te laten afhangen van wederzijdse afspraken die (eventueel) opgenomen worden in een omzendbrief van het College van procureurs-generaal. Dat laat ruimte voor flexibiliteit.

Paragraaf 3, derde lid

De bevoegde dienst van de Administratie der Douane en Accijnzen werd hier toegevoegd in het licht van de mogelijke samenloop tussen misdrijven tegen het Wapenhandeldecreet en misdrijven tegen de douaneregelgeving.

Paragraaf 3, vierde lid

Zie hiervoor de toelichting bij paragraaf 3, eerste lid.

Paragraaf 4

De bovenstaande toelichting bij paragraaf 3, eerste lid, moet enigszins genuanceerd worden in het licht van de introductie van de harde depenalisering van bepaalde inbreuken op het Wapenhandeldecreet – zie artikel 30 en 31 – die de aanleiding was tot de nieuwe paragraaf 4. Aangezien 'hard gedepenaliseerde' inbreuken geen misdrijven meer zijn en enkel gesanctioneerd worden met administratieve sancties, vallen zij niet langer onder de toepassing van het straf- en strafprocesrecht. Dit houdt ook in dat voor de opsporing van dergelijke inbreuken, toezichthouders geen beroep kunnen doen op de opsporingsbevoegdheden in het Wetboek van Strafvordering. In navolging van artikel 16.4.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid werd daarom opgenomen dat de toezichthouders hun toezichtrechten behouden in de fase van de bestuurlijke handhaving. Dat betekent dus dat de toezichthouder voor de opsporing van dergelijke inbreuken wel nog gebruik kan maken van de toezichtrechten, vermeld in paragraaf 2. Nogmaals, dat kan omdat het hier niet gaat over misdrijven, maar wel over administratieve inbreuken. Dat houdt ook in dat de toezichthouder zelfs bij een redelijk vermoeden van een dergelijke administratieve inbreuk aan de betrokkenen vragen kan stellen zonder toepassing van de rechten in artikel 47bis van het Wetboek van Strafvordering. Hij moet wel aan de betrokkenen duidelijk maken dat de ondervraging gebeurt naar aanleiding van een redelijk vermoeden van een inbreuk.

Verder maakt deze paragraaf ook duidelijk dat administratieve inbreuken niet vastgesteld moeten worden in een proces-verbaal, maar dat een verslag van vaststelling volstaat. De basistekst hierover werd overgenomen uit artikel 11.3.4 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, samen met de bepaling in geval van samenloop.

Omdat hier het geheim van het onderzoek niet speelt, wordt hier wel voorzien dat een kopie van het verslag van vaststelling aan de betrokken personen bezorgd wordt.

Artikel 30

Deze wijzigingen werden grotendeels vooropgesteld in de conceptnota.

De wijzigingen in punt 1°, 2° en 4° hangen in de eerste plaats samen met de 'harde depenalisering' van de andere inbreuken dan deze vermeld in het tweede en derde lid van artikel 47, §1, van het Wapenhandeldecreet. In de huidige tekst zijn deze inbreuken nog strafrechtelijk sanctioneerbaar op basis van het vierde lid van artikel 47, §1. Met de opheffing van het vierde lid in artikel 47, §1, en de toevoeging van de betreffende tekst aan artikel 48 worden de inbreuken in kwestie uit het strafrecht gehaald en worden deze exclusief sanctioneerbaar met administratieve sancties (zie ook artikel 31). Het gaat hier over erg eenvoudige inbreuken die niet direct een overtreding op de vergunningsverplichtingen betreffen, zoals het niet of laattijdig rapporteren over het gebruik van een vergunning, het rapporteren of

bijhouden van onvolledige of onjuiste gegevens of het niet melden van verkregen informatie over de wederuitvoer van goederen.

Ten tweede verduidelijken de wijzigingen de bestraffing van de poging om een inbreuk op het Wapenhandeldecreet te plegen, dit omwille van signalen vanuit het Openbaar Ministerie dat de huidige formulering van artikel 47 mogelijkwijze niet zou toelaten om bepaalde gedragingen te bestraffen die nochtans strafwaardig zijn. In het bijzonder ging het om het verwerven van wapens of onderdelen daarvan op het internet met de intentie om deze (zonder vergunning) in te voeren, maar waarbij de betrokkene nooit in het bezit komt van de wapens of onderdelen omdat deze geblokkeerd worden door douane- of politiediensten of zelfs koerierdiensten. De aangebrachte wijzigingen maken simpelweg elke poging tot inbreuk op het Wapenhandeldecreet sanctioneerbaar, waarbij de gedragingen die eerder waren opgenomen als verduidelijking van wat onder poging verstaan werd, nu opgenomen zijn als gedragingen die met poging gelijkgesteld worden (en op dezelfde manier bestraft worden als het misdrijf op zich). Dit sluit ook meer aan bij de oorspronkelijke formulering in artikel 8 van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van wapens.

Met de wijziging in punt 3° wordt dan weer een fout in de betreffende bepaling van het Wapenhandeldecreet rechtgezet. In de huidige tekst van die bepaling, betreffende overtredingen van embargo's of andere beperkende maatregelen van de VN, de EU en de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa), wordt immers onterecht enkel gesproken over uit-, doorvoer en overbrenging. Embargo's of andere beperkende maatregelen kunnen echter ook betrekking hebben op invoer, zoals recent de Europese maatregelen betreffende Rusland. In deze bepaling moet dus invoer toegevoegd worden. In deze bepaling wordt bewust enkel verwezen naar embargo's of andere beperkende maatregelen van de VN, de EU en de OVSE en niet naar de algemene beperkende maatregelen die de Vlaamse Regering zelf met toepassing van het nieuwe artikel 43/1 – ingevoegd bij artikel 27 van dit ontwerp – kan opleggen. Dit heeft enerzijds te maken met de zwaarwichtigheid – multilaterale beperkende maatregelen wegen zwaarder door – maar anderzijds ook met het kennisaspect dat in de context van strafrechtelijke sanctionering essentieel is. Vooral in het geval van exporteurs, vervoerders of doorvoerders zonder woonplaats of maatschappelijke zetel in België zou een veronderstelling of vermoeden van kennis van dergelijke Vlaamse maatregelen moeilijk liggen, in tegenstelling tot maatregelen van de VN, de EU en de OVSE. Let wel, dit betekent niet dat in-, uit-, doorvoer of overbrenging in weerwil van een algemene beperkende maatregel van de Vlaamse Regering niet strafbaar is. Dit betekent enkel dat dergelijke in-, uit-, doorvoer of overbrenging strafbaar is op basis van artikel 47, §1, derde lid, van het Wapenhandeldecreet en niet op basis van artikel 47, §1, tweede lid. Het gaat in voorkomend geval immers nog altijd over een in-, uit-, doorvoer of overbrenging van goederen waarvan de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging op basis van dit decreet aan een vergunning onderworpen is zonder geldige vergunning.

Ook in deze bepalingen werd tot slot een verwijzing naar EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012 opgenomen om te verduidelijken dat de opgenomen straffen ook gelden voor inbreuken op de verordening, in het bijzonder de vergunningsverplichting voor uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie, die ook vermeld is in artikel 30 van het Wapenhandeldecreet (zie de toelichting bij artikel 18). Die verduidelijking werd essentieel geacht in het licht van het strafrechtelijk legaliteitsbeginsel.

Artikel 31

De wijzigingen aan artikel 48 van het Wapenhandeldecreet zijn drieërlei: 1) de introductie van exclusieve administratieve sancties voor andere inbreuken dan deze vermeld in het tweede en derde lid van artikel 47, §1; 2) de herwerking van de ad-

ministratieve geldboetes; en 3) de toevoeging van enkele noodzakelijke elementen aan de procedure van administratieve sanctionering.

De introductie van exclusieve administratieve sancties voor 'andere inbreuken' naast de bestaande alternatieve administratieve sancties voor de misdrijven vermeld in het tweede en derde lid van artikel 47, §1, werd vooropgesteld in de conceptnota en werd al onder artikel 30 toegelicht. In artikel 31 gaat het over de wijzigingen, vermeld in punt 1° en 4°.

De herwerking van de administratieve geldboetes werd ook (gedeeltelijk) vooropgesteld in de conceptnota en betreft punt 2°. Zoals hoger al aangegeven werden de bedragen aangepast in het licht van de harde depenalisering zodat er een verschil is tussen de alternatieve administratieve geldboetes voor misdrijven en de exclusieve administratieve geldboetes voor andere, lichtere inbreuken. Daarbij werden de sancties ook inflatiebestendig gemaakt door te verwijzen naar de opdecimen die gelden voor strafrechtelijke boetes. De bepaling daarover is gebaseerd op gelijkaardige bepalingen in artikel 16.4.25 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en artikel 11.2.4 en 11.2.6 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed. Met de aanpassing van de bedragen werden de minima en maxima van de alternatieve administratieve sancties voor misdrijven verhoogd en op het niveau gebracht van de strafrechtelijke geldboetes voor de misdrijven in kwestie. Dit is logisch omdat het blijft gaan over dezelfde zware inbreuken; het feit dat deze in voorkomend geval niet vervolgd maar administratief gesanctioneerd worden, doet daar niets van af.

De toevoeging van een aantal elementen aan de procedure van administratieve sanctionering werd al in het algemene gedeelte van deze memorie vermeld. Het gaat achtereenvolgens over een regeling omtrent de procedure voor de betwisting van een administratieve sanctie – zoals vooropgesteld in de conceptnota – en over de mogelijkheid om bij het opleggen van administratieve sancties verzachtende omstandigheden aan te nemen of uitstel te verlenen. De bepalingen daarover werden na gesprekken in het kader van het Project Coördinatie Vlaams Handhavingsbeleid overgenomen uit artikel 11.2.4, §3, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, en artikel 12, §5 en §6, van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies.

Voor de ingevoegde vermelding van de 'poging' en de ingevoegde verwijzing naar EU-Vuurwapenverordening nr. 258/2012, zie de toelichting bij artikel 30.

Artikel 32

Deze toevoeging betreft een technische wijziging en geen introductie van nieuwe regelgeving. Deze bepaling wordt immers gewoon overgeheveld uit het decreet van 20 december 2013 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2014; de bepaling in dat decreet wordt dan ook opgeheven (zie de opheffingsbepaling in artikel 36 van dit ontwerp van decreet). Het werd in dat opzicht opportuun geacht om met de wijziging van het Wapenhandeldecreet het Fonds Wapenhandelgerelateerde Boeten in het Wapenhandeldecreet onder te brengen.

Met het samenwerkingsakkoord van 17 december 2015 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 betreffende chemische wapens en het bijhorende instemmingsdecreet van 8 juli 2016 werd de strekking van het fonds ook uitgebreid. Ook de opbrengst van de administratieve sancties die voorzien zijn in dat samenwerkingsakkoord zullen in het Fonds Wapenhandelgerelateerde Boeten ondergebracht worden. Omdat het samenwerkingsakkoord van 17 december 2015 voorlopig nog niet in werking is getreden door het ontbreken van instemmingsakten van het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, voorziet dit ontwerp van decreet in artikel 37 wel een overgangsbepaling. De overheveling zal

gebeuren op het moment dat het samenwerkingsakkoord van 17 december 2015 in werking treedt.

De achtergrond van de oprichting van het Fonds Wapenhandelgerelateerde Boeten werd als volgt toegelicht in de memorie bij het voormelde decreet van 20 december 2013: "De voornaamste reden voor de introductie van administratieve sancties in het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012 betrof de noodzaak om met het decreet de ongewenste straffeloosheid tegen te gaan die onder het regime van de nu opgeheven wet van 5 augustus 1991 bestond voor minstens bepaalde types van overtredingen van het decreet. Die straffeloosheid had deels te maken met de overbelasting van de gerechtelijke autoriteiten en de sowieso beperkte gerechtelijke aandacht voor de technisch complexe materie van (internationale) wapenhandel, maar bijvoorbeeld ook met de afwezigheid van douanecontroles (op wapenverkeer) binnen de Europese Unie. Een sfeer van straffeloosheid werkt niet-naleving van de regelgeving in de hand. De mogelijkheid om met administratieve boetes overtredingen op het Wapenhandeldecreet te bestraffen die niet strafrechtelijk vervolgd worden, is dan ook een noodzakelijk instrument om naleving van de verschillende verplichtingen te kunnen afdwingen. Hetzelfde geldt voor de rechten van toezicht en de vaststellingsbevoegdheid die in het Wapenhandeldecreet en Wapenhandelbesluit van 20 juli 2012 werden toegekend aan bepaalde personeelsleden van het Departement internationaal Vlaanderen. De correcte en efficiënte uitoefening van deze rechten en bevoegdheid vooronderstelt voldoende expertise, training en controle-instrumenten. Hierbij valt niet alleen te denken aan opleidingssessies voor de betreffende personeelsleden, maar bijvoorbeeld ook aan het inschakelen van externe expertise omtrent de vaak hoogtechnologische materialen waarmee toezichthouders geconfronteerd worden en de verificatie van het eindgebruik van uitgevoerde Vlaamse wapens bij de eindgebruiker. Anders gezegd kunnen de middelen uit het fonds bijdragen tot correct en efficiënt Vlaams toezicht op de naleving van het Wapenhandeldecreet. Met het oog op een succesvolle naleving van de regelgeving moet repressief optreden tegen overtredingen ook aangevuld worden met voldoende preventieve maatregelen. Het belangrijkste preventieve instrument is het vlot en duidelijk informeren van het doelpubliek én van partnerinstanties – zoals de douane, politiediensten en provinciale wapen diensten – over de verplichtingen van het Wapenhandeldecreet. Dit vooronderstelt onder meer een multifunctionele website en de mogelijkheid om specifieke seminars te organiseren, eventueel samen met sectororganisaties zoals BSDI-Agoria. Dit vooronderstelt ook het ter beschikking kunnen stellen van documentatiemateriaal in verschillende vormen, zoals bijvoorbeeld brochures in verschillende talen. Een ander preventief instrument is het faciliteren van de naleving van de verplichtingen van het decreet door het doelpubliek. Verplichtingen worden immers vaker nageleefd als ze gemakkelijk kunnen nageleefd worden. Het faciliteren van het doelpubliek vooronderstelt onder meer efficiëntiewinst door de digitalisering van de aanvragen en behandelingsprocedures en van rapporteringsverplichtingen. Beide types van preventieve maatregelen noodzaken een substantieel financieel engagement. In die zin kunnen de middelen uit het fonds mee bijdragen tot het effectief mogelijk maken van de correcte naleving van het Wapenhandeldecreet."

Deze toelichting geldt nog steeds en geldt ook *mutatis mutandis* voor de mogelijkheid tot administratieve sancties in het samenwerkingsakkoord van 17 december 2015 en de toebedeling van de opbrengst van deze sancties aan het Fonds Wapenhandelgerelateerde Boeten.

Artikel 33

Deze bepaling in het Wapenhandeldecreet kaderde oorspronkelijk binnen de procedure van het toestaan van een uitzondering op de verplichte opgave van serienummers van vuurwapens en onderdelen bij vergunningsaanvragen (zie de toelichting bij artikel 20). Omwille van de herwerking van die uitzondering is de bestaande

bepaling in artikel 49 niet langer relevant. Het is echter zo dat aanvragers van vergunningen voor de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van vuurwapens, onderdelen en munitie in hun rapportering over verrichte zendingen altijd aan de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken moeten rapporteren over welke vuurwapens, onderdelen en munitie ze effectief hebben in-, uit-, doorgevoerd of overgebracht, met vermelding van de essentiële kenmerken daarvan. Daarom werd deze bepaling aangepast, zodat deze verwijst naar de juiste bepaling waarin de betreffende essentiële kenmerken staan opgesomd.

Artikel 34

De meeste wijzigingen aan het rapporteringsartikel werden vooropgesteld in de conceptnota, met name:

- het verankeren van de praktijk van de vermelding van weigeringscriteria bij geweigerde vergunningen en negatieve voorlopige adviezen;
- het verankeren van de praktijk van publicatie van maandverslagen op de website van de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken;
- het inschrijven van een verplichte rapportering over afgeleverde voorlopige adviezen;
- het inschrijven van een verplichte rapportering over toegekende en geweigerde schriftelijke bevestigingen aan de hand van een generieke beschrijving van de goederen in kwestie;
- het corrigeren van de verplichte rapportering over (het gebruik van) globale vergunningen in overeenstemming met hun eigenheid als vergunning die wordt toegekend voor een onbepaalde hoeveelheid van bepaalde defensiegerelateerde producten of productcategorieën.

Zoals hierboven al aangegeven, werd op basis van de gevoerde gesprekken tijdens de consultatieronde hieraan ook de rapportering van verlengingen van vergunningen toegevoegd.

Punt 2°

De wijzigingen in dit punt corrigeren de bepalingen in artikel 50 die niet stroken met de eigenheid van de globale vergunning als een vergunning die wordt toegekend voor een onbepaalde hoeveelheid van bepaalde defensiegerelateerde producten of productcategorieën.

Die eigenheid maakt dat de hoeveelheid en de waarde van de producten of productcategorieën waarvoor een globale vergunning wordt toegekend pas a posteriori, op het moment van de jaarlijkse rapportering over het gebruik van de vergunning, gekend zijn. Daarom moet de rapportering aan het Vlaams Parlement op een gelijkaardige manier gebeuren als de rapportering over algemene vergunningen en niet als de rapportering over individuele vergunningen, zoals nu verkeerdelijk in artikel 50 staat.

Punt 3° en 4°

De meeste van deze wijzigingen betreffen de juridische verankering van bestaande praktijken. In dat opzicht is binnen de huidige legislatuur de transparantie uitgebreid: de jaarverslagen die aan het Vlaams Parlement voorgelegd werden bevatten meer informatie dan de voorgaande jaarverslagen en bevatten ook meer informatie dan het Wapenhandeldecreet in artikel 50 vereist. Het gaat daarbij in de eerste plaats over de vermelding van weigeringscriteria, niet enkel bij geweigerde vergunningen, maar ook bij negatieve voorlopig adviezen.

Met de verankering daarvan in het Wapenhandeldecreet wordt de voortrekkersrol van Vlaanderen op het vlak van transparantie nu benadrukt.

Hetzelfde geldt voor de praktijk van publicatie van de maandverslagen op de website van de dienst Controle Strategische Goederen van het Departement Buitenlandse Zaken, en de opname van positieve voorlopige adviezen en schriftelijke bevestigingen in de halfjaarlijkse verslagen of jaarverslagen.

Wat betreft de schriftelijke bevestigingen zal dat gebeuren aan de hand van een generieke beschrijving van de goederen in kwestie, in navolging van de beschrijvingen die onder het regime van de wet van 5 augustus 1991 en het koninklijk besluit van 8 maart 1993 in de verslagen werden gehanteerd voor goederen die onder de toepassing van de toenmalige catch-allbepaling vielen.

Tot slot, zoals al aangegeven in het algemene gedeelte van deze memorie, werd de rapportering over verlengingen van vergunningen bijkomend opgenomen omdat de toekenning of een weigering van een verlenging ook een relevante beleidsbeslissing inhoudt. Dat is zeker het geval als er zich sinds de toekenning van de oorspronkelijke vergunning betreffende het land van eindgebruik of de eindgebruiker gewijzigde omstandigheden hebben voorgedaan.

Artikel 35

Deze wijzigingen hangen enerzijds samen met de introductie van administratieve sancties in het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 betreffende chemische wapens (zie artikel 29 van dit ontwerp van decreet) en anderzijds met de toevoeging aan de procedure van administratieve sanctionering in het Wapenhandeldecreet (zie artikel 28, 6°, van dit ontwerp van decreet).

De wijzigingen aan het decreet van 8 juli 2016 zorgen ervoor dat de procedure van administratieve sanctionering voor inbreuken op het samenwerkingsakkoord dezelfde is als deze voor inbreuken op het Wapenhandeldecreet. Aangezien de procedure in het Wapenhandeldecreet met artikel 28, 6°, van dit ontwerp immers gewijzigd wordt, worden met dit artikel de wijzigingen in kwestie overgenomen in het decreet van 8 juli 2016. Concreet gaat het over de mogelijkheid om bij het opleggen van administratieve sancties verzachtende omstandigheden aan te nemen of uitstel te verlenen (de procedure voor de betwisting van een administratieve sanctie die artikel 28, 6°, in het Wapenhandeldecreet invoegt, staat in dat opzicht al in het decreet van 8 juli 2016).

Om dezelfde reden van eenvormigheid wordt ook de regeling omtrent toezicht en opsporing van misdrijven uit het Wapenhandeldecreet (artikel 46) toegepast op het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007.

Artikel 36 en 37

Zie de toelichting bij artikel 32.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

BIJLAGEN BIJ DE MEMORIE VAN TOELICHTING:

- Geconsolideerde versie van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012
- Concordantietabel

Wapenhandeldecreet van 20 juni 2012: Geconsolideerde versie in licht van ontwerp van decreet tot wijziging en optimalisatie van diverse bepalingen van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012

TITEL 1. - Algemeen kader en definities

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder :

1° aanvrager : een natuurlijke persoon of rechtspersoon die, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, een aanvraag van in-, uit- of doorvoer, overbrenging, voorafgaande machtiging of certificaat van gecertificeerd persoon indient;

2° ander voor militair gebruik dienstig materiaal : goederen die alleen of in combinatie met elkaar of andere goederen, substanties of organismen ernstige schade kunnen toebrengen aan personen of goederen en die als middel tot geweldpleging ingezet kunnen worden in een gewapend conflict of een soortgelijke situatie van geweld;

3° bestemming : de natuurlijke persoon of rechtspersoon in het land van bestemming naar wie de goederen vanuit België worden overgebracht of uit- of doorgevoerd;

4° civiel vuurwapen : een vuurwapen dat wordt in-, uit-, doorgevoerd of overgebracht voor ander dan militair of paramilitair gebruik, met uitzondering van automatische vuurwapens en van vuurwapens met een kaliber dat door de Vaste Internationale Commissie ter Beproeving van Draagbare Vuurwapens als militair werd geclassificeerd;

5° defensiegerelateerde producten : de producten, met inbegrip van programmatuur en technologie, die opgenomen zijn in de Gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen;

6° doorvoer : het vervoer van goederen die uitsluitend het Belgische grondgebied worden binnengebracht om via dat gebied te worden vervoerd naar een ander land;

6°/1 doorvoerder: als die verschillend is van de exporteur en de vervoerder, de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die bij de doorvoer optreedt als douaneagent, scheepsagent, expeditie of vervoerscommissieair;

7° eindgebruiker : de op het moment van de beslissing over de vergunningsaanvraag laatst bekende natuurlijke persoon of rechtspersoon waaraan het gebruik van de over te brengen of uit of door te voeren goederen zal toevallen;

7°/1 exporteur: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die een contract heeft gesloten met de bestemming in het land van bestemming of met de eindgebruiker in het land van eindgebruik en die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden uitgevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het land van bestemming. Als er geen contract is gesloten, wordt onder de exporteur de persoon verstaan die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden uitgevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het land van bestemming;

8° gecertificeerd persoon : een persoon die van een daartoe bevoegde autoriteit in een lidstaat van de EU een certificaat heeft ontvangen dat verklaart dat die persoon

betrouwbaar is en onder meer in staat is om uitvoerbeperkingen na te komen van defensiegerelateerde producten die hij of zij in het kader van een vergunning vanuit een andere lidstaat overbrengt;

9° gevoelige goederen : de defensiegerelateerde producten die zijn opgenomen in het VN-register voor Conventionele Wapens, met inbegrip van de goederen die zijn opgenomen in de optionele categorieën over kleine en lichte wapens;

9°/1 importeur: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die een contract heeft gesloten met de afzender in het land van afzending en die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden ingevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het Vlaamse Gewest. Als er geen contract is gesloten, wordt de aanvraag ingediend door de persoon die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden ingevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het land van bestemming;

10° invoer : elke binnenkomst in het douanegebied van de EU van goederen via het Belgische grondgebied, met inbegrip van tijdelijke opslag, plaatsing in een vrije zone of een vrij entrepot, plaatsing onder een schorsingsprocedure en het in het vrije verkeer brengen in de zin van Verordening (EG) nr. 450/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (het gemoderniseerd douanewetboek), met uitzondering van de gevallen vermeld in artikel 2, punt 6° ;

11° land van bestemming : het land waarnaar de goederen vanuit België worden overgebracht, of uit- of doorgevoerd;

12° land van eindgebruik : het land waar het op het moment van de beslissing over de vergunningsaanvraag laatst bekende gebruik van de over te brengen, of uit of door te voeren goederen zich zal situeren;

13° munitie: het hele stuk of de componenten ervan die worden gebruikt in een vuurwapen, als het voorhanden hebben of het verwerven van die componenten verboden of vergunningsplichtig is op basis van de Wapenwet van 8 juni 2006 en de uitvoeringsbesluiten ervan;

14° onderdeel : elk element of vervangingselement dat specifiek voor een vuurwapen is gemaakt en dat aan de wettelijk voorgeschreven proef onderworpen is, alsook elk hulpstuk dat, aangebracht op een vuurwapen, tot gevolg heeft dat het wapen in een andere categorie wordt ondergebracht;

15° ordehandhavingsmateriaal : goederen die speciaal ontworpen of aangepast zijn voor ordehandhaving of oproerbeheersing;

16° overbrenging : het overbrengen van een of meer civiele vuurwapens, onderdelen of munitie van het grondgebied van één lidstaat van de EU naar het grondgebied van een andere lidstaat in de zin van Richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens en Richtlijn 93/15/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende de harmonisatie van de bepalingen inzake het in de handel brengen van en de controle op explosieven voor civiel gebruik en het overdragen van een of meer defensiegerelateerde producten van het grondgebied van een lidstaat van de EU naar het grondgebied van een andere lidstaat in de zin van Richtlijn 2009/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap;

17° uitvoer : elk vertrek van goederen uit het douanegebied van de EU via het Belgische grondgebied, met inbegrip van het vertrek van goederen waarvoor een douaneaangifte vereist is en het vertrek van goederen na de opslag ervan in een vrije zone van controletype I of een vrij entrepot in de zin van het gemoderniseerd douanewetboek, met uitzondering van de gevallen vermeld in artikel 2, punt 6° ;

17°/1 vervoerder: als die verschillend is van de exporteur of de importeur, de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die het transport van de in-, uit-, doorvoer of overbrenging uitvoert;

18° vuurwapen : een draagbaar wapen dat van een loop voorzien is en waarmee door explosieve voortstuwing een lading, een kogel of een projectiel wordt uitgestoten, en dat daartoe is ontworpen of daartoe kan worden omgebouwd;

19° Vuurwapenverordening 258/2012: Verordening (EU) nr. 258/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot uitvoering van artikel 10 van het Protocol van de Verenigde Naties tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad (VN-protocol inzake vuurwapens), en tot vaststelling van uitvoervergunningen voor vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie en maatregelen betreffende de invoer en doorvoer ervan;

20° Wassenaar Arrangement: het informele internationale regime inzake exportcontrole voor conventionele wapens en voor producten en technologieën voor tweeeërlei gebruik, ingesteld door de slotverklaring van de bijeenkomst te Wassenaar op 19 december 1995.

Art. 3. § 1. De in-, uit- en doorvoer en de overbrenging is verboden van defensiegerelateerde producten, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie waarvan het gebruik, de productie, de ontwikkeling of de overdracht verboden zijn door of krachtens internationale verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België.

Daarenboven is de invoer en de overbrenging naar het Vlaamse Gewest verboden van defensiegerelateerde producten, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie, andere dan deze vermeld in het eerste lid, en andere goederen waarvan het voorhanden hebben in België verboden is op basis van de Wapenwet van 8 juni 2006.

De Vlaamse Regering stelt de lijst vast van de defensiegerelateerde producten, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, munitie en andere goederen waarvan de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging verboden zijn.

De in-, uit- of doorvoer of overbrenging van deze goederen voor doeleinden die door de daarop toepasselijke regelgeving zijn toegelaten is onderworpen aan een vergunning als vermeld in paragraaf 2 en 3.

§ 2. De overbrenging, en de in-, uit- en doorvoer van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal en ordehandhavingsmateriaal is onderworpen aan een vergunning als vermeld in titel 2.

§ 3. De overbrenging en de in-, uit- en doorvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie is onderworpen aan een vergunning als vermeld in titel 3.

§ 4. De overbrenging, vermeld in paragraaf 2 en 3, vanuit en naar het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg is vrijgesteld van vergunning.

De doorvoer en de overbrenging van goederen als vermeld in paragraaf 2 en 3, die bestemd zijn voor of afkomstig zijn uit het Koninkrijk der Nederlanden of het Groothertogdom Luxemburg, wordt toegestaan op voorlegging van een vergunning die voor de in-, uitvoer of overbrenging van die goederen werd toegekend door de bevoegde Nederlandse of Luxemburgse autoriteiten.

§5. In overeenstemming met de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en de uitvoeringsbepalingen ervan en met de overeenkomsten inzake de wijze waarop de staten in kwestie worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, en de uitvoeringsbepalingen ervan, wordt:

1° de in-, uit- en doorvoer, vermeld in paragraaf 2, vanuit en naar Noorwegen en IJsland gelijkgesteld met overbrenging en doorvoer vanuit en naar een andere lidstaat van de EU; en

2° de in-, uit- en doorvoer, vermeld in paragraaf 3, vanuit en naar Noorwegen, IJsland, Liechtenstein en Zwitserland gelijkgesteld met overbrenging en doorvoer vanuit en naar een andere lidstaat van de EU.

Als een wijziging van een overeenkomst als vermeld in het eerste lid, of de uitvoeringsbepalingen ervan dit vereist kan de Vlaamse Regering de gelijkstelling in het eerste lid inperken of uitbreiden naar andere landen.

Art. 4. §1. De Vlaamse Regering kent vergunningen, machtigingen en certificaten als vermeld in dit decreet, toe als de aanvrager in het Vlaamse Gewest zijn of haar woonplaats of maatschappelijke zetel heeft.

Als de aanvrager geen woonplaats of maatschappelijke zetel in België heeft, kent de Vlaamse Regering een vergunning toe als de in-, uit- of doorvoer of de overbrenging op het grondgebied van het Vlaamse Gewest plaatsvindt.

§2. De volgende personen zijn hoofdelijk verantwoordelijk voor de aanvraag van vergunningen en voor de indiening van kennisgevingen:

- 1° bij invoer en overbrenging naar het Vlaamse Gewest: de importeur en de vervoerder;
- 2° bij uitvoer en overbrenging naar een andere EU-lidstaat: de exporteur, de vervoerder en, als die verschillend is, de persoon die de goederen op het Belgische grondgebied voorhanden heeft;
- 3° bij doorvoer: de exporteur, de vervoerder en de doorvoerder.

In het geval, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, wijst de aanvrager een vertegenwoordiger met woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest aan.

De aanwijzing, vermeld in het tweede lid, is niet noodzakelijk als de aanvrager:

- 1° een gecertificeerde persoon is;
- 2° de EU, de NAVO, de VN, het IAEA is, of een andere intergouvernementele organisatie waarvan het Vlaamse Gewest of België lid is;
- 3° een overheidsorgaan of een onderdeel van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EU of de NAVO is.

In het geval, vermeld in paragraaf 1, tweede lid,, brengt elke bij een voorgenomen in-, uit- of doorvoer betrokken partij met woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest de aanvrager in voorkomend geval op de hoogte van de verplichtingen, vermeld in dit decreet, en kan die optreden als vertegenwoordiger, met behoud van de toepassing de toepassing van artikel 10.

Art. 5. De persoon die een vergunning, machtiging of certificaat wil verkrijgen, moet daartoe een aanvraag indienen bij de dienst die de Vlaamse Regering daartoe heeft aangewezen.

Die dienst kan bij de behandeling van een aanvraag de voorlegging van alle relevante documenten eisen die hij nodig acht om nuttige informatie te verkrijgen over de beoogde in-, uit- of doorvoer of de overbrenging.

TITEL 2. - In-, uit- en doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten en ander voor militair gebruik dienstig materiaal en ordehandhavingsmateriaal

HOOFDSTUK 1. - Algemene beginselen en voorwaarden

Art. 6. Deze titel voorziet in de omzetting, voor wat betreft de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest, van Richtlijn 2009/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overbrenging van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap.

Deze titel doet geen afbreuk aan de bepalingen van titel 3, hoofdstuk 2. Indien toepasselijk gelden de vereisten, vermeld in artikel 31, evenzeer voor de goederen die onder de toepassing van deze titel vallen.

De vereiste, vermeld in artikel 40, §4, geldt ook voor de definitieve uitvoer van vuurwapens, inclusief onderdelen en munitie ervan, die onder de toepassing van deze titel vallen en die geen civiele vuurwapens zijn.

Afdeling 1. - Vergunningsverplichtingen

Art. 7. § 1. Een vergunning als vermeld in artikel 13 is vereist voor de overbrenging van defensiegerelateerde producten naar andere lidstaten van de EU.

§ 2. De overbrenging naar het Vlaamse Gewest van gevoelige goederen, als vermeld in artikel 2, punt 9°, behoeft een voorafgaande kennisgeving.

De Vlaamse Regering kan een lijst van andere defensiegerelateerde producten aannemen waarvan de overbrenging naar het Vlaamse Gewest eveneens een voorafgaande kennisgeving behoeft omdat deze een directe bedreiging voor de openbare orde of veiligheid vormen.

Op basis van de kennisgeving, vermeld in het eerste en tweede lid, beslist de dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen, of het noodzakelijk is dat voor de overbrenging in kwestie een vergunning als vermeld in artikel 18 vereist wordt om een onderzoek op basis van de criteria, vermeld in artikel 11, toe te laten.

§ 3. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de aanvraag en toekenning van die vergunningen, en de nadere regels van die vergunningen en van de kennisgeving vast.

Art. 8. § 1. Een vergunning als vermeld in artikel 21, is vereist voor de tijdelijke en definitieve uitvoer van defensiegerelateerde producten naar landen buiten de EU.

De Vlaamse Regering neemt aanvullend een lijst aan van ordehandhavingsmateriaal waarvan de tijdelijke en definitieve uitvoer eveneens een vergunning als vermeld in artikel 21, behoeft.

Bij het vaststellen van deze lijst houdt de Vlaamse Regering in het bijzonder rekening met het risico dat het betreffende ordehandhavingsmateriaal gebruikt kan worden voor binnenlandse repressie.

§ 2. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 is een vergunning als vermeld in artikel 21 noodzakelijk voor de tijdelijke en definitieve uitvoer van ander voor militair gebruik dienstig materiaal, als vermeld in artikel 2, punt 2°.

Een lijst van ander voor militair gebruik dienstig materiaal wordt bijgehouden en gepubliceerd op de website van de Vlaamse overheid.

§2/1. In de volgende gevallen is een vergunning als vermeld in artikel 21, vereist voor de doorvoer van de goederen, vermeld in paragraaf 1 en 2:

- 1° de goederen worden van het ene transportmiddel op een ander transportmiddel overgeladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU;

- 2° de goederen worden van een transportmiddel gelost en nadien opnieuw op hetzelfde transportmiddel geladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU;
- 3° de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij draagt er kennis van of wordt er door de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, van in kennis gesteld dat:
- a) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land dat op het moment van de voorgenomen doorvoer onderworpen is aan een wapenembargo of andere beperkende maatregelen van de VN, de EU of de OVSE;
 - b) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land waarvoor op het moment van de voorgenomen doorvoer met toepassing van artikel 43 en bij wijze van algemene maatregel de toegekende uit- en doorvoervergunningen geschorst of ingetrokken zijn of met toepassing van artikel 43/1 door de Vlaamse Regering geen enkele overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik wordt toegestaan;
 - c) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor het plegen van genocide, misdaden tegen de mensheid of oorlogsmisdaden, omschreven in de internationale verdragen waarbij België partij is;
 - d) de doorvoer strijdig is of kan zijn met de verplichtingen van het Vlaamse Gewest en België als partij bij internationale verdragen of als lid van internationale regimes op het gebied van non-proliferatie of ontwapening;
 - e) de doorvoer een bedreiging vormt of kan vormen voor de openbare orde of veiligheid of de wezenlijke veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest en België of van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten.

Als de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij een redelijk vermoeden heeft dat de voorgenomen doorvoer onder een of meer van de gevallen, vermeld in het eerste lid, valt of kan vallen, brengt hij de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, daarvan op de hoogte.

In afwijking van het eerste lid worden de gevallen van doorvoer, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, toegestaan op voorlegging van documenten waaruit de voorafgaande toestemming van het land herkomst voor de uitvoer en de voorafgaande toestemming van het land van bestemming voor de invoer blijkt, of van documenten waaruit blijkt dat de uitvoer of invoer voltrokken kan worden zonder die voorafgaande toestemming, als het doorvoer betreft van een van de volgende soorten goederen:

- 1° goederen waarvan het eindgebruik zich afspeelt in een andere lidstaat van de EER;
- 2° goederen die eigendom zijn van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EER en die louter voor het eigen gebruik door de betreffende strijdkrachten worden doorgevoerd.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat de afwijking, vermeld in het derde lid, ook geldt voor een of meer lidstaten van de NAVO of van het Wassenaar Arrangement.

§ 3. Een vergunning als vermeld in artikel 21 is vereist voor de tijdelijke en definitieve invoer van gevoelige goederen, als vermeld in artikel 2, punt 9°, vanuit landen buiten de EU.

De Vlaamse Regering kan een lijst van andere defensiegerelateerde producten en ordehandhavingsmateriaal aannemen waarvan de tijdelijke en

definitieve invoer eveneens een vergunning als vermeld in artikel 21 behoeft omdat deze een directe bedreiging voor de openbare orde of veiligheid vormen.

§ 4. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de aanvraag en toekenning van die vergunningen en de nadere regels ervan vast.

Art. 9. § 1. Iedere persoon kan bij de dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen, een aanvraag indienen om een voorlopig advies te krijgen over de toelaatbaarheid van een bepaalde in-, uit- of doorvoer of overbrenging. Een dergelijk voorlopig advies houdt een verklaring in dat de details van de in-, uit- of doorvoer of overbrenging werden onderzocht en omvat een positief of negatief oordeel daarover.

Het advies, vermeld in het eerste lid, is louter informatief van aard, bindt het Vlaamse Gewest op geen enkele wijze en kan niet beschouwd worden als een toestemming om de in-, uit- of doorvoer of de overbrenging te voltrekken.

§ 2. Iedere persoon kan bij de dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen naar aanleiding van een bepaalde uit- of doorvoer een schriftelijke bevestiging vragen dat zijn of haar goederen niet onder de toepassing van artikel 8, § 2, vallen.

§ 3. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor het verkrijgen van dit advies en deze schriftelijke bevestiging en de nadere regels ervan vast.

Afdeling 2. - Algemene voorwaarden en criteria voor de toekenning en het gebruik

Onderafdeling 1. - Voorafgaande machtiging bij uit- of doorvoer of overbrenging naar een andere lidstaat van de Europese Unie

Art. 10. § 1. Iedere aanvrager of, als de aanvrager geen woonplaats of maatschappelijke zetel in België heeft, zijn vertegenwoordiger met woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest, die defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal of ordehandhavingsmateriaal in overeenstemming met de bepalingen van deze titel definitief wil uit- of doorvoeren naar een land buiten de EU of definitief wil overbrengen naar een andere lidstaat van de EU, moet houder zijn van een voorafgaande machtiging die hem of haar toelaat om activiteiten van uit-, doorvoer of overbrenging te verrichten.

§2. De machtiging, vermeld in paragraaf 1, wordt toegekend nadat is vastgesteld dat de aanvrager beschikt over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten met betrekking tot defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal en ordehandhavingsmateriaal.

Bij de beoordeling van de moraliteit van de aanvrager wordt rekening gehouden met de strafbare feiten, gepleegd door de aanvrager, en, als de aanvrager een rechtspersoon is, iedere bestuurder, zaakvoerder, commissaris van de rechtspersoon en elke bijzondere gemachtigde van de rechtspersoon die bevoegd is voor in-, uit-, doorvoer en overbrenging, die zijn vastgesteld in een proces-verbaal of die aanleiding hebben gegeven tot een strafrechtelijke veroordeling of een maatregel die het verval van de strafvordering inhoudt, en kan het advies gevraagd worden van de procureur des Konings van het arrondissement waar de aanvrager is gevestigd, van de Veiligheid van de Staat, van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën en van de federale politie.

Bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van de aanvrager wordt rekening gehouden met het interne programma tot naleving van de

overbrengings- en uitvoercontroleprocedure of het uitvoerbeheerssysteem van de aanvrager en, als de aanvrager een rechtspersoon is, met de benoeming van een directielid van de aanvrager dat persoonlijk verantwoordelijk is voor in-, uit-, doorvoer en overbrenging.

De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de aanvraag en toekenning en de nadere regels van de voorafgaande machtiging en de procedure voor het moraliteits- en betrouwbaarheidsonderzoek vast.

§ 3. De voorafgaande machtiging is onbeperkt geldig, maar wordt elke drie jaar geëvalueerd, te rekenen vanaf het moment van de toekenning van de machtiging.

§ 4. De voorafgaande machtiging is niet noodzakelijk als de persoon, vermeld in paragraaf 1 :

- 1° in het bezit is van een getuigschrift van erkenning als wapenhandelaar;
- 2° een gecertificeerde persoon is;
- 3° de EU, de NAVO, de VN, het IAEA is, of een andere intergouvernementele organisatie waarvan het Vlaamse Gewest of België lid is;
- 4° een overheidsorgaan of een onderdeel van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EU of de NAVO is.

Onderafdeling 2. - Criteria bij de invoer en overbrenging naar het Vlaamse Gewest

Art. 11. Elke aanvraag van invoer of overbrenging als vermeld in artikel 7, § 2, en artikel 8, § 3, wordt geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen in kwestie :

- 1° een andere bestemming krijgen dan werd aangegeven in de aanvraag of onder ongewenste voorwaarden wederuitgevoerd of overgebracht worden;
- 2° een bedreiging vormen voor de openbare orde of veiligheid.

Onderafdeling 3. - Toekenningen gebruiksvoorwaarden, verbonden aan specifieke vergunningen

Art. 12. § 1. De afgifte van vergunningen als vermeld in artikel 13 en 21, kan afhankelijk gesteld worden van bepaalde voorwaarden en beperkingen betreffende de toekenning en het gebruik ervan, die er op gericht zijn bij te dragen tot de naleving van de bepalingen van dit decreet en van de uitvoeringsbepalingen ervan.

Deze voorwaarden en beperkingen kunnen betrekking hebben op de volgende elementen :

- 1° het eindgebruik van de betreffende goederen;
- 2° de wederuitvoer of de uitvoer na overbrenging van de betreffende goederen;
- 3° het vervoer en de in- of uitklaring van de betreffende goederen;
- 4° de fysieke verificatie van de betreffende goederen;
- 5° de rapportering over het gebruik van de betreffende vergunning, als vermeld in artikel 49.

§ 2. De voorwaarden en beperkingen, vermeld in paragraaf 1, worden uiterlijk op het moment van afgifte van de vergunning aan de aanvrager bekendgemaakt.

Beperkingen op het eindgebruik van de goederen of op wederuitvoer of uitvoer na overbrenging ervan worden door de aanvrager onmiddellijk aan de bestemming gemeld.

De aanvrager houdt van de melding, vermeld in het tweede lid, een schriftelijk bewijs bij.

§ 3. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van het opleggen van de voorwaarden en beperkingen, vermeld in paragraaf 1, vast.

HOOFDSTUK 2. - Overbrenging van defensiegerelateerde producten binnen de Europese Unie

Afdeling 1. - Soorten vergunningen

Art. 13. Voor de overbrenging van defensiegerelateerde producten naar een andere lidstaat van de EU zijn er drie soorten vergunningen : de algemene vergunning, de globale vergunning en de individuele vergunning.

Art. 14. § 1. Een persoon die voldoet aan de voorwaarden die gesteld zijn in een algemene vergunning, kan in de gevallen, vermeld in paragraaf 2, op basis van die algemene vergunning defensiegerelateerde producten overbrengen naar andere lidstaten van de EU.

§ 2. Enkel voor de volgende gevallen wordt een algemene vergunning voorzien :

1° de bestemming maakt deel uit van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EU of is een aanbestedende dienst op het gebied van defensie die voor het exclusieve gebruik door de strijdkrachten van de lidstaat aankopen verricht;

2° de bestemming is een gecertificeerde persoon;

3° de defensiegerelateerde producten worden tijdelijk overgebracht met het oog op demonstratie, evaluatie of expositie;

4° de defensiegerelateerde producten worden tijdelijk overgebracht naar de oorspronkelijke leverancier met het oog op onderhoud of herstelling, of worden opnieuw overgebracht naar de oorspronkelijke bestemming na onderhoud of herstelling in het Vlaamse Gewest;

5° de overbrenging is noodzakelijk in het kader van een intergouvernementeel samenwerkingsprogramma tussen lidstaten van de EU voor de ontwikkeling, de productie en het gebruik van een of meer defensiegerelateerde producten.

§ 3. Bij de toekenning van het certificaat van gecertificeerde persoon aan aanvragers gevestigd in het Vlaamse Gewest beoordeelt de Vlaamse Regering de betrouwbaarheid van de aanvragers aan de hand van de volgende elementen :

1° de bewezen ervaring van de aanvrager in defensieactiviteiten, waarbij met name rekening wordt gehouden met het door de aanvrager nakomen van uitvoerbeperkingen, gerechtelijke veroordelingen ter zake, de toestemming om defensiegerelateerde producten te vervaardigen of in de handel te brengen en de aanwezigheid van ervaren leidinggevend personeel;

2° de relevante industriële activiteit in defensiegerelateerde producten van de aanvrager binnen de EU, met name het vermogen om systemen en subsystemen te integreren;

3° de benoeming van een directielid van de aanvrager die persoonlijk verantwoordelijk is voor overbrengingen en uitvoer;

4° een door dat directielid ondertekende schriftelijke verklaring waarin wordt aangegeven dat de aanvrager :

a) alle noodzakelijke maatregelen zal nemen om te voldoen aan alle specifieke voorwaarden en beperkingen van het eindgebruik en de uitvoer van elk afgenomen specifiek onderdeel of product;

b) de bevoegde autoriteiten bij verzoeken en onderzoeken met de benodigde zorgvuldigheid gedetailleerde informatie zal geven over de eindgebruikers of het eindgebruik van alle producten die de onderneming in het kader van een algemene vergunning van een andere lidstaat heeft uitgevoerd, overgebracht of afgenomen;

5° een door dat directielid ondertekende beschrijving van het interne programma tot naleving van de overbrengings- en uitvoercontroleprocedure of het uitvoerbeheerssysteem van de aanvrager die de informatie over de volgende elementen bevat :

a) de organisatorische, menselijke en technische hulpbronnen voor het beheer van overbrengingen en uitvoer;

b) de hiërarchieke verantwoordelijkheidsstructuur;

c) interne auditprocedures;

- d) bewustmakings- en scholingsmaatregelen voor het personeel;
- e) fysieke en technische veiligheidsmaatregelen;
- f) registratie en traceerbaarheid van overbrengingen en uitvoer.

De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de aanvraag en toekenning van dit certificaat vast en bepaalt de verdere nadere regels van het certificaat en de vermelde elementen.

§ 4. De algemene vergunningen specificeren de defensiegerelateerde producten of productcategorieën waarvoor ze worden toegekend.

De algemene vergunning voor overbrenging naar gecertificeerde personen, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, wordt in geen geval toegekend voor de overbrenging van gevoelige goederen, vermeld in artikel 2, punt 9°.

§ 5. Algemene vergunningen worden gepubliceerd op de website van de Vlaamse overheid.

§ 6. Voor een persoon kan gebruikmaken van een algemene vergunning, moet hij of zij zich registreren bij de dienst die de Vlaamse Regering daartoe heeft aangewezen.

De dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, kan de registratie weigeren als er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de persoon in kwestie niet over de evenredige en passende middelen en procedures beschikt om te kunnen voldoen aan de verplichtingen die op het vlak van de overbrengingscontrole en de rapportering, vermeld in artikel 12 en 49, verbonden zijn of kunnen zijn aan het gebruik van een algemene vergunning.

§ 7. Als er een duidelijk risico bestaat dat een gecertificeerde persoon in een andere lidstaat van de EU de bestemming is in het kader van een algemene vergunning en dat die persoon niet zal voldoen aan de voorwaarden die verbonden zijn aan de algemene vergunning of een bedreiging vormt voor de openbare orde of veiligheid of de wezenlijke veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest of België, wordt de andere lidstaat daarvan op de hoogte gebracht en wordt er verzocht om de situatie te verifiëren.

Als na de verificatie door de andere lidstaat twijfel blijft bestaan, kan het gebruik van de algemene vergunning vermeld in paragraaf 2, punt 2°, met toepassing van artikel 43 beperkt worden ten aanzien van de betrokken persoon.

Art. 15. § 1. In gevallen die niet vermeld zijn in artikel 14, § 2, kan een persoon een globale vergunning aanvragen voor de overbrenging van bepaalde defensiegerelateerde producten of productcategorieën naar bepaalde bestemmingen in een of meer lidstaten van de EU.

In de gevallen vermeld in artikel 14, § 2, kunnen personen die niet voldoen aan de voorwaarden die gesteld zijn in de bijhorende algemene vergunning eveneens een globale vergunning aanvragen.

§ 2. Op de vergunning wordt gespecificeerd voor welke defensiegerelateerde producten of productcategorieën en voor welke bestemmingen de globale vergunning wordt toegekend.

§ 3. Het gebruik van de globale vergunning is niet toegestaan als er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de aanvrager niet over de evenredige en passende middelen en procedures beschikt om te kunnen voldoen aan de verplichtingen die op het vlak van overbrengingscontrole en rapportering als vermeld in artikel 12 en 49, verbonden zijn of kunnen zijn aan het gebruik van een globale vergunning.

Art. 16. Een persoon kan een individuele vergunning aanvragen voor één specifieke overbrenging van een welbepaalde hoeveelheid gespecificeerde defensiegerelateerde producten die zal worden overgebracht in een of meer zendingen naar één bestemming in een andere lidstaat van de EU.

Hij of zij moet dat in elk geval doen in de volgende gevallen :

- 1° de aanvraag is beperkt tot één overbrenging;
- 2° de aanvraag betreft een overbrenging voor toegelaten doeleinden van goederen waarvan de overbrenging verboden is op basis van artikel 3, § 1;
- 3° de dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen oordeelt dat dit noodzakelijk is voor de bescherming van de wezenlijke veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest en België, of om redenen van openbare orde of veiligheid;
- 4° deze dienst oordeelt dat dit noodzakelijk is om te voldoen aan internationale verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België;
- 5° het gebruik van de algemene en de globale vergunning is niet toegestaan met toepassing van artikel 14, §6, en artikel 15, §3.

Art. 17. In de volgende gevallen kan een bepaalde overbrenging van defensiegerelateerde producten naar een andere lidstaat van de EU vrijgesteld worden van vergunning :

- 1° de aanvrager is een overheidsorgaan of een onderdeel van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EU of de NAVO;
- 2° de aanvrager is de EU, de NAVO, het IAEA, de VN of een andere intergouvernementele organisatie waarvan het Vlaamse Gewest of België lid is;
- 3° de overbrenging is gekoppeld aan humanitaire hulp bij een ramp of maakt deel uit van een schenking in een noodgeval.

Art. 18. Voor de overbrenging in een of meer zendingen naar het Vlaamse Gewest van goederen waarvan de overbrenging verboden is op basis van artikel 3 en van defensiegerelateerde producten waarvoor de dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen, op basis van artikel 7, § 2, een vergunning vereist, moet een individuele vergunning aangevraagd worden.

Afdeling 2. - Specifieke voorwaarden en criteria voor de toekenning en het gebruik

Onderafdeling 1. - Bewijs van eindgebruik bij overbrenging naar andere lidstaten van de Europese Unie

Art. 19. § 1. Bij iedere aanvraag van een individuele of globale vergunning en tot op het moment van de beslissing daarover deelt de aanvrager alle informatie mee over de eindgebruiker en het eindgebruik van de goederen in kwestie.

§2. Met behoud van de toepassing van de relevante verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België voegt de aanvrager bij zijn aanvraag een verklaring van de eindgebruiker en, als dat van toepassing is, een internationaal invoercertificaat of een kopie van de invoervergunning.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de verklaring van de eindgebruiker vast.

§ 3. De dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen kan bij elke overbrenging extra garanties voor het eindgebruik eisen, zoals een verificatie van de eindgebruiker of bijkomende gegevens of relevante verbintenissen van de bestemming of de eindgebruiker.

Als het land van eindgebruik geen lidstaat is van de EU of van de NAVO is in ieder geval een verklaring van de eindgebruiker vereist waarin deze zich er toe

verbindt om bij een eventuele wederuitvoer de toestemming van de Vlaamse Regering te vragen als de dienst oordeelt dat :

1° het eindgebruik of de eindgebruiker aanleiding tot bezorgdheid zou kunnen geven op het vlak van een ongewenste wijziging van doel of bestemming of een ongewenste wederuitvoer;

2° de overbrenging gevoelige goederen betreft.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat de verplichting in het tweede lid tevens niet van toepassing is op een of meer lidstaten van het Wassenaar Arrangement.

3° het exportcontrolebeleid en de effectiviteit van het exportcontrolesysteem van het opgegeven land van eindgebruik buiten de EU aanleiding tot bezorgdheid zou kunnen geven.

§ 4. Als de aanvrager van een individuele of globale vergunning tijdens de geldigheidsduur van zijn of haar vergunning voor overbrenging informatie verkrijgt over de wijziging van doel of bestemming of van de uitvoer van goederen die door hem of haar op basis van die vergunning effectief werden overgebracht, stelt hij of zij de dienst die de Vlaamse Regering daartoe heeft aangewezen daarvan in kennis.

Art. 19/1. Personen die een individuele of globale vergunning aanvragen voor defensiegerelateerde producten die eerder vanuit een ander land zijn overgebracht of ingevoerd, en waaraan overbrengings- of uitvoervoorwaarden of overbrengings- of uitvoerbeperkingen verbonden zijn, voegen bij hun aanvraag de documenten die aantonen dat ze aan de voorwaarden en beperkingen hebben voldaan, eventueel met inbegrip van het feit dat ze van het land van herkomst de vereiste toestemming voor de overbrenging hebben verkregen.

Onderafdeling 2. - Criteria bij overbrenging naar andere lidstaten van de Europese Unie

Art. 20. Als het op het moment van de beslissing over een aanvraag van een globale of individuele vergunning, vermeld in artikel 15 en 16, vaststaat dat het eindgebruik van de goederen zich afspeelt buiten de EU, wordt de aanvraag getoetst aan de criteria, vermeld in artikel 26 en 28, en kan de globale of individuele vergunning op die basis geweigerd worden of onderworpen aan voorwaarden of beperkingen betreffende het eindgebruik of uitvoer, als vermeld in artikel 12.

In elk geval kan de vergunning geweigerd worden als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen in kwestie:

1° een andere bestemming krijgen dan is aangegeven in de aanvraag of onder ongewenste voorwaarden opnieuw uitgevoerd of overgebracht worden;

2° een bedreiging vormen voor de openbare orde of veiligheid of de wezenlijke veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest en België of van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten.

HOOFDSTUK 3. - In-, uit- en doorvoer van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal en ordehandhavingsmateriaal vanuit en naar landen buiten de Europese Unie

Afdeling 1. - Soorten vergunningen

Art. 21. Voor de in-, uit- en doorvoer van defensiegerelateerde producten en ordehandhavingsmateriaal en voor de uit- en doorvoer van ander voor militair gebruik dienstig materiaal zijn er twee soorten vergunningen : de individuele vergunning en de gecombineerde vergunning.

Art. 22. Een persoon kan een individuele vergunning aanvragen voor één specifiek geval van uit- of doorvoer van een welbepaalde hoeveelheid

gespecificeerde defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal of ordehandhavingsmateriaal, in een of meer zendingen, naar één bestemming.

Een persoon kan een individuele vergunning aanvragen voor één specifiek geval van invoer van een welbepaalde hoeveelheid gespecificeerde defensiegerelateerde producten of ordehandhavingsmateriaal, in een of meer zendingen, van één afzender.

Voor de invoer van goederen waarvan de invoer verboden is op basis van artikel 3 moet een individuele vergunning aangevraagd worden.

Art. 23. Een persoon kan een gecombineerde vergunning aanvragen voor de uitvoer van bepaalde defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal of ordehandhavingsmateriaal naar een of meer welbepaalde bestemmingen in eenzelfde land.

Een persoon kan een gecombineerde vergunning aanvragen voor de invoer van bepaalde defensiegerelateerde producten of ordehandhavingsmateriaal van een of meer welbepaalde afzenders in eenzelfde land.

Bij uitvoer moet voor alle bestemmingen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 24, voldaan worden.

Op de vergunning wordt gespecificeerd voor welke defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal of ordehandhavingsmateriaal en voor welke afzenders of bestemmingen de gecombineerde vergunning wordt toegestaan.

Afdeling 2. - Specifieke voorwaarden en criteria voor de toekenning en het gebruik

Onderafdeling 1. - Bewijs van eindgebruik bij uit- en doorvoer

Art. 24. § 1. Bij iedere aanvraag van uit- of doorvoer en tot op het moment van de beslissing daarover deelt de aanvrager alle informatie mee over de eindgebruiker en het eindgebruik van de goederen in kwestie.

§2. Met behoud van de toepassing van de relevante verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België voegt de aanvrager bij zijn aanvraag een verklaring van de eindgebruiker en, als dat van toepassing is, een internationaal invoercertificaat of een kopie van de invoervergunning.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de verklaring van de eindgebruiker vast.

§ 3. De dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen kan bij elke uit- of doorvoer extra garanties voor het eindgebruik eisen, zoals een verificatie van de eindgebruiker of bijkomende gegevens of relevante verbintenissen van de bestemming of de eindgebruiker.

Als het land van eindgebruik geen lidstaat is van de EU of van de NAVO is in ieder geval een verklaring van de eindgebruiker vereist waarin deze zich er toe verbindt om bij een eventuele wederuitvoer de toestemming van de Vlaamse Regering te vragen als de dienst oordeelt dat :

1° het eindgebruik of de eindgebruiker aanleiding tot bezorgdheid zou kunnen geven op het vlak van een ongewenste wijziging van doel of bestemming of een ongewenste wederuitvoer;

2° de uit- of doorvoer gevoelige goederen betreft;

3° het exportcontrolebeleid en de effectiviteit van het exportcontrolesysteem van het land van bestemming of het land van eindgebruik aanleiding tot bezorgdheid zou kunnen geven.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat de verplichting in het tweede lid tevens niet van toepassing is op een of meer lidstaten van het Wassenaar Arrangement.

§ 4. Bij iedere aanvraag tot doorvoer wordt een document gevoegd waaruit blijkt dat de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst van de goederen de uitvoer hebben toegestaan, als het voorwerp van de aanvraag in het land van herkomst onderworpen was aan een uitvoervergunning.

Het document, vermeld in het eerste lid, hoeft niet te worden aangeleverd als de doorvoer plaatsvindt in het kader van de uitoefening van de taken van de EU, de NAVO, de VN, het IAEA, of een andere intergouvernementele organisatie waarvan Vlaanderen of België lid is, of als de doorvoer gekoppeld is aan humanitaire hulp bij een ramp of deel uitmaakt van een schenking in een noodgeval.

§ 5. Als de aanvrager tijdens de geldigheidsduur van zijn of haar vergunning voor uit- of doorvoer informatie verkrijgt over de wijziging van doel of bestemming of van de wederuitvoer van goederen die door hem of haar op basis van die vergunning effectief werden uit- of doorgevoerd, stelt hij of zij de dienst die de Vlaamse Regering daartoe heeft aangewezen daarvan in kennis.

Art. 25. Personen die een vergunning aanvragen voor goederen die eerder vanuit een ander land zijn overgebracht of ingevoerd, en waaraan overbrengings- of uitvoer voorwaarden of overbrengings- of uitvoerbeperkingen verbonden zijn, voegen bij hun aanvraag de documenten die aantonen dat ze aan de voorwaarden en beperkingen hebben voldaan, eventueel met inbegrip van het feit dat ze van het land van herkomst de vereiste toestemming voor de uitvoer hebben verkregen.

Onderafdeling 2. - Criteria bij uit- en doorvoer

Art. 26. § 1. Iedere aanvraag van uit- of doorvoer wordt getoetst aan de volgende criteria, gebaseerd op artikel 2 van het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB van de Raad van 8 december 2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de controle op de uitvoer van militaire goederen en technologie. Die criteria omvatten :

1° de naleving van de internationale verplichtingen en verbintenissen van België, in het bijzonder de door de VN-Veiligheidsraad of de EU aangenomen sancties, overeenkomsten ter zake van non-proliferatie en andere onderwerpen, alsook andere internationale verplichtingen;

2° de eerbiediging van de mensenrechten in het land van eindgebruik en de naleving van het internationaal humanitair recht door dat land;

3° de interne situatie van het land van eindgebruik ten gevolge van spanningen of gewapende conflicten;

4° de handhaving van vrede, veiligheid en stabiliteit in de ontvangende regio;

5° de nationale veiligheid van het Vlaamse Gewest en België, van de lidstaten van de EU, van de gebieden waarvan een van de lidstaten de buitenlandse betrekkingen behartigt, alsook van bevriende landen of bondgenoten;

6° het gedrag van het land dat de goederen of technologie in kwestie koopt tegenover de internationale gemeenschap, namelijk de houding van dat land tegenover terrorisme, de aard van zijn bondgenootschappen en de eerbiediging van het internationaal recht;

7° het gevaar dat de goederen of technologie in kwestie in het land van bestemming of in het land van eindgebruik een andere bestemming krijgen of onder ongewenste voorwaarden opnieuw worden uitgevoerd;

8° de compatibiliteit van de levering van de goederen in kwestie of technologie met de technische en economische capaciteit van het land van eindgebruik, rekening houdend met de wenselijkheid dat de staten aan hun legitieme behoeften op het vlak van veiligheid en defensie voldoen met zo gering mogelijke aanwending van menselijk en economisch potentieel voor bewapening.

§ 2. In het licht van het eerste criterium, vermeld in paragraaf 1, punt 1°, wordt de vergunning geweigerd als de toekenning ervan strijdig is met onder andere :

1° de internationale verplichtingen van België en de verbintenis om wapenembargo's van de VN, de EU en de OVSE te doen naleven;

2° de internationale verplichtingen van België uit hoofde van het verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens, het verdrag inzake biologische en toxine wapens, het verdrag inzake chemische wapens, het verdrag inzake clustermunitie en het verdrag inzake het verbod op het gebruik, de opslag, de productie en de overdracht van antipersoonsmijnen en inzake de vernietiging ervan;

3° de verbintenissen van België binnen het raamwerk van de Australische Groep, het Missile Technology Control Regime, het Comité-Zangger, de Groep van Nucleaire Export-landen, het Wassenaar Arrangement en de Haagse Gedragscode tegen de verspreiding van ballistische raketten.

§ 3. In het licht van het tweede criterium, vermeld in paragraaf 1, punt 2°, wordt de houding van het land van eindgebruik geëvalueerd ten opzichte van de belangrijke, in internationale mensenrechteninstrumenten vastgelegde beginselen en ten opzichte van belangrijke, in het internationaal humanitair recht vastgelegde beginselen.

De vergunning wordt geweigerd als de aanvraag goederen betreft die voor binnenlandse onderdrukking kunnen worden gebruikt en de ter zake bevoegde instanties van de VN, de Raad van Europa, de EU of een andere intergouvernementele organisatie waarvan het Vlaamse Gewest of België lid is ten aanzien van de eindgebruiker ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht hebben vastgesteld of van mensenrechten die potentieel met gebruik van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal of ordehandhavingsmateriaal geschonden kunnen worden.

Ongeacht de eindgebruiker wordt de vergunning geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen of technologie in kwestie gebruikt zouden worden bij het begaan van ernstige schendingen van de mensenrechten of van het internationaal humanitair recht of voor het vergemakkelijken of in de hand werken daarvan.

§ 4. In het licht van het derde criterium, vermeld in de paragraaf 1, punt 3°, wordt de vergunning geweigerd als de aanvraag goederen betreft die in een gewapend conflict ingezet kunnen worden en de eindgebruiker betrokken partij is bij een intern gewapend conflict in het land van eindgebruik, behoudens de relevante verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België ten opzichte van de EU, de NAVO en hun lidstaten, en ten opzichte van de VN, en andere intergouvernementele organisaties waarvan het Vlaamse Gewest of België lid is, en behoudens de noodzaak om te voldoen aan legitieme behoeften van nationale veiligheid van de lidstaten van de EU, van de gebieden waarvan een van de lidstaten de buitenlandse betrekkingen behartigt, alsook van bevriende landen of bondgenoten, zonder afbreuk te doen aan het tweede criterium, inzake de naleving van de mensenrechten en het internationaal humanitair recht.

Ongeacht de eindgebruiker wordt de vergunning geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen of technologie in kwestie een intern gewapend conflict of binnenlandse spanningen kunnen uitlokken dan wel bestaande gewapende conflicten of spanningen kunnen verlengen of verergeren.

Bij aanvragen voor landen waar binnenlandse spanningen aanwezig zijn, wordt tevens de grootste zorgvuldigheid aan de dag gelegd.

§ 5. In het licht van het vierde criterium, vermeld in paragraaf 1, punt 4°, wordt de vergunning geweigerd als de aanvraag goederen betreft die in een gewapend conflict ingezet kunnen worden en de eindgebruiker betrokken partij is bij een regionaal gewapend conflict, behoudens de relevante verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België ten opzichte van de EU, de NAVO en hun lidstaten, en ten opzichte van de VN, en andere intergouvernementele organisaties waarvan het Vlaamse Gewest of België lid is, artikel 51 van het Handvest van de VN en de noodzaak om te voldoen aan legitieme behoeften van nationale veiligheid van de lidstaten van de EU, van de gebieden waarvan een van de lidstaten de buitenlandse betrekkingen behartigt, alsook van bevriende landen of bondgenoten, zonder afbreuk te doen aan het criterium, vermeld in paragraaf 1, punt 2°, inzake de naleving van de mensenrechten en het internationaal humanitair recht.

Ongeacht de eindgebruiker wordt de vergunning geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen of technologie in kwestie een gewapend conflict of spanningen in de regio zouden uitlokken dan wel bestaande gewapende conflicten of spanningen zouden verlengen of verergeren.

Bij aanvragen voor landen in een regio waar spanningen aanwezig zijn, wordt tevens de grootste zorgvuldigheid aan de dag gelegd.

§ 6. In het licht van het vijfde criterium, vermeld in paragraaf 1, punt 5°, wordt de vergunning geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de voorgestelde uit- of doorvoer de defensie- en veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest en België of van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten rechtstreeks of onrechtstreeks zou bedreigen of dat de goederen of technologie in kwestie tegen de eigen troepen of die van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten zouden gebruikt worden.

§ 7. In het licht van het zesde criterium, vermeld in paragraaf 1, punt 6°, wordt onderzocht of het land van eindgebruik in het verleden het terrorisme of de internationaal georganiseerde misdaad heeft gesteund of aangemoedigd, zijn internationale verbintenissen is nagekomen en of het zich heeft gecommitteerd aan non-proliferatie en andere aspecten van wapenbeheersing en ontwapening, met name door ondertekening, ratificatie en implementatie van de verdragen vermeld in paragraaf 2, punt 2°.

De vergunning wordt in ieder geval geweigerd als de ter zake bevoegde instanties van de VN, de Raad van Europa, de EU of een andere intergouvernementele organisatie waarvan het Vlaamse Gewest of België lid is, hebben vastgesteld dat het land van eindgebruik het terrorisme of de internationaal georganiseerde misdaad steunt of aanmoedigt of op een systematische en manifeste manier haar internationale verplichtingen en verbintenissen betreffende het geweldverbod als vermeld in artikel 2 van het Handvest van de VN, het internationaal humanitair recht, non-proliferatie en ontwapening niet nakomt.

§ 8. In het licht van het zevende criterium, vermeld in paragraaf 1, punt 7°, wordt rekening gehouden met de legitieme belangen inzake defensie en binnenlandse veiligheid van het land van eindgebruik, inclusief deelname aan VN- of andere vredeshandhavingsoperaties, met het technische vermogen van het land van eindgebruik om de goederen of technologie te gebruiken, met het vermogen van het land van eindgebruik om effectieve uitvoercontroles te verrichten, met het risico dat de goederen of technologie opnieuw worden uitgevoerd naar ongewenste bestemmingen en de mate waarin het land van eindgebruik zich in het verleden heeft gehouden aan wederuitvoerbepalingen of aan wederuitvoer voorafgaande toestemmingen die in het verleden werden opgelegd, met het risico dat de

goederen of technologie bij terroristische organisaties of individuele terroristen terechtkomen en met het risico van onbedoelde overdracht van technologie.

De vergunning wordt in ieder geval geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen of technologie in kwestie zouden afgewend worden van hun doel of bestemming of wederuitgevoerd, op een manier die strijdig is met de bepalingen van dit decreet of van de uitvoeringsbepalingen ervan.

De vergunning wordt te meer geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen of technologie in kwestie zouden terechtkomen bij personen ten opzichte waarvan door de ter zake bevoegde instanties van de VN, de Raad van Europa, de EU of een andere intergouvernementele organisatie waarvan het Vlaamse Gewest of België lid is, ernstige schendingen van de mensenrechten of van het internationaal humanitair recht zijn vastgesteld of die betrokken partij zijn in een intern of regionaal gewapend conflict, als vermeld in de criteria, vermeld in paragraaf 1, punt 2°, 3° en 4°.

§ 9. In het licht van het achtste criterium, vermeld in paragraaf 1, punt 8°, wordt onderzocht of de voorgestelde uit- of doorvoer ernstig afbreuk zou kunnen doen aan de duurzame ontwikkeling van het land van eindgebruik en wordt rekening gehouden met de financiële waarde van de betreffende uit- of doorvoer, met de hoogte van de militaire uitgaven van het ontvangende land ten opzichte van de sociale uitgaven, met in begrip van steun van de Europese Unie en bilaterale steun.

Art. 27. De uit- en doorvoervergunningen die geweigerd werden op grond van de criteria, vermeld in artikel 26, en de redenen van de weigering worden aan de andere lidstaten van de EU gemeld.

Vooraleer een vergunning wordt toegekend die de afgelopen drie jaar door een of meer andere lidstaten van de EU voor een in wezen identieke transactie geweigerd werd, wordt die lidstaat of worden die lidstaten geraadpleegd. Op basis van die raadpleging wordt beslist om de vergunning eveneens te weigeren of de vergunning toch toe te kennen. Als na die raadpleging beslist wordt om toch een vergunning toe te kennen, wordt de lidstaat of worden de lidstaten van de oorspronkelijke weigering of weigeringen daarvan op de hoogte gebracht en wordt een gedetailleerde motivering gegeven.

De weigeringen en raadplegingen blijven vertrouwelijk, conform de bepalingen in het Gemeenschappelijk Standpunt 2008/944/GBVB van de Raad van 8 december 2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de controle op de uitvoer van militaire goederen en technologie.

Art. 28. Naast de gevallen vermeld in artikel 26, kan elke aanvraag van uit- of doorvoer ook geweigerd worden, rekening houdend met de volgende criteria :

1° de externe belangen en internationale doelstellingen van het Vlaamse Gewest en België. Zo wordt een aanvraag geweigerd als vaststaat dat de toekenning van een vergunning strijdig is met een maatregel opgelegd met toepassing van artikel 43/1.;

2° de rechten van het kind in het land van eindgebruik. Zo wordt een aanvraag geweigerd als vaststaat dat kindsoldaten ingezet worden in het geregelde leger;

3° de houding van het land van eindgebruik ten opzichte van de doodstraf. Zo wordt een aanvraag geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen of de technologie in kwestie gebruikt zouden worden voor de toepassing van de doodstraf of voor het vergemakkelijken of in de hand werken daarvan.;

4° de prevalentie van een hoge graad van doden ten gevolge van vuurwapengeweld in het land van eindgebruik;

5° de prevalentie van gendergerelateerd geweld, in het bijzonder verkrachting en andere vormen van seksueel geweld;

6° de aanwezigheid van initiatieven van peacebuilding en reconciliatieprocessen.

TITEL 3. - In-, uit- en doorvoer en overbrenging van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie

HOOFDSTUK 1. - Algemene beginselen en voorwaarden

Art. 29. Deze titel voorziet in de omzetting, voor wat betreft de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest, van Richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens en van Richtlijn 93/15/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende de harmonisatie van de bepalingen inzake het in de handel brengen van en de controle op explosieven voor civiel gebruik.

Deze titel stelt tevens voorschriften vast over de uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie, in overeenstemming met artikel 3, 4, 7, 8, 9, 10, en 11 van Vuurwapenverordening 258/2012.

Afdeling 1. - Vergunningsverplichtingen

Art. 30. § 1. Een vergunning is vereist voor de tijdelijke en definitieve in- en uitvoer en de overbrenging van alle categorieën en types van civiele vuurwapens, en voor de onderdelen en munitie ervan.

In de volgende gevallen is ook een vergunning vereist voor de doorvoer van de goederen, vermeld in het eerste lid:

- 1° de goederen worden van het ene transportmiddel op een ander transportmiddel overgeladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU of over een uitvoer vanuit een EU-lidstaat op basis van Vuurwapenverordening 258/2012;
- 2° de goederen worden van een transportmiddel gelost en nadien opnieuw op hetzelfde transportmiddel geladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU of over een uitvoer vanuit een EU-lidstaat op basis van Vuurwapenverordening 258/2012;
- 3° de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij draagt er kennis van of wordt er door de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, van in kennis gesteld dat:
 - a) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land dat op het moment van de voorgenomen doorvoer onderworpen is aan een wapenembargo of andere beperkende maatregelen van de VN, de EU of de OVSE;
 - b) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land waarvoor op het moment van de voorgenomen doorvoer met toepassing van artikel 43 en bij wijze van algemene maatregel de toegekende uit- en doorvoervergunningen geschorst of ingetrokken zijn of met toepassing van artikel 43/1 door de Vlaamse Regering geen enkele overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik wordt toegestaan;
 - c) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor het plegen van genocide, misdaden tegen de mensheid of oorlogsmisdaden, omschreven in de internationale verdragen waarbij België partij is;
 - d) de doorvoer strijdig is of kan zijn met de verplichtingen van het Vlaamse Gewest en België als partij bij internationale verdragen of als lid van internationale regimes op het gebied van non-proliferatie of ontwapening;
 - e) de doorvoer een bedreiging vormt of kan vormen voor de openbare orde of veiligheid of de wezenlijke veiligheidsbelangen van het

Vlaamse Gewest en België of van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten.

Als de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij een redelijk vermoeden heeft dat de voorgenomen doorvoer onder een of meer van de gevallen, vermeld in het eerste lid, valt of kan vallen, brengt hij de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, daarvan op de hoogte.

In afwijking van het tweede lid worden de gevallen van doorvoer, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, toegestaan op voorlegging van documenten waaruit de voorafgaande toestemming van het land herkomst voor de uitvoer en de voorafgaande toestemming van het land van bestemming voor de invoer blijkt, of van documenten waaruit blijkt dat de uitvoer of invoer voltrokken kan worden zonder die voorafgaande toestemming, als het doorvoer betreft van een van de volgende soorten goederen:

- 1° goederen waarvan het eindgebruik zich afspeelt in een andere lidstaat van de EER;
- 2° goederen die eigendom zijn van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EER en die louter voor eigen gebruik door de betreffende strijdkrachten worden doorgevoerd.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat de afwijking, vermeld in het vierde lid, ook geldt voor een of meer lidstaten van de NAVO of van het Wassenaar Arrangement.

§ 2. De Vlaamse Regering kan een lijst vaststellen van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie die in-, uit- en doorgevoerd en overgebracht kunnen worden zonder vergunning omdat deze geen directe bedreiging voor de openbare orde of veiligheid vormen.

Deze lijst mag geen civiele vuurwapens, onderdelen en munitie bevatten waarvan het voorhanden hebben of het verwerven ervan verboden of vergunningsplichtig is op basis van de Wapenwet van 8 juni 2006 en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§ 3. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de aanvraag en toekenning van die vergunningen en de nadere regels ervan vast.

Afdeling 2. - Algemene voorwaarden en criteria voor de toekenning en het gebruik

Onderafdeling 1. - Legaal bezit

Art. 31. § 1. De in-, uit- en doorvoer en de overbrenging van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie, wordt alleen toegestaan als de aanvrager op basis van de Wapenwet van 8 juni 2006 en de uitvoeringsbesluiten ervan, gerechtigd is om het vuurwapen, onderdeel of de munitie voorhanden te hebben of te verwerven.

§ 2. De in-, uit- en doorvoer en de overbrenging van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie wordt tevens alleen toegestaan als alle essentiële kenmerken ervan bekend zijn.

Onder essentiële kenmerken, vermeld in het eerste lid, worden de aard, de categorie, het merk, het model, het kaliber en het serienummer verstaan.

In afwijking van het eerste lid wordt in de volgende gevallen de in-, uit-, doorvoer of overbrenging toegestaan zonder opgave van de betreffende serienummers, op voorwaarde dat ze uiterlijk twee werkdagen voor elke zending

op basis van de toegekende vergunning worden meegedeeld aan de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen:

- 1° de civiele vuurwapens, onderdelen of munitie zijn besteld bij de producent en zijn nog in productie;
- 2° de civiele vuurwapens, onderdelen of munitie zullen verworven worden in het kader van een veiling of een beurs.

Onderafdeling 2. - Criteria bij de invoer en overbrenging naar het Vlaamse Gewest

Art. 32. Elke vergunningsaanvraag voor de invoer of overbrenging wordt geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen in kwestie :

- 1° een andere bestemming krijgen dan aangegeven in de aanvraag of onder ongewenste voorwaarden wederuitgevoerd of overgebracht zullen worden;
- 2° een bedreiging vormen voor de openbare orde of veiligheid.

Onderafdeling 3. - Toekenning- en gebruiksvoorwaarden, verbonden aan specifieke vergunningen

Art. 33. § 1. De afgifte van vergunningen als vermeld in artikel 34 en 38, kan afhankelijk gesteld worden van bepaalde voorwaarden en beperkingen inzake de toekenning en het gebruik ervan, die er op gericht zijn bij te dragen tot de naleving van de bepalingen van dit decreet en van de uitvoeringsbepalingen ervan.

Deze voorwaarden en beperkingen kunnen betrekking hebben op de volgende elementen :

- 1° het eindgebruik van de betreffende goederen;
- 2° de wederuitvoer of de uitvoer na overbrenging van de betreffende goederen;
- 3° het vervoer en de in- of uitklaring van de betreffende goederen;
- 4° de fysieke verificatie van de betreffende goederen;
- 5° de rapportering over het gebruik van de betreffende vergunning, als vermeld in artikel 49.

§ 2. De voorwaarden en beperkingen, vermeld in paragraaf 1, worden uiterlijk op het moment van afgifte van de vergunning aan de aanvrager bekendgemaakt.

Beperkingen op het eindgebruik van de goederen of op wederuitvoer of uitvoer na overbrenging ervan worden door de aanvrager onmiddellijk aan de bestemming gemeld.

De aanvrager houdt van de melding, vermeld in het tweede lid, een schriftelijk bewijs bij.

§ 3. De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van het opleggen van de voorwaarden en beperkingen, vermeld in paragraaf 1, vast.

HOOFDSTUK 2. - Overbrenging van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie binnen de Europese Unie

Afdeling 1. - Soorten vergunningen

Art. 34. Voor de overbrenging van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie in een of meer zendingen moet telkens een individuele vergunning aangevraagd worden.

Art. 35. § 1. In afwijking van artikel 34 kunnen personen die in het bezit zijn van de Europese Vuurwapenpas, vermeld in het koninklijk besluit van 8 augustus 1994 betreffende de Europese Vuurwapenpassen, het vuurwapen of de vuurwapens die daarin vermeld staan, de bijhorende onderdelen en een proportionele hoeveelheid munitie, zonder vergunning voor de duur van hun jaag- of schietsportactiviteiten

overbrengen vanuit en naar lidstaten van de EU, op voorwaarde dat ze op basis van een uitnodiging of een ander bewijs kunnen aantonen dat ze de vuurwapens daadwerkelijk overbrengen om deel te nemen aan jaag- of schietsportactiviteiten.

§ 2. Tevens kunnen personen in het bezit van de Europese Vuurwapenpas voor de geldigheidsduur van hun Vuurwapenpas het vuurwapen of de vuurwapens die daarin vermeld staan en de bijhorende onderdelen, op basis van een voorafgaande kennisgeving en voor de duur van de betreffende activiteiten vanuit en naar lidstaten van de EU overbrengen voor doeleinden van demonstratie of expositie zonder verkoop en van onderhoud, evaluatie en herstelling, op voorwaarde dat ze een bewijs kunnen voorleggen dat aantoont dat ze de vuurwapens daadwerkelijk voor dergelijke activiteiten overbrengen.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van deze kennisgevingen vast.

Art. 36. § 1. In afwijking van artikel 34 kunnen personen die in het bezit zijn van het getuigschrift van erkenning als wapenhandelaar, een open vergunning verkrijgen die hen voor een periode van drie jaar toelaat om volgens de Wapenwet van 8 juni 2006 vergunningsplichtige vuurwapens en vrij verkrijgbare vuurwapens die door de Vlaamse Regering niet vrijgesteld zijn van de vergunning tot overbrenging, en onderdelen en munitie ervan op basis van een voorafgaande kennisgeving over te brengen naar een wapenhandelaar die in een lidstaat van de EU gevestigd is of die voor doeleinden van demonstratie of expositie zonder verkoop of van onderhoud, evaluatie en herstelling voor de duur van de betreffende activiteiten tijdelijk vanuit en naar lidstaten van de EU over te brengen, op voorwaarde dat ze een bewijs kunnen voorleggen dat aantoont dat ze de goederen daadwerkelijk voor dergelijke activiteiten overbrengen.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van deze open vergunning en kennisgeving vast.

Afdeling 2. - Specifieke voorwaarden en criteria voor de toekenning en het gebruik

Art. 37. Bij iedere vergunningsaanvraag tot overbrenging naar een andere lidstaat van de EU wordt een document gevoegd waaruit de voorafgaande toestemming van die lidstaat voor die overbrenging blijkt, of waaruit blijkt dat de vergunning als vermeld in artikel 34 kan toegekend worden zonder die voorafgaande toestemming.

HOOFDSTUK 3. - In-, uit- en doorvoer van civiele vuurwapens onderdelen en munitie vanuit en naar landen buiten de Europese Unie

Afdeling 1. - Soorten vergunningen

Art. 38. Voor de in-, uit- en doorvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie in een of meer zendingen moet telkens een individuele vergunning aangevraagd worden.

Art. 39. § 1. In afwijking van artikel 38 kunnen personen in het bezit van de Europese Vuurwapenpas, vermeld in het koninklijk besluit van 8 augustus 1994 betreffende de Europese Vuurwapenpassen, voor de geldigheidsduur van hun Vuurwapenpas het vuurwapen of de vuurwapens die daarin vermeld staan, de bijhorende onderdelen en een proportionele hoeveelheid munitie, op basis van een voorafgaande kennisgeving voor de duur van hun jaag- of schietsportactiviteiten tijdelijk in- of uitvoeren vanuit en naar landen buiten de EU, op voorwaarde dat ze op basis van een uitnodiging of een ander bewijs kunnen aantonen ze de vuurwapens daadwerkelijk uitvoeren om deel te nemen aan jaag- of schietsportactiviteiten.

Tevens kunnen personen in het bezit van de Europese Vuurwapenpas voor de geldigheidsduur van hun Vuurwapenpas het vuurwapen of de vuurwapens die daarin vermeld staan en de bijhorende onderdelen, op basis van een voorafgaande kennisgeving en voor de duur van de betreffende activiteiten tijdelijk in- of uitvoeren vanuit en naar landen buiten de EU, voor doeleinden van demonstratie of expositie zonder verkoop en van onderhoud, evaluatie, herstelling en tijdelijke opslag, op voorwaarde dat ze een bewijs kunnen voorleggen dat aantoonst dat ze de vuurwapens daadwerkelijk voor dergelijke activiteiten in- of uitvoeren.

Voor personen die hun woonplaats in België hebben, geldt het eerste en tweede lid eveneens als zij enkel in het bezit zijn van een titel op basis waarvan zij volgens de Wapenwet van 8 juni 2006 en de uitvoeringsbesluiten ervan, gerechtigd zijn om de betreffende vuurwapens voorhanden te hebben.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van deze kennisgeving vast.

§2. In afwijking van artikel 38 kunnen personen die in het bezit zijn van de open vergunning, vermeld in artikel 36, §1, op basis van een voorafgaande kennisgeving en voor de duur van de betreffende activiteiten vergunningsplichtige vuurwapens en vrij verkrijgbare vuurwapens die door de Vlaamse Regering niet vrijgesteld zijn van de vergunning tot in- en uitvoer, en onderdelen en munitie ervan tijdelijk in- en uitvoeren voor doeleinden van demonstratie of expositie zonder verkoop en van onderhoud, evaluatie, herstelling en tijdelijke opslag, op voorwaarde dat ze een bewijs kunnen voorleggen dat aantoonst dat ze de goederen daadwerkelijk voor dergelijke activiteiten in- of uitvoeren.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, vast.

Afdeling 2. - Specifieke voorwaarden en criteria voor de toekenning en het gebruik

Onderafdeling 1. - Bewijs van eindgebruik bij uit- en doorvoer

Art. 40. § 1. Bij iedere aanvraag van uit- of doorvoer en tot op het moment van de beslissing daarover deelt de aanvrager alle informatie mee over de eindgebruiker en het eindgebruik van de goederen in kwestie.

§ 2. De aanvrager voegt bij zijn aanvraag een document waaruit de toestemming van het land van bestemming voor de invoer blijkt, zoals een internationaal invoercertificaat of een kopie van de invoervergunning.

Indien dit niet uit het document, vermeld in het tweede lid blijkt, voegt de aanvrager bij zijn aanvraag een verklaring van de eindgebruiker.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de verklaring van de eindgebruiker vast.

§ 3. De dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen kan bij elke uit- of doorvoer extra garanties voor het eindgebruik eisen, zoals een verificatie van de eindgebruiker of bijkomende gegevens of relevante verbintenissen van de bestemming of de eindgebruiker.

Als het land van eindgebruik geen lidstaat is van de EU of van de NAVO is in ieder geval een verklaring van de eindgebruiker vereist waarin deze zich er toe verbindt om bij een eventuele wederuitvoer de toestemming van de Vlaamse Regering te vragen als de dienst oordeelt dat :

1° het eindgebruik of de eindgebruiker aanleiding tot bezorgdheid zou kunnen geven op het vlak van een ongewenste wijziging van doel of bestemming of een ongewenste wederuitvoer;

2° het exportcontrolebeleid en de effectiviteit van het exportcontrolesysteem van het land van bestemming of het land van eindgebruik aanleiding tot bezorgdheid zou kunnen geven.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat de verplichting in het tweede lid tevens niet van toepassing is op een of meer lidstaten van het Wassenaar Arrangement.

§ 4. Bij iedere aanvraag van definitieve uitvoer wordt een document gevoegd waaruit de toestemming van de eventuele landen van doorvoer blijkt, met uitzondering van de lidstaten van de EU.

Als de dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen binnen twintig werkdagen na een schriftelijk verzoek tot toestemming van de bevoegde autoriteiten in de landen van doorvoer geen bezwaar tegen de doorvoer heeft ontvangen, wordt de toestemming geacht gegeven te zijn.

§ 5. Bij iedere aanvraag van doorvoer wordt een document gevoegd waaruit blijkt dat de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst van de goederen de uitvoer hebben toegestaan, als het voorwerp van de aanvraag in het land van herkomst onderworpen was aan een uitvoervergunning.

Het document, vermeld in het eerste lid, hoeft niet te worden aangeleverd als de doorvoer plaatsvindt in het kader van de uitoefening van de taken van de EU, de NAVO, de VN, het IAEA, of een andere intergouvernementele organisatie waarvan Vlaanderen of België lid is, of als de doorvoer gekoppeld is aan humanitaire hulp bij een ramp of deel uitmaakt van een schenking in een noodgeval.

§ 6. Als de aanvrager tijdens de geldigheidsduur van zijn of haar vergunning voor uit- of doorvoer informatie verkrijgt over de wijziging van doel of bestemming of van de wederuitvoer van goederen die door hem of haar op basis van die vergunning effectief werden uit- of doorgevoerd, stelt hij of zij de dienst die de Vlaamse Regering daartoe heeft aangewezen daarvan in kennis.

Onderafdeling 2. - Criteria bij uit- en doorvoer

Art. 41. Iedere aanvraag van uit- of doorvoer wordt getoetst aan de criteria, vermeld in artikel 26.

Art. 42. Naast de gevallen vermeld in artikel 26, kan elke aanvraag van uit- of doorvoer ook geweigerd worden, rekening houdend met de criteria, vermeld in artikel 28.

TITEL 4. - Schorsing, intrekking en beperking van vergunningen, machtigingen, certificaten, voorlopige adviezen en schriftelijke bevestigingen

Art. 43. § 1. Op basis van een procedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering, kunnen vergunningen, machtigingen, certificaten, voorlopige adviezen en schriftelijke bevestigingen die op basis van dit decreet of op basis van Vuurwapenverordening 258/2012 zijn toegekend, geschorst of ingetrokken worden of beperkt worden in gebruik als :

1° de voorwaarden voor het toekennen ervan niet langer vervuld zijn of de voorwaarden en beperkingen, vermeld in artikel 12 en 33, niet in acht genomen zijn;

2° sinds de toekenning van een vergunning gewijzigde omstandigheden hebben plaatsgevonden of plaatsvinden die een belangrijk effect kunnen hebben op de toets, vermeld in artikel 11, 26, 28, 32, 41 en 42;

3° veiligheidsbelangen of redenen van openbare orde of veiligheid dat vereisen.

In geval een schorsing, intrekking of beperking wordt beoogd bij wijze van individuele maatregel, wordt de maatregel in geen geval opgelegd zonder dat de betrokken persoon gehoord is, eventueel bijgestaan door een raadsman van zijn keuze, of zonder dat hij of zij naar behoren opgeroepen is om gehoord te worden.

§ 2. Als uitzonderlijke omstandigheden dringende maatregelen vereisen, kan de geldigheid van lopende vergunningen, certificaten en schriftelijke bevestigingen voorlopig, voor een periode van maximaal zestig dagen, geschorst worden bij wijze van een eenvoudige kennisgeving.

TITEL 4/1. - Algemene beperkende maatregelen

Art. 43/1. §1. Als in een land omstandigheden plaatsvinden of hebben plaatsgevonden die een dermate belangrijk effect kunnen hebben op de toets, vermeld in artikel 26, 28, 41 en 42, en als wordt geoordeeld dat in die omstandigheden elke overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik in strijd zou zijn met de criteria, vermeld in de voormelde artikelen, kan de Vlaamse Regering beslissen dat voor een periode van ten hoogste zes maanden geen enkele overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik wordt toegestaan.

De Vlaamse Regering vermeldt in de beslissing, vermeld in het eerste lid, voor welke eindgebruikers of categorieën van eindgebruikers en voor welke categorieën van goederen als vermeld in artikel 7, 8 en 30, de maatregel geldt.

De Vlaamse Regering kan beslissen dat de overbrenging, uit- en doorvoer toch toegestaan kunnen worden als het betreffende land het land van bestemming, maar niet het land van eindgebruik is.

§2. Elke maatregel die met toepassing van paragraaf 1 wordt uitgevaardigd, wordt periodiek geëvalueerd.

Als het op basis van de omstandigheden in het betreffende land op dat moment noodzakelijk wordt geacht, kan de maatregel, vermeld in paragraaf 1, telkens voor een periode van ten hoogste zes maanden verlengd of aangepast worden.

§3. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor het opleggen, verlengen en aanpassen van de maatregel, vermeld in paragraaf 1, en de nadere regels ervan vast.

De uitvaardiging, verlenging, niet-verlenging of aanpassing van de maatregel, vermeld in paragraaf 1, wordt onmiddellijk na de beslissing gemeld aan het Vlaams Parlement en gepubliceerd op de website van de Vlaamse overheid.

TITEL 5. - Tijdelijke uitsluiting van aanvragers

Art. 44. § 1. Op basis van een procedure, vastgesteld door de Vlaamse Regering, kan aan een persoon de toekenning of het gebruik van elke vergunning, machtiging of schriftelijke bevestiging of elk certificaat of voorlopig advies voor een periode van een maand tot zes maanden ontzegd worden als er aanwijzingen zijn dat die persoon met betrekking tot defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen of munitie een van de volgende handelingen stelt of heeft gesteld :

1° hij of zij brengt goederen zonder de daarvoor noodzakelijke vergunning over, hij of zij voert ze in, uit of door, of hij of zij probeert ze over te brengen of in, uit of door te voeren;

2° hij of zij brengt goederen waarvan de overbrenging, en de in-, uit- en doorvoer verboden is over, hij of zij voert ze in, uit of door, of hij of zij probeert ze over te brengen of in, uit of door te voeren;

3° hij of zij brengt goederen over, hij of zij voert ze in, uit of door, of hij of zij probeert ze over te brengen of in, uit of door te voeren op een manier die strijdig is met de gebruiksvoorwaarden van de toegekende vergunning of met de overige bepalingen van dit decreet of van de uitvoeringsbepalingen;

4° hij of zij heeft onjuiste of onvolledige inlichtingen verstrekt om een vergunning te verkrijgen;

5° hij of zij onthoudt zich van het verstrekken van inlichtingen en documenten, of verstrekt die inlichtingen en die documenten in een onjuiste of onvolledige vorm;

6° hij of zij heeft zich schuldig gemaakt aan misdrijven die niet rechtstreeks verband houden met de toepassing van dit decreet, maar er wel een belangrijke invloed op kunnen uitoefenen, zoals inbreuken op de wapenwetgeving, geweldsmisdrijven of valsheid in geschrifte.

§ 2. In geen geval wordt een dergelijke maatregel opgelegd zonder dat de betrokken persoon werd gehoord, eventueel bijgestaan door een raadsman van zijn keuze, of zonder dat hij of zij naar behoren is opgeroepen om gehoord te worden.

§ 3. In geval van een strafrechtelijk vooronderzoek naar de onrechtmatigheden, vermeld in paragraaf 1, kan die uitsluitingsmaatregel verlengd worden tot het moment dat de daarvoor bevoegde instantie oordeelt dat de strafvordering al dan niet ingesteld moet worden.

Als de strafvordering wordt ingesteld voor de onrechtmatigheden, vermeld in paragraaf 1, kan die uitsluitingsmaatregel verlengd worden tot het moment dat een beslissing over de strafvordering in kracht van gewijsde is getreden.

§ 4. De uitsluitingsmaatregel, vermeld in paragraaf 1, kan beperkt worden tot bepaalde activiteiten van in-, uit-, of doorvoer of van overbrenging, en tot bepaalde categorieën van goederen, vermeld in dit decreet.

TITEL 6. - Hoorrecht bij weigering

Art. 45. Als een aanvraag van een vergunning, machtiging, certificaat of schriftelijke bevestiging wordt geweigerd, heeft de aanvrager het recht om gehoord te worden, eventueel bijgestaan door een raadsman van zijn keuze, om zijn zaak te bespreken.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van dat hoorrecht vast.

TITEL 7. - Toezichts- en strafbepalingen

HOOFDSTUK 1. - Toezicht op de naleving van het decreet en de uitvoeringsbepalingen ervan

Art. 46. §1. Met behoud van de toepassing van de bevoegdheden van de officieren en agenten van gerechtelijke politie en de personeelsleden van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën houden de personeelsleden die de Vlaamse Regering aanwijst, hierna toezichthouders te noemen, toezicht op de naleving van dit decreet, Vuurwapenverordening 258/2012, en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§2. Als dat redelijkerwijs nuttig kan zijn voor de vervulling van hun opdracht, kunnen toezichthouders gebruikmaken van de volgende rechten:

- 1° op elk moment, met het nodige materiaal, elke plaats betreden. Tot bewoonde lokalen hebben ze echter alleen toegang na voorafgaande en schriftelijke toestemming van de bewoner of na voorafgaande en schriftelijke machtiging van de rechter in de politierechtbank. In het laatste geval kunnen ze de bewoonde lokalen alleen betreden tussen vijf uur 's morgens en eenentwintig uur 's avonds;
- 2° inzage vorderen in alle documenten, correspondentie en andere informatiedragers in welke vorm ook, en zich daarvan een kopie laten verstrekken of zelf een kopie maken;
- 3° zaken onderzoeken of laten onderzoeken, beproeven of laten beproeven, monsters ervan nemen of laten nemen, en ze meten of laten meten en daarvoor verpakkingen openen of laten openen. Als het onderzoek niet ter plaatse uitgevoerd kan worden, mogen ze de zaken voor korte tijd meenemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs;
- 4° relevante inlichtingen inwinnen;
- 5° elke persoon ondervragen over feiten die ze nuttig achten voor de uitoefening van het toezicht;
- 6° transportmiddelen kosteloos laten stoppen om de lading te onderzoeken of te laten onderzoeken, met inbegrip van de lading die zich op de kade of in opslagplaatsen in de haven bevindt en die bestemd is voor of afkomstig is van het transport over het water of in de lucht, en van de vervoersdocumenten. Als het onderzoek niet ter plaatse uitgevoerd kan worden, mogen ze bevelen dat de lading naar een andere plaats binnen een straal van 15 kilometer wordt overgebracht, op kosten van de verantwoordelijke voor de in-, uit-, doorvoer of overbrenging.

Bij de uitoefening van hun rechten mogen toezichthouders vaststellingen doen met behulp van audiovisuele middelen, mogen ze zich laten bijstaan door personen die ze daarvoor hebben aangewezen op grond van hun deskundigheid, en kunnen ze de bijstand van de politie vorderen.

Bij de ontdekking van een inbreuk kunnen toezichthouders, met het oog op de bewijsvoering, alle bewarende maatregelen met betrekking tot zaken nemen voor een termijn van hoogstens tweeënzeventig uur. Als de inbreuk een misdrijf als vermeld in artikel 47, §1, betreft, brengt de toezichthouder die een dergelijke bewarende maatregel heeft genomen, die onmiddellijk ter kennis van de bevoegde procureur des Konings.

Bij de uitoefening van hun rechten dragen toezichthouders een legitimatiebewijs bij zich, dat ze onmiddellijk tonen als dat gevraagd wordt. De Vlaamse Regering stelt de kenmerken van dat legitimatiebewijs vast.

Iedereen verleent aan toezichthouders binnen de door hen gestelde termijn alle medewerking die ze redelijkerwijs kunnen vragen bij de uitoefening van hun toezichtrechten. Het verhinderen van het door of krachtens dit decreet geregelde toezicht wordt bestraft conform artikel 48, §1, tweede lid.

§3. Toezichthouders zijn bevoegd om de misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. Dat proces-verbaal geldt tot bewijs van het tegendeel.

De toezichthouder bezorgt zijn proces-verbaal onmiddellijk aan de bevoegde procureur des Konings, samen met een schriftelijk verzoek waarin de procureur des Konings gevraagd wordt zich uit te spreken over de al dan niet strafrechtelijke behandeling van de inbreuk in kwestie.

Een kopie van elk proces-verbaal wordt ook bezorgd aan de dienst, vermeld in artikel 48, en, als dat relevant is, aan de bevoegde dienst van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën.

De Vlaamse Regering kan aan toezichthouders de hoedanigheid toekennen van officier van gerechtelijke politie.

§4. Toezichthouders zijn bevoegd om andere inbreuken op de bepalingen van het decreet ,van Vuurwapenverordening 258/2012, en van de uitvoeringsbepalingen dan de misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, op te sporen met gebruik van de rechten, vermeld in paragraaf 2, en die inbreuken vast te stellen in een verslag van vaststelling.

Een kopie van het verslag van vaststelling wordt onmiddellijk bezorgd aan de betrokken personen en aan de dienst, vermeld in artikel 48.

Als in samenhang met de inbreuk in kwestie een misdrijf als vermeld in artikel 47, §1, wordt vastgesteld, wordt de vaststelling van de inbreuk opgenomen in het proces-verbaal, vermeld in paragraaf 3.

HOOFDSTUK 2. - Strafrechtelijke sancties

Art. 47. § 1. Met behoud van de toepassing van de bevoegdheden van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën, worden de inbreuken en pogingen tot inbreuk, vermeld in deze paragraaf, op de bepalingen van dit decreet, Vuurwapenverordening 258/2012, en van de uitvoeringsbepalingen ervan bestraft zoals hieronder bepaald is. Die inbreuken worden misdrijven genoemd.

De in-, uit- en doorvoer en de overbrenging van goederen waarvan de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging verboden zijn op basis van artikel 3, § 1, eerste lid, de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging in weerwil van een embargo of andere beperkende maatregel van de VN, de EU of de OVSE en de pogingen daartoe wordt bestraft met opsluiting van vijf tot tien jaar en een geldboete van ten minste 750 euro en ten hoogste 750.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, indien hoger.

De invoer en de overbrenging naar het Vlaamse Gewest van goederen waarvan de invoer en de overbrenging naar het Vlaamse Gewest verboden zijn op basis van artikel 3, § 1, tweede lid, de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging van goederen waarvan de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging op basis van dit decreet of op basis van Vuurwapenverordening 258/2012 aan een vergunning onderworpen is zonder geldige vergunning of op een manier die strijdig is met de gebruiksvoorwaarden van de toegekende vergunning, en de pogingen daartoe wordt bestraft met een gevangenisstraf die ten hoogste vijf jaar bedraagt en een geldboete van ten minste 250 euro en ten hoogste 250.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, indien hoger.

Naast de straffen, vermeld in het tweede tot en met het derde lid, kan de rechter ten aanzien van rechtspersonen een verbod uitspreken om gedurende maximaal tien jaar zelfs voor rekening van een ander, activiteiten van in-, uit- of doorvoer of de overbrenging als vermeld in dit decreet, of een van die activiteiten te verrichten, voor alle of bepaalde categorieën van goederen vermeld in dit decreet.

Bij herhaling worden alle vermelde straffen verdubbeld.

§ 2. Met poging tot inbreuk als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, worden de volgende handelingen gelijkgesteld:

1° het verzenden, vervoeren, verwerven of voorhanden hebben van goederen waarvan de in-, uit- en doorvoer en de overbrenging op basis van dit decreet verboden zijn of waarvoor een vergunning noodzakelijk is, met het kennelijk doel ze in-, uit-, of door te voeren of ze over te brengen op een manier die strijdig is met bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbepalingen ervan;

2° het verstrekken van onjuiste of onvolledige inlichtingen bij een vergunningsaanvraag met het kennelijk doel goederen in-, uit-, of door te voeren of over te brengen op een manier die strijdig is met de bepalingen van dit decreet, Vuurwapenverordening 258/2012, en de uitvoeringsbepalingen ervan.

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, punt 1° en 2°, wordt de poging gelijkgesteld met het misdrijf zelf.

§ 3. De bepalingen van het Eerste Boek van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in paragraaf 1 en 2.

HOOFDSTUK 3. - Administratieve sancties

Art. 48. §1. In de gevallen waarin een daartoe bevoegde instantie een misdrijf of een poging tot misdrijf als vermeld in artikel 47, §1, heeft vastgesteld en er, in voorkomend geval na een strafrechtelijk vooronderzoek, binnen twee maanden na die vaststelling geen strafvordering is ingesteld, kan de dienst die de Vlaamse Regering daartoe heeft aangewezen, beslissen om bij wijze van administratieve sanctie :

1° een geldboete op te leggen die ten minste 150 euro en ten hoogste 150.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, indien hoger voor misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, eerste lid, en ten minste 50 euro en ten hoogste 50.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, indien hoger voor misdrijven, vermeld in artikel, 47, §1, tweede lid, bedraagt. De geldboete wordt vermeerderd met de opdecimen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten.;

2° een verbod uit te spreken om gedurende ten hoogste één jaar, zelfs voor rekening van een ander, activiteiten van in-, uit- en doorvoer en van overbrenging als vermeld in dit decreet of een van die activiteiten te verrichten, van alle of bepaalde categorieën van goederen.

In de gevallen waarin een daarvoor bevoegde instantie andere inbreuken op de bepalingen van het decreet, Vuurwapenverordening 258/2012, en van de uitvoeringsbepalingen dan de misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, heeft vastgesteld, of een poging daartoe, kan de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, beslissen om een administratieve geldboete op te leggen die ten minste 10 euro bedraagt en ten hoogste 10.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, als die hoger is. De geldboete wordt vermeerderd met de opdecimen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten.

§2. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor het opleggen van die sanctie en de nadere regels van de uitvoering ervan vast.

In geen geval wordt een dergelijke sanctie opgelegd zonder dat de betrokken persoon gehoord is of zonder dat hij of zij daartoe naar behoren opgeroepen is.

§3. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in paragraaf 1, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving van de beslissing met de indiening van een verzoekschrift beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg in het rechtsgebied waar de betrokken persoon zijn woonplaats of maatschappelijke zetel heeft.

Als de betrokken persoon geen woonplaats of maatschappelijke zetel in België heeft, moet het beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg van Brussel.

Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.

Het beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§4. Bij verzachtende omstandigheden kan door de dienst, vermeld in paragraaf 1, bij het opleggen van de geldboete, vermeld in paragraaf 1, of door de rechtbank van eerste aanleg, in geval van beroep, het bedrag van de opgelegde geldboete worden verminderd, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§5. Op verzoek van de betrokken persoon kan de geldboete of het activiteitenverbod, vermeld in paragraaf 1, worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een proefperiode die niet minder dan een jaar en niet meer dan drie jaar mag bedragen.

Het uitstel wordt van rechtswege herroepen als gedurende de proeftijd een nieuwe inbreuk als vermeld in dit decreet, is gepleegd, met een veroordeling tot een straf of het opleggen van een administratieve geldboete of activiteitenverbod tot gevolg.

Art. 48/1. Er wordt een Fonds Wapenhandelgerelateerde Boeten opgericht, hierna het fonds te noemen.

Het fonds is een begrotingsfonds als vermeld in artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Het fonds wordt gespijsd door de invordering van de administratieve boeten, vermeld in artikel 48 van dit decreet, en artikel 24, §2, van het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993 (de Overeenkomst).

Het fonds wordt aangewend voor het toezicht op de naleving van dit decreet, de uitvoering en de handhaving ervan, en voor initiatieven om de compliance van de Vlaamse defensie-industrie, wapenhandelaars en wapenbezitters te bevorderen, zoals informatiesessies en documentatiemateriaal.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.

TITEL 8. - Rapportering

Art. 49. § 1. Personen die gebruikmaken van de vergunningen, vermeld in dit decreet, rapporteren daarover aan de dienst die de Vlaamse Regering daartoe heeft aangewezen op basis van de overzichten vermeld in paragraaf 2 en 3.

§ 2. Personen die gebruik maken van de algemene, globale of individuele vergunningen, vermeld in artikel 14, 15 en 16, houden per gebruikte vergunning een gedetailleerd en volledig overzicht van hun overbrengingen bij.

Deze overzichten omvatten handelsbescheiden met de volgende elementen :

1° de beschrijving van de overgebrachte defensiegerelateerde producten en de categorie daarvan;
2° de hoeveelheid en waarde van de overgebrachte defensiegerelateerde producten;
3° de data van de overbrenging;
4° naam en adres van de afzender en van de bestemming;
5° het eindgebruik en de eindgebruiker van de defensiegerelateerde producten;
6° het bewijs dat voldaan werd aan de op basis van artikel 12, § 1, aan de vergunning verbonden voorwaarden en beperkingen betreffende het gebruik;
7° het bewijs dat de informatie over de aan een vergunning verbonden beperkingen op het eindgebruik of op uitvoer na overbrenging is meegedeeld aan de bestemming van de defensiegerelateerde producten.

§ 3. Personen die gebruik maken van de individuele, gecombineerde of meervoudige vergunningen vermeld in artikel 22, 23, 34, 36, 38 en 39, houden per gebruikte vergunning een gedetailleerd en volledig overzicht met daarin de volgende elementen bij :

1° de hoeveelheid en de waarde van de betreffende goederen die effectief werden in-, uit-, doorgevoerd of overgebracht;
2° de data van de zendingen op basis van de toegekende vergunning;
3° het bewijs dat voldaan werd aan de op basis van artikel 12, § 1, of artikel 33, § 1, aan de toegekende vergunning verbonden voorwaarden en beperkingen betreffende het gebruik;
4° het bewijs dat de informatie over de aan een toegekende vergunning verbonden beperkingen op het eindgebruik of op wederuitvoer of uitvoer na overbrenging is meegedeeld aan de bestemming van de betreffende goederen;
5° indien toepasselijk, de gegevens vermeld in artikel 31, § 2, tweede lid.
In geval van globale en gecombineerde vergunningen houden de betreffende personen de overzichten, vermeld in het eerste lid, per bestemming bij.

§ 4. De Vlaamse Regering stelt de procedure, de vorm en de nadere regels van de rapportering vast.

Art. 50. § 1. De Vlaamse Regering brengt ieder jaar verslag uit aan het Vlaams Parlement over de toepassing van dit decreet. Dat verslag bevat onder meer de volgende elementen :

1° de gegevens over de Vlaamse in-, uit- en doorvoer;
2° de gegevens over de Vlaamse overbrengingen;
3° de gegevens over de toegekende vrijstellingen;
4° de gegevens over de in-, uit- en doorvoer op Europees en wereldniveau;
5° de eventuele wijzigingen van de reglementering en de procedures in het Vlaamse Gewest;
6° de internationale en Europese initiatieven en embargo's;
7° de maatregelen opgelegd met toepassing van artikel 43/1.

§2. In het jaarlijks verslag, vermeld in paragraaf 1, brengt de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement verslag uit over het gebruik van de algemene vergunningen, vermeld in artikel 14, §2, en van globale vergunningen als vermeld in artikel 15.

Per algemene vergunning wordt een overzicht gegeven van het aantal personen dat van de vergunning heeft gebruikgemaakt en van de totale waarde in euro van de verrichte overbrengingen, uitgesplitst in de lidstaat van bestemming, de categorie van de bestemming, het land van eindgebruik, als dat verschillend is van het land van bestemming, de categorie van de eindgebruiker, als die verschillend is van de bestemming, en de categorie van de defensiegerelateerde producten.

Per globale vergunning wordt een overzicht gegeven van de totale waarde in euro van de verrichte overbrengingen, uitgesplitst in de lidstaat van bestemming, de categorie van de bestemming, het land van eindgebruik, als dat verschillend is van het land van bestemming, de categorie van de eindgebruiker, als die verschillend is van de bestemming, en de categorie van de defensiegerelateerde producten.

§3. In het jaarlijkse verslag, vermeld in paragraaf 1, en in een halfjaarlijks verslag brengt de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement verslag uit over de toegekende vrijstellingen, over andere vergunningen die toegekend en geweigerd zijn dan de vergunningen, vermeld in paragraaf 2, en over de toegekende en geweigerde verlengingen van die vergunningen.

Per land wordt een overzicht gegeven van het aantal vrijstellingen, vergunningen en verlengingen die zijn toegekend en geweigerd, en van de totale waarde daarvan in euro.

Per toegekende vrijstelling en per toegekende of geweigerde vergunning of verlenging voor dat land worden vervolgens de volgende gegevens opgelijst:

- 1° de categorie van de defensiegerelateerde producten, het ander voor militair gebruik dienstig materiaal, het ordehandhavingsmateriaal, de civiele vuurwapens, de onderdelen of de munitie in kwestie;
- 2° het land van eindgebruik, als dat verschillend is van het land van bestemming;
- 3° de categorieën van de bestemmingen;
- 4° de categorieën van de eindgebruikers, als die verschillend zijn van de bestemmingen;
- 5° de waarde in euro van de vrijstelling, vergunning of verlenging;
- 6° als dat van toepassing is, het criterium of de criteria, vermeld in artikel 26 en 28, op basis waarvan de vergunning of verlenging is geweigerd.

§3/1. In het jaarlijkse verslag, vermeld in paragraaf 1, en in een halfjaarlijks verslag brengt de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement verslag uit over de afgeleverde voorlopige adviezen, vermeld in artikel 9, §1, en over de toegekende en geweigerde schriftelijke bevestigingen, vermeld in artikel 9, §2.

Per voorlopig advies worden vervolgens de volgende gegevens opgelijst:

- 1° het type van de aanvraag:
 - a) in-, uit-, doorvoer of overbrenging;
 - b) tijdelijke of definitieve in-, uit-, doorvoer of overbrenging;
- 2° de categorie van de defensiegerelateerde producten, het ander voor militair gebruik dienstig materiaal, of het ordehandhavingsmateriaal in kwestie;
- 3° de landen van afzending;
- 4° de landen van bestemming;
- 5° de landen van eindgebruik, als die verschillend zijn van de landen van bestemming;
- 6° de categorieën van de bestemmingen;
- 7° de categorieën van de eindgebruikers, als die verschillend zijn van de bestemmingen;
- 8° het positieve of negatieve oordeel over de voorgelegde in-, uit-, doorvoer of overbrenging;
- 9° als dat van toepassing is, het criterium of de criteria, vermeld in artikel 11, 26 en 28, waarop het negatieve oordeel is gebaseerd.

Per toegekende en geweigerde schriftelijke bevestiging wordt vervolgens een technische beschrijving gegeven van de goederen waarvoor de schriftelijke bevestiging is gevraagd.

§3/2. Maandelijks wordt een verslag met een overzicht van de in de afgelopen maand toegekende vrijstellingen en de toegekende en geweigerde vergunningen en verlengingen gepubliceerd op de website van de Vlaamse overheid.

Het verslag, vermeld in het eerste lid, bevat dezelfde gegevens als de gegevens, vermeld in paragraaf 2.

§ 4. Met behoud van de toepassing van de bovenstaande paragrafen, wordt erover gewaakt dat er geen informatie zal worden megedeeld waardoor aan de betrokken personen schade kan berokkend worden.

TITEL 9. - Slotbepalingen

Art. 51. In de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van en de bestrijding van illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie, gewijzigd bij de wetten van 25 maart 2003 en 26 maart 2003 worden de volgende artikelen opgeheven :

1° de artikelen van titel 2;

2° de artikelen van titel 3, voor wat betreft de uit- en doorvoer en de overbrenging van goederen waarvan de uit- en doorvoer en de overbrenging op basis van dit decreet aan een vergunning onderworpen is;

3° artikel 17.

Art. 52. § 1. De voorafgaande vergunningen die voor de inwerkingtreding van dit decreet afgeleverd werden door de minister van Justitie, vermeld in artikel 10, eerste lid, van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van en de bestrijding van de illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie, blijven gelden als voorafgaande machtigingen als vermeld in artikel 10.

§ 2. De driejaarlijkse evaluatie van voorafgaande machtigingen, als vermeld in artikel 10, § 3, is ook op deze voorafgaande vergunningen van toepassing.

De voorafgaande vergunningen die meer dan drie jaar voor de inwerkingtreding van het decreet werden toegekend zullen binnen een jaar na de inwerkingtreding van het decreet de eerste keer geëvalueerd worden.

Art. 53. Dit decreet wordt aangehaald als : Wapenhandeldecreet.

Art. 54. Dit decreet treedt in werking op 30 juni 2012.

**Concordantietabel bij het ontwerp van decreet tot wijziging
en optimalisatie van diverse bepalingen van het
Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012**

Voorontwerp (goedgekeurd op 18/11/16)	Ontwerp
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	Artikel 20
Artikel 20	Artikel 21
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 23
Artikel 23	Artikel 24
Artikel 24	Artikel 26
Artikel 25	Artikel 27
Artikel 26	Artikel 28
Artikel 27	Artikel 29
Artikel 28	Artikel 30
Artikel 29	Artikel 31
Artikel 30	Artikel 32
Artikel 31	Artikel 33
Artikel 32	Artikel 34
Artikel 33	Artikel 35
Artikel 34	Artikel 36
Artikel 35	Artikel 37

VOORONTWERP VAN DECREET

Ontwerp van decreet tot wijziging en optimalisatie van diverse bepalingen van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 2 van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 6° wordt de volgende zinsnede opgeheven:

„, met uitzondering van overbrengingen tussen twee lidstaten van de EU, waarbij de goederen op een van de volgende manieren worden getransporteerd :

a) ze worden overgeladen van het ene transportmiddel op een ander transportmiddel;

b) ze worden van een transportmiddel gelost en worden nadien opnieuw op hetzelfde transportmiddel geladen”;

2° er wordt een punt 6°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“6°/1 doorvoerder: als die verschillend is van de exporteur en de vervoerder, de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die bij de doorvoer optreedt als douaneagent, scheepsagent, expéditeur of vervoerscommissienair;”;

3° er wordt een punt 7°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“7°/1 exporteur: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die een contract heeft gesloten met de bestemming in het land van bestemming of met de eindgebruiker in het land van eindgebruik en die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden uitgevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het land van bestemming. Als er geen contract is gesloten, wordt onder de exporteur de

persoon verstaan die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden uitgevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het land van bestemming;”;

4° er wordt een punt 9°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“9°/1 importeur: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die een contract heeft gesloten met de afzender in het land van afzending en die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden ingevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het Vlaamse Gewest. Als er geen contract is gesloten, wordt de aanvraag ingediend door de persoon die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden ingevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het land van bestemming;”;

5° punt 13° wordt vervangen door wat volgt:

“13° munitie: het hele stuk of de componenten ervan die worden gebruikt in een vuurwapen, als het voorhanden hebben of het verwerven van die componenten verboden of vergunningsplichtig is op basis van de Wapenwet van 8 juni 2006 en de uitvoeringsbesluiten ervan;”;

6° er wordt een punt 17°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“17°/1 vervoerder: als die verschillend is van de exporteur of de importeur, de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die het transport van de in-, uit-, doorvoer of overbrenging uitvoert;”.

Art. 3. Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§5. In overeenstemming met de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en de uitvoeringsbepalingen ervan en met de overeenkomsten inzake de wijze waarop de staten in kwestie worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, en de uitvoeringsbepalingen ervan, wordt:

1° de in-, uit- en doorvoer, vermeld in paragraaf 2, vanuit en naar Noorwegen en IJsland gelijkgesteld met overbrenging en doorvoer vanuit en naar een andere lidstaat van de EU; en

2° de in-, uit- en doorvoer, vermeld in paragraaf 3, vanuit en naar Noorwegen, IJsland, Liechtenstein en Zwitserland gelijkgesteld met overbrenging en doorvoer vanuit en naar een andere lidstaat van de EU.

Als een wijziging van een overeenkomst als vermeld in het eerste lid, of de uitvoeringsbepalingen ervan dit vereist kan de Vlaamse Regering de gelijkstelling in het eerste lid inperken of uitbreiden naar andere landen.”.

Art. 4. Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. De volgende personen zijn hoofdelijk verantwoordelijk voor de aanvraag van vergunningen en voor de indiening van kennisgevingen:

- 1° bij invoer en overbrenging naar het Vlaamse Gewest: de importeur en de vervoerder;
- 2° bij uitvoer en overbrenging naar een andere EU-lidstaat: de exporteur, de vervoerder en, als die verschillend is, de persoon die de goederen op het Belgische grondgebied voorhanden heeft;
- 3° bij doorvoer: de exporteur, de vervoerder en de doorvoerder.

In het geval, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, wijst de aanvrager een vertegenwoordiger met woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest aan.

De aanwijzing, vermeld in het tweede lid, is niet noodzakelijk als de aanvrager:

- 1° een gecertificeerde persoon is;
- 2° de EU, de NAVO, de VN, het IAEA is, of een andere intergouvernementele organisatie waarvan het Vlaamse Gewest of België lid is;
- 3° een overheidsorgaan of een onderdeel van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EU of de NAVO is.

In het geval, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, brengt elke bij een voorgenomen in-, uit- of doorvoer betrokken partij met woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest de aanvrager in voorkomend geval op de hoogte van de verplichtingen, vermeld in dit decreet, en kan die optreden als vertegenwoordiger, met behoud van de toepassing de toepassing van artikel 10.”.

Art. 5. Aan artikel 6 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De vereiste, vermeld in artikel 40, §4, geldt ook voor de definitieve uitvoer van vuurwapens, inclusief onderdelen en munitie ervan, die onder de toepassing van deze titel vallen en die geen civiele vuurwapens zijn.”.

Art. 6. In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 en 2 worden de woorden “uit- en doorvoer” telkens vervangen door het woord “uitvoer”;

2° aan paragraaf 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Een lijst van ander voor militair gebruik dienstig materiaal wordt bijgehouden en gepubliceerd op de website van de Vlaamse overheid.”;

3° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/1. In de volgende gevallen is een vergunning als vermeld in artikel 21, vereist voor de doorvoer van de goederen, vermeld in paragraaf 1 en 2:

- 1° de goederen worden van het ene transportmiddel op een ander transportmiddel overgeladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU;
- 2° de goederen worden van een transportmiddel gelost en nadien opnieuw op hetzelfde transportmiddel geladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU;
- 3° de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij draagt er kennis van of wordt er door de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, van in kennis gesteld dat:
 - a) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land dat op het moment van de voorgenomen doorvoer onderworpen is aan een wapenembargo of andere beperkende maatregelen van de VN, de EU of de OVSE;
 - b) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land waarvoor op het moment van de voorgenomen doorvoer met toepassing van artikel 43 en bij wijze van algemene maatregel de toegekende uit-

- en doorvoervergunningen geschorst of ingetrokken zijn of met toepassing van artikel 43/1 door de Vlaamse Regering geen enkele overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik wordt toegestaan;
- c) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor het plegen van genocide, misdaden tegen de mensheid of oorlogsmisdaden, omschreven in de internationale verdragen waarbij België partij is;
 - d) de doorvoer strijdig is of kan zijn met de verplichtingen van het Vlaamse Gewest en België als partij bij internationale verdragen of als lid van internationale regimes op het gebied van non-proliferatie of ontwapening;
 - e) de doorvoer een bedreiging vormt of kan vormen voor de openbare orde of veiligheid of de wezenlijke veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest en België of van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten.

Als de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij een redelijk vermoeden heeft dat de voorgenomen doorvoer onder een of meer van de gevallen, vermeld in het eerste lid, valt of kan vallen, brengt hij de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, daarvan op de hoogte.

In afwijking van het eerste lid worden de gevallen van doorvoer, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, toegestaan op voorlegging van documenten waaruit de voorafgaande toestemming van het land herkomst voor de uitvoer en de voorafgaande toestemming van het land van bestemming voor de invoer blijkt, of van documenten waaruit blijkt dat de uitvoer of invoer voltrokken kan worden zonder die voorafgaande toestemming, als het doorvoer betreft van een van de volgende soorten goederen:

- 1° goederen waarvan het eindgebruik zich afspeelt in een andere lidstaat van de EER of van de NAVO;
- 2° goederen die eigendom zijn van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EER of van de NAVO en die louter voor het eigen gebruik door de betreffende strijdkrachten worden doorgevoerd.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat de afwijking, vermeld in het derde lid, ook geldt voor een of meer lidstaten van het Wassenaar Arrangement.”;

4° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “uit- en” opgeheven.

Art. 7. In artikel 10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het woord “persoon” vervangen door de zinsnede “aanvrager of, als de aanvrager geen woonplaats of maatschappelijke zetel in België heeft, zijn vertegenwoordiger met woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest,”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De machtiging, vermeld in paragraaf 1, wordt toegekend nadat is vastgesteld dat de aanvrager beschikt over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten met betrekking tot defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal en ordehandhavingsmateriaal.

Bij de beoordeling van de moraliteit van de aanvrager wordt rekening gehouden met de strafbare feiten, gepleegd door de aanvrager, en, als de aanvrager een rechtspersoon is, iedere bestuurder, zaakvoerder, commissaris

van de rechtspersoon en elke bijzondere gemachtigde van de rechtspersoon die bevoegd is voor in-, uit-, doorvoer en overbrenging, die zijn vastgesteld in een proces-verbaal of die aanleiding hebben gegeven tot een strafrechtelijke veroordeling of een maatregel die het verval van de straffordering inhoudt, en kan het advies gevraagd worden van de procureur des Konings van het arrondissement waar de aanvrager is gevestigd, van de Veiligheid van de Staat, van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën en van de federale politie.

Bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van de aanvrager wordt rekening gehouden met het interne programma tot naleving van de overbrengings- en uitvoercontroleprocedure of het uitvoerbeheerssysteem van de aanvrager en, als de aanvrager een rechtspersoon is, met de benoeming van een directielid van de aanvrager dat persoonlijk verantwoordelijk is voor in-, uit-, doorvoer en overbrenging.

De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de aanvraag en toekenning en de nadere regels van de voorafgaande machtiging en de procedure voor het moraliteits- en betrouwbaarheidsonderzoek vast.”.

Art. 8. Aan artikel 12, §2, van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De aanvrager houdt van de melding, vermeld in het tweede lid, een schriftelijk bewijs bij.”.

Art. 9. Aan artikel 14, §6, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, kan de registratie weigeren als er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de persoon in kwestie niet over de evenredige en passende middelen en procedures beschikt om te kunnen voldoen aan de verplichtingen die op het vlak van de overbrengingscontrole en de rapportering, vermeld in artikel 12 en 49, verbonden zijn of kunnen zijn aan het gebruik van een algemene vergunning.”.

Art. 10. In artikel 16, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

“5° het gebruik van de algemene en de globale vergunning is niet toegestaan met toepassing van artikel 14, §6, en artikel 15, §3.”.

Art. 11. In artikel 19 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Met behoud van de toepassing van de relevante verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België voegt de aanvrager bij zijn aanvraag een verklaring van de eindgebruiker en, als dat van toepassing is, een internationaal invoercertificaat of een kopie van de invoervergunning.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de verklaring van de eindgebruiker vast.”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden tussen de woorden “verificatie van de eindgebruiker ” en de woorden “of relevante verbintenissen” de woorden “of bijkomende gegevens” ingevoegd;

3° aan paragraaf 3, tweede lid, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° het exportcontrolebeleid en de effectiviteit van het exportcontrolesysteem van het opgegeven land van eindgebruik buiten de EU aanleiding tot bezorgdheid zou kunnen geven.”.

Art. 12. In hetzelfde decreet wordt een artikel 19/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Personen die een individuele of globale vergunning aanvragen voor defensiegerelateerde producten die eerder vanuit een ander land zijn overgebracht of ingevoerd, en waaraan overbrengings- of uitvoervoorwaarden of overbrengings- of uitvoerbeperkingen verbonden zijn, voegen bij hun aanvraag de documenten die aantonen dat ze aan de voorwaarden en beperkingen hebben voldaan, eventueel met inbegrip van het feit dat ze van het land van herkomst de vereiste toestemming voor de overbrenging hebben verkregen.”

Art. 13. Aan artikel 20 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In elk geval kan de vergunning geweigerd worden als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen in kwestie:

- 1° een andere bestemming krijgen dan is aangegeven in de aanvraag of onder ongewenste voorwaarden opnieuw uitgevoerd of overgebracht worden;
- 2° een bedreiging vormen voor de openbare orde of veiligheid of de wezenlijke veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest en België of van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten.”.

Art. 14. In artikel 24 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Met behoud van de toepassing van de relevante verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België voegt de aanvrager bij zijn aanvraag een verklaring van de eindgebruiker en, als dat van toepassing is, een internationaal invoercertificaat of een kopie van de invoervergunning.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de verklaring van de eindgebruiker vast.”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden tussen de woorden “verificatie van de eindgebruiker” en de woorden “of relevante verbintenissen” de woorden “of bijkomende gegevens” ingevoegd.

Art. 15. Artikel 25 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Personen die een vergunning aanvragen voor goederen die eerder vanuit een ander land zijn overgebracht of ingevoerd, en waaraan overbrengings- of uitvoervoorwaarden of overbrengings- of uitvoerbeperkingen verbonden zijn, voegen bij hun aanvraag de documenten die aantonen dat ze aan de voorwaarden en beperkingen hebben voldaan, eventueel met inbegrip van het feit dat ze van het land van herkomst de vereiste toestemming voor de uitvoer hebben verkregen.”

Art. 16. In artikel 26 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “gebruikt zullen worden” vervangen door de woorden “gebruikt zouden worden”;

2° aan paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “of voor het vergemakkelijken of in de hand werken daarvan” toegevoegd;

3° in paragraaf 4, tweede lid, wordt het woord “zullen” telkens vervangen door het woord “kunnen”;

4° in paragraaf 5, tweede lid, paragraaf 6 en 8, tweede en derde lid, wordt het woord “zullen” telkens vervangen door het woord “zouden”.

Art. 17. artikel 28 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1° wordt de volgende zin toegevoegd:

“Zo wordt een aanvraag geweigerd als vaststaat dat de toekenning van een vergunning strijdig is met een maatregel die opgelegd is met toepassing van artikel 43/1.”;

2° aan punt 3° wordt de volgende zin toegevoegd:

“Zo wordt een aanvraag geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen of de technologie in kwestie gebruikt zouden worden voor de toepassing van de doodstraf of voor het vergemakkelijken of in de hand werken daarvan.”.

Art. 18. In artikel 30 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “, uit- en doorvoer” vervangen door de woorden “en uitvoer”;

2° aan paragraaf 1 worden een tweede tot en met een vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“In de volgende gevallen is ook een vergunning vereist voor de doorvoer van de goederen, vermeld in het eerste lid:

- 1° de goederen worden van het ene transportmiddel op een ander transportmiddel overgeladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU;
- 2° de goederen worden van een transportmiddel gelost en nadien opnieuw op hetzelfde transportmiddel geladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU;
- 3° de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij draagt er kennis van of wordt er door de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, van in kennis gesteld dat:
 - a) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land dat op het moment van de voorgenomen doorvoer onderworpen is aan een wapenembargo of andere beperkende maatregelen van de VN, de EU of de OVSE;
 - b) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land waarvoor op het moment van de voorgenomen doorvoer met toepassing van artikel 43 en bij wijze van algemene maatregel de toegekende uit-

- en doorvoervergunningen geschorst of ingetrokken zijn of met toepassing van artikel 43/1 door de Vlaamse Regering geen enkele overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik wordt toegestaan;
- c) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor het plegen van genocide, misdaden tegen de mensheid of oorlogsmisdaden, omschreven in de internationale verdragen waarbij België partij is;
 - d) de doorvoer strijdig is of kan zijn met de verplichtingen van het Vlaamse Gewest en België als partij bij internationale verdragen of als lid van internationale regimes op het gebied van non-proliferatie of ontwapening;
 - e) de doorvoer een bedreiging vormt of kan vormen voor de openbare orde of veiligheid of de wezenlijke veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest en België of van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten.

Als de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij een redelijk vermoeden heeft dat de voorgenomen doorvoer onder een of meer van de gevallen, vermeld in het eerste lid, valt of kan vallen, brengt hij de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, daarvan op de hoogte.

In afwijking van het tweede lid worden de gevallen van doorvoer, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, toegestaan op voorlegging van documenten waaruit de voorafgaande toestemming van het land herkomst voor de uitvoer en de voorafgaande toestemming van het land van bestemming voor de invoer blijkt, of van documenten waaruit blijkt dat de uitvoer of invoer voltrokken kan worden zonder die voorafgaande toestemming, als het doorvoer betreft van een van de volgende soorten goederen:

- 1° goederen waarvan het eindgebruik zich afspeelt in een andere lidstaat van de EER of van de NAVO;
- 2° goederen die eigendom zijn van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EER of van de NAVO en die louter voor eigen gebruik door de betreffende strijdkrachten worden doorgevoerd.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat de afwijking, vermeld in het vierde lid, ook geldt voor een of meer lidstaten van het Wassenaar Arrangement.”.

Art. 19. In artikel 31, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

“In afwijking van het eerste lid wordt in de volgende gevallen de in-, uit-, doorvoer of overbrenging toegestaan zonder opgave van de betreffende serienummers, op voorwaarde dat ze uiterlijk twee werkdagen voor elke zending op basis van de toegekende vergunning worden meegedeeld aan de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen:

- 1° de civiele vuurwapens, onderdelen of munitie zijn besteld bij de producent en zijn nog in productie;
- 2° de civiele vuurwapens, onderdelen of munitie zullen verworven worden in het kader van een veiling of een beurs.”;

2° het vierde en het vijfde lid worden opgeheven.

Art. 20. Aan artikel 33, §2, van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De aanvrager houdt van de melding, vermeld in het tweede lid, een schriftelijk bewijs bij.”.

Art. 21. In artikel 36 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “of die voor doeleinden van demonstratie of expositie zonder verkoop of van onderhoud, evaluatie en herstelling voor de duur van de betreffende activiteiten tijdelijk vanuit en naar lidstaten van de EU over te brengen, op voorwaarde dat ze een bewijs kunnen voorleggen dat aantoonst dat ze de goederen daadwerkelijk voor dergelijke activiteiten overbrengen” toegevoegd;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden tussen de woorden “van deze” en het woord “kennisgeving” de woorden “open vergunning en” ingevoegd;

3° paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 22. In artikel 39 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. In afwijking van artikel 38 kunnen personen die in het bezit zijn van de open vergunning, vermeld in artikel 36, §1, op basis van een voorafgaande kennisgeving en voor de duur van de betreffende activiteiten vergunningsplichtige vuurwapens en vrij verkrijgbare vuurwapens die door de Vlaamse Regering niet vrijgesteld zijn van de vergunning tot in- en uitvoer, en onderdelen en munitie ervan tijdelijk in- en uitvoeren voor doeleinden van demonstratie of expositie zonder verkoop en van onderhoud, evaluatie, herstelling en tijdelijke opslag, op voorwaarde dat ze een bewijs kunnen voorleggen dat aantoonst dat ze de goederen daadwerkelijk voor dergelijke activiteiten in- of uitvoeren.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, vast.”.

Art. 23. In artikel 40 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede “een document dat de eindgebruiker en het eindgebruik vermeldt, zoals een verklaring van de eindgebruiker” vervangen door de woorden “een verklaring van de eindgebruiker”;

2° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de verklaring van de eindgebruiker vast.”;

3° in paragraaf 3, eerste lid, worden tussen de woorden “verificatie van de eindgebruiker” en de woorden “of relevante verbintenissen” de woorden “of bijkomende gegevens” ingevoegd.

Art. 24. In hetzelfde decreet wordt een titel 4/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Titel 4/1. Algemene beperkende maatregelen”.

Art. 25. In hetzelfde decreet wordt in titel 4/1, ingevoegd bij artikel 22, een artikel 43/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 43/1. §1. Als in een land omstandigheden plaatsvinden of hebben plaatsgevonden die een dermate belangrijk effect kunnen hebben op de toets, vermeld in artikel 26, 28, 41 en 42, en als wordt geoordeeld dat in die omstandigheden elke overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik in strijd zou zijn met de criteria, vermeld in de voormelde artikelen, kan de Vlaamse Regering beslissen dat voor een periode van ten hoogste zes maanden geen enkele overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik wordt toegestaan.

De Vlaamse Regering vermeldt in de beslissing, vermeld in het eerste lid, voor welke eindgebruikers of categorieën van eindgebruikers en voor welke categorieën van goederen als vermeld in artikel 7, 8 en 30, de maatregel geldt.

De Vlaamse Regering kan beslissen dat de overbrenging, uit- en doorvoer toch toegestaan kunnen worden als het betreffende land het land van bestemming, maar niet het land van eindgebruik is.

§2. Elke maatregel die met toepassing van paragraaf 1 wordt uitgevaardigd, wordt periodiek geëvalueerd.

Als het op basis van de omstandigheden in het betreffende land op dat moment noodzakelijk wordt geacht, kan de maatregel, vermeld in paragraaf 1, telkens voor een periode van ten hoogste zes maanden verlengd of aangepast worden.

§3. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor het opleggen, verlengen en aanpassen van de maatregel, vermeld in paragraaf 1, en de nadere regels ervan vast.

De uitvaardiging, verlenging, niet-verlenging of aanpassing van de maatregel, vermeld in paragraaf 1, wordt onmiddellijk na de beslissing gemeld aan het Vlaams Parlement en gepubliceerd op de website van de Vlaamse overheid."

Art. 26. In artikel 45, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "machtiging of certificaat" vervangen door de zinsnede "machtiging, certificaat of schriftelijke bevestiging".

Art. 27. Artikel 46 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 46. §1. Met behoud van de toepassing van de bevoegdheden van de officieren en agenten van gerechtelijke politie en de personeelsleden van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën houden de personeelsleden die de Vlaamse Regering aanwijst, hierna toezichthouders te noemen, toezicht op de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§2. Als dat redelijkerwijs nuttig kan zijn voor de vervulling van hun opdracht, kunnen toezichthouders gebruikmaken van de volgende rechten:

- 1° op elk moment, met het nodige materiaal, elke plaats betreden. Tot bewoonde lokalen hebben ze echter alleen toegang na voorafgaande en schriftelijke toestemming van de bewoner of na voorafgaande en schriftelijke machtiging van de rechter in de politierechtbank. In het laatste geval kunnen ze de bewoonde lokalen alleen betreden tussen vijf uur 's morgens en eenentwintig uur 's avonds;
- 2° inzage vorderen in alle documenten, correspondentie en andere informatiedragers in welke vorm ook, en zich daarvan een kopie laten verstrekken of zelf een kopie maken;

- 3° zaken onderzoeken of laten onderzoeken, beproeven of laten beproeven, monsters ervan nemen of laten nemen, en ze meten of laten meten en daarvoor verpakkingen openen of laten openen. Als het onderzoek niet ter plaatse uitgevoerd kan worden, mogen ze de zaken voor korte tijd meenemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs;
- 4° relevante inlichtingen inwinnen;
- 5° elke persoon ondervragen over feiten die ze nuttig achten voor de uitoefening van het toezicht;
- 6° transportmiddelen kosteloos laten stoppen om de lading te onderzoeken of te laten onderzoeken, met inbegrip van de lading die zich op de kade of in opslagplaatsen in de haven bevindt en die bestemd is voor of afkomstig is van het transport over het water of in de lucht, en van de vervoersdocumenten. Als het onderzoek niet ter plaatse uitgevoerd kan worden, mogen ze bevelen dat de lading naar een andere plaats binnen een straal van 15 kilometer wordt overgebracht, op kosten van de verantwoordelijke voor de in-, uit-, doorvoer of overbrenging.

Bij de uitoefening van hun rechten mogen toezichthouders vaststellingen doen met behulp van audiovisuele middelen, mogen ze zich laten bijstaan door personen die ze daarvoor hebben aangewezen op grond van hun deskundigheid, en kunnen ze de bijstand van de politie vorderen.

Bij de ontdekking van een inbreuk kunnen toezichthouders, met het oog op de bewijsvoering, alle bewarende maatregelen met betrekking tot zaken nemen voor een termijn van hoogstens tweeënzeventig uur. Als de inbreuk een misdrijf als vermeld in artikel 47, §1, betreft, brengt de toezichthouder die een dergelijke bewarende maatregel heeft genomen, die onmiddellijk ter kennis van de bevoegde procureur des Konings.

Bij de uitoefening van hun rechten dragen toezichthouders een legitimatiebewijs bij zich, dat ze onmiddellijk tonen als dat gevraagd wordt. De Vlaamse Regering stelt de kenmerken van dat legitimatiebewijs vast.

Iedereen verleent aan toezichthouders binnen de door hen gestelde termijn alle medewerking die ze redelijkerwijs kunnen vragen bij de uitoefening van hun toezichtrechten. Het verhinderen van het door of krachtens dit decreet geregelde toezicht wordt bestraft conform artikel 48, §1, tweede lid.

§3. Toezichthouders zijn bevoegd om de misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. Dat proces-verbaal geldt tot bewijs van het tegendeel.

De toezichthouder bezorgt zijn proces-verbaal onmiddellijk aan de bevoegde procureur des Konings, samen met een schriftelijk verzoek waarin de procureur des Konings gevraagd wordt zich uit te spreken over de al dan niet strafrechtelijke behandeling van de inbreuk in kwestie.

Een kopie van elk proces-verbaal wordt ook bezorgd aan de dienst, vermeld in artikel 48, en, als dat relevant is, aan de bevoegde dienst van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën.

De Vlaamse Regering kan aan toezichthouders ook de hoedanigheid toekennen van officier van gerechtelijke politie.

§4. Toezichthouders zijn bevoegd om andere inbreuken op de bepalingen van het decreet en van de uitvoeringsbepalingen dan de misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, op te sporen met gebruik van de rechten, vermeld in paragraaf 2, en die inbreuken vast te stellen in een verslag van vaststelling.

Een kopie van het verslag van vaststelling wordt onmiddellijk bezorgd aan de betrokken personen en aan de dienst, vermeld in artikel 48.

Als in samenhang met de inbreuk in kwestie een misdrijf als vermeld in artikel 47, §1, wordt vastgesteld, wordt de vaststelling van de inbreuk opgenomen in het proces-verbaal, vermeld in paragraaf 3.

Art. 28. In artikel 47, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "inbreuken en pogingen tot inbreuk" vervangen door de woorden "de inbreuken en pogingen tot inbreuk, vermeld in deze paragraaf,";

2° aan het eerste lid wordt de volgende zin toegevoegd:

"Die inbreuken worden misdrijven genoemd.";

3° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede "artikel 3, § 1, eerste lid, en de" en de woorden "uit- en doorvoer" de zinsnede "in-" ingevoegd;

4° het vierde lid wordt opgeheven;

5° in het bestaande vijfde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "vierde lid" vervangen door de woorden "derde lid".

Art. 29. In artikel 48 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, worden de woorden "een overtreding van de bepalingen van dit decreet of van de uitvoeringsbepalingen ervan" vervangen door de zinsnede "een misdrijf of een poging tot misdrijf als vermeld in artikel 47, §1,";

2° in het eerste lid, 1°, wordt de zinsnede "ten minste 50 euro en ten hoogste het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie" vervangen door de zinsnede "ten minste 150 euro en ten hoogste 150.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, indien hoger voor misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, eerste lid, en ten minste 50 euro en ten hoogste 50.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, indien hoger voor misdrijven, vermeld in artikel, 47, §1, tweede lid,";

3° aan het eerste lid wordt de volgende zin toegevoegd:

"De geldboete wordt vermeerderd met de opdecimen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten.";

4° er wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"In de gevallen waarin een daarvoor bevoegde instantie andere inbreuken op de bepalingen van het decreet en van de uitvoeringsbepalingen dan de misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, heeft vastgesteld, kan de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, beslissen om een administratieve geldboete op te leggen die ten minste 10 euro bedraagt en ten hoogste 10.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, als die hoger is. De geldboete wordt vermeerderd met de opdecimen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten.";

5° het bestaande tweede en derde lid vormen paragraaf 2;

6° er worden een paragraaf 3 tot en met paragraaf 5 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§3. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in paragraaf 1, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving van de beslissing met de indiening van een verzoekschrift beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg in het rechtsgebied waar de betrokken persoon zijn woonplaats of maatschappelijke zetel heeft.

Als de betrokken persoon geen woonplaats of maatschappelijke zetel in België heeft, moet het beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg van Brussel.

Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.

Het beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§4. Bij verzachtende omstandigheden kan door de dienst, vermeld in paragraaf 1, bij het opleggen van de geldboete, vermeld in paragraaf 1, of door de rechtbank van eerste aanleg, in geval van beroep, het bedrag van de opgelegde geldboete worden verminderd, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§5. Op verzoek van de betrokken persoon kan de geldboete of het activiteitenverbod, vermeld in paragraaf 1, worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een proefperiode die niet minder dan een jaar en niet meer dan drie jaar mag bedragen.

Het uitstel wordt van rechtswege herroepen als gedurende de proeftijd een nieuwe inbreuk als vermeld in dit decreet, is gepleegd, met een veroordeling tot een straf of het opleggen van een administratieve geldboete of activiteitenverbod tot gevolg.”.

Art. 30. In hetzelfde decreet wordt een artikel 48/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 48/1. Er wordt een Fonds Wapenhandelgerelateerde Boeten opgericht, hierna het fonds te noemen.

Het fonds is een begrotingsfonds als vermeld in artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Het fonds wordt gespijsd door de invordering van de administratieve boeten, vermeld in artikel 48 van dit decreet, en artikel 24, §2, van het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993 (de Overeenkomst).

Het fonds wordt aangewend voor het toezicht op de naleving van dit decreet, de uitvoering en de handhaving ervan, en voor initiatieven om de compliance van de Vlaamse defensie-industrie, wapenhandelaars en wapenbezitters te bevorderen, zoals informatiesessies en documentatiemateriaal.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.”.

Art. 31. In artikel 49, §3, eerste lid, punt 5°, van hetzelfde decreet worden de woorden “vierde lid” vervangen door de woorden “tweede lid”.

Art. 32. In artikel 50 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een punt 7° toegevoegd dat luidt als volgt:

“7° de maatregelen opgelegd met toepassing van artikel 43/1.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. In het jaarlijks verslag, vermeld in paragraaf 1, brengt de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement verslag uit over het gebruik van de algemene vergunningen, vermeld in artikel 14, §2, en van globale vergunningen als vermeld in artikel 15.

Per algemene vergunning wordt een overzicht gegeven van het aantal personen dat van de vergunning heeft gebruikgemaakt en van de totale waarde in euro van de verrichte overbrengingen, uitgesplitst in de lidstaat van bestemming, de categorie van de bestemming, het land van eindgebruik, als dat verschillend is van het land van bestemming, de categorie van de eindgebruiker, als die verschillend is van de bestemming, en de categorie van de defensiegerelateerde producten.

Per globale vergunning wordt een overzicht gegeven van de totale waarde in euro van de verrichte overbrengingen, uitgesplitst in de lidstaat van bestemming, de categorie van de bestemming, het land van eindgebruik, als dat verschillend is van het land van bestemming, de categorie van de eindgebruiker, als die verschillend is van de bestemming, en de categorie van de defensiegerelateerde producten.”;

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. In het jaarlijkse verslag, vermeld in paragraaf 1, en in een halfjaarlijks verslag brengt de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement verslag uit over de toegekende vrijstellingen, over andere vergunningen die toegekend en geweigerd zijn dan de vergunningen, vermeld in paragraaf 2, en over de toegekende en geweigerde verlengingen van die vergunningen.

Per land wordt een overzicht gegeven van het aantal vrijstellingen, vergunningen en verlengingen die zijn toegekend en geweigerd, en van de totale waarde daarvan in euro.

Per toegekende vrijstelling en per toegekende of geweigerde vergunning of verlenging voor dat land worden vervolgens de volgende gegevens opgelijst:

- 1° de categorie van de defensiegerelateerde producten, het ander voor militair gebruik dienstig materiaal, het ordehandhavingsmateriaal, de civiele vuurwapens, de onderdelen of de munitie in kwestie;
- 2° het land van eindgebruik, als dat verschillend is van het land van bestemming;
- 3° de categorieën van de bestemmingen;
- 4° de categorieën van de eindgebruikers, als die verschillend zijn van de bestemmingen;
- 5° de waarde in euro van de vrijstelling, vergunning of verlenging;

6° als dat van toepassing is, het criterium of de criteria, vermeld in artikel 26 en 28, op basis waarvan de vergunning of verlenging is geweigerd.”;

4° er worden een paragraaf 3/1 en een paragraaf 3/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

“§3/1. In het jaarlijkse verslag, vermeld in paragraaf 1, en in een halfjaarlijks verslag brengt de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement verslag uit over de afgeleverde voorlopige adviezen, vermeld in artikel 9, §1, en over de toegekende en geweigerde schriftelijke bevestigingen, vermeld in artikel 9, §2.

Per voorlopig advies worden vervolgens de volgende gegevens opgelijst:

- 1° het type van de aanvraag:
- a) in-, uit-, doorvoer of overbrenging;
 - b) tijdelijke of definitieve in-, uit-, doorvoer of overbrenging;
- 2° de categorie van de defensiegerelateerde producten, het ander voor militair gebruik dienstig materiaal, of het ordehandhavingsmateriaal in kwestie;
- 3° de landen van afzending;
- 4° de landen van bestemming;
- 5° de landen van eindgebruik, als die verschillend zijn van de landen van bestemming;
- 6° de categorieën van de bestemmingen;
- 7° de categorieën van de eindgebruikers, als die verschillend zijn van de bestemmingen;
- 8° het positieve of negatieve oordeel over de voorgelegde in-, uit-, doorvoer of overbrenging;
- 9° als dat van toepassing is, het criterium of de criteria, vermeld in artikel 11, 26 en 28, waarop het negatieve oordeel is gebaseerd.

Per toegekende en geweigerde schriftelijke bevestiging wordt vervolgens een technische beschrijving gegeven van de goederen waarvoor de schriftelijke bevestiging is gevraagd.

§3/2. Maandelijks wordt een verslag met een overzicht van de in de afgelopen maand toegekende vrijstellingen en de toegekende en geweigerde vergunningen en verlengingen gepubliceerd op de website van de Vlaamse overheid.

Het verslag, vermeld in het eerste lid, bevat dezelfde gegevens als de gegevens, vermeld in paragraaf 2.”.

Art. 33. In artikel 3 van het decreet van 8 juli 2016 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 december 2015 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993 (de Overeenkomst), waarvan het bestaande eerste lid paragraaf 1 zal vormen en het bestaande tweede tot en met het vijf lid paragraaf 2 zullen vormen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het bestaande tweede lid worden de woorden “het eerste lid” vervangen door de zinsnede “paragraaf 1”;

2° er worden een paragraaf 3 tot en met 5 toegevoegd, die luiden als volgt:

"§3. Bij verzachtende omstandigheden kan bij het opleggen van de geldboete, vermeld in paragraaf 1, het bedrag van de opgelegde geldboete worden verminderd, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§4. Op verzoek van de betrokken persoon kan de geldboete of het activiteitenverbod, vermeld paragraaf 1, worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een proefperiode die niet minder dan een jaar en niet meer dan drie jaar mag bedragen.

Het uitstel, vermeld in het eerste lid, wordt van rechtswege herroepen als gedurende de proeftijd een nieuwe inbreuk als vermeld in het voormelde samenwerkingsakkoord en de uitvoeringsbesluiten ervan, is gepleegd, met een veroordeling tot een straf of het opleggen van een administratieve geldboete of activiteitenverbod tot gevolg.

§5. De personeelsleden die met toepassing van artikel 46 van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012 zijn aangewezen om toezicht te houden op de naleving van het voormelde decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, houden ook toezicht op de naleving van het voormelde samenwerkingsakkoord en de uitvoeringsbesluiten ervan en zijn bevoegd om de inbreuken op het samenwerkingsakkoord en de uitvoeringsbesluiten ervan op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal.

De bepalingen in artikel 46, §1 en §3, van het voormelde decreet zijn van overeenkomstige toepassing."

Art. 34. Artikel 19 van het decreet van 20 december 2013 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2014, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2016, wordt opgeheven.

Art. 35. Artikel 30, 33 en 34 treden in werking op de datum van inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord van 17 december 2015 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993 (de Overeenkomst).

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Geert BOURGEOIS
Minister-president van de Vlaamse Regering
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed
Martelaarsplein 19
1000 BRUSSEL

contactpersoon
Wim Knaepen
wknaepen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20161219_Optimalisatie_wapenhandeldecreet_WK

Brussel
19 december 2016

Adviesvraag wijziging en optimalisatie wapenhandeldecreet

Mijnheer de minister-president

U heeft de SERV op 24 november 2016 om advies gevraagd over het ontwerp van decreet tot wijziging en optimalisatie van het wapenhandeldecreet van 15 juni 2012.

De sociale partners konden in dit dossier niet tot een consensus komen.

In bijlage vindt u de standpunten van de organisaties.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

1 VOKA en UNIZO

1.1 Algemeen

Het doel dat werd vooropgesteld in de conceptnota en aansluitend in het ontwerp van decreet tot wijziging en optimalisatie van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012 was om, waar noodzakelijk of wenselijk, specifieke elementen bij te sturen om een correcte en effectieve toepassing van het Wapenhandeldecreet te garanderen: de toepassing van het Wapenhandeldecreet te optimaliseren zonder aan de fundamentele ervan te raken. Dit met respect voor het evenwicht tussen ethische controle en de economische belangen van Vlaanderen dat via het decreet werd beoogd en dat na lange onderhandelingen tussen de verschillende betrokken partijen werd gevonden.

Vanuit de Vlaamse industrie zijn we echter de mening toegedaan dat in het ontwerp van decreet tot wijziging en optimalisatie van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012, aan deze doelstelling wordt voorbij gegaan en een aantal fundamenteel strengere bepalingen worden geïntroduceerd. De concrete vertaling naar voorstellen tot aanpassing opgenomen in het ontwerp van decreet, zullen een negatieve impact hebben op de activiteiten van Vlaamse bedrijven die rechtstreeks of onrechtstreeks onderhevig zijn aan dit decreet.

Uiteraard steunen wij de keuze van de Vlaamse regering voluit om met de decreetsaanpassing een aantal noodzakelijke en logische, alsook een reeks materiële optimalisaties door te voeren. Daarbij dienen echter, net zoals in het bestaande wetgevend kader, ethische én economische overwegingen zoveel mogelijk met elkaar verzoend te worden. In de vooropgestelde wijzigingen is dit evenwicht echter zoek en opteert de Vlaamse regering in de eerste plaats voor een verdere verstrenging van de regelgeving. Zo gaat ze voorbij aan de logica om hierrond op een ruimer, internationaal niveau afspraken te maken met andere Europese regio's en lidstaten. In plaats van een ruim gedragen geharmoniseerd regulerend kader op Europees niveau, met bovendien een pan-Europees toepassingsgebied, opteert deze Vlaamse regering voor een individuele, specifieke Vlaamse aanpak die zeer stringent en beperkend is.

Op deze manier ondermijnt Vlaanderen ook de doelstelling van de Europese richtlijn om te komen tot de creatie van een zogenaamd 'gelijk speelveld' waarbij de verantwoordelijkheid voor de exportcontrole zoveel mogelijk wordt gelegd bij de EU-lidstaat van waaruit het volledige systeem wordt geëxporteerd.

De voorliggende verstrenging wordt door de Vlaamse industrie gepercipieerd als een nieuwe stap in de richting van een de facto moratorium op de ontwikkeling en productie van defensie gerelateerde technologie in Vlaanderen. Gezien de geopolitieke realiteit met een grotere rol van Europa in het internationaal veiligheidsbeleid en gezien het komende federale investeringsprogramma (met o.a. de vervanging van de F16 gevechtstoestellen ter waarde van 3,4 miljard euro) waarbij het een expliciete betrachting is om ook in ons land een eigen industriële capaciteit inzake defensie gerelateerde technologie uit te bouwen, is dit voor de Vlaamse industrie een onbegrijpelijke keuze.

1.2 Specifieke bemerkingen

Ten aanzien van het ontwerp van decreet willen we zeer specifiek bezwaar aantekenen wat betreft:

- **De hervorming van de doorvoercontrole.** Zoals de Memorie van Toelichting aangeeft betreffen de meest ingrijpende maatregelen de herwerking van de doorvoercontrole en de daaraan verbonden toewijzing van verantwoordelijkheid om vergunningen aan te vragen (artikel 2, 4, 6, 18). Het decreet introduceert de controle op doorvoer zonder overlading/herlading en versoepelt de systematische controle op doorvoer met overlading/herlading. De controle op doorvoer zonder overlading/herlading is nieuw en stelt bijkomende administratieve lasten en handelsbeperkingen in voor ondernemingen. De huidige systematische vergunningsplicht voor doorvoer met overlading/herlading wordt weliswaar versoepeld, maar deze versoepeling wordt niet automatisch, algemeen of absoluut doorgevoerd, maar kan vrij eenvoudig beperkt worden. In bijzonder aangezien dit in functie is van de interpretatie van de omschrijving 'redelijk vermoeden'. De praktijk zal dus moeten uitwijzen in welke mate de ad hoc controle voor doorvoer zonder overlading/herlading zal blijven voortbestaan.
- **De toenemende rapporterings- en informatieverplichtingen.** Een tweede grote ingreep betreft de rapporterings- en informatieverplichtingen waaraan ondernemingen onderworpen worden. Zo wordt er voorzien in een verdere uitbreiding hiervan. Het decreet verankert niet enkel de al zeer uitgebreide bestaande praktijk, maar verplicht bedrijven bovendien nog meer detailinzage in een hele reeks (bedrijfs)gevoelige informatie (cf. onder meer de rapportering over afgeleverde voorlopige adviezen, de rapportering over verlengingen van vergunningen). Het probleem zit vooral in het feit dat die informatie eens gerapporteerd, ook publiek beschikbaar wordt, en dus consulteerbaar is door andere partijen, inclusief concurrenten van de in de onderhandelingen betrokken Vlaamse partijen/ondernemingen. Gegeven dat het aantal van dergelijke gerapporteerde onderhandelingen op dit moment al eerder bescheiden is en het aantal betrokken ondernemingen beperkt is, is het niet zo heel moeilijk om als buitenstaander in te schatten wie de mogelijke betrokken partijen zijn. Zowel wat betreft de mogelijke schending van de privacy-rechten, als naar bescherming van de concurrentiële positie van de betrokken ondernemingen kunnen zich bijgevolg ernstige vragen worden gesteld.

Dat de Vlaamse regering internationaal een voortrekkersrol wil spelen als het aankomt op transparantie rond wapenhandelgerelateerde activiteiten is vanuit principieel standpunt mogelijk toe te juichen, maar is gegeven de (bescheiden) Vlaamse economische activiteiten op dit terrein vanuit economisch-commercieel vlak een grove fout.

Bijzonder problematisch is verder de veralgemeende verplichting om ook voor overbrengingen (binnen de EU) systematisch te werken met end user statements, en op die manier de internationaal gangbare praktijk van het werken met internationale importcertificaten opzij te schuiven. Zeker gezien de typische situatie van de Vlaamse bedrijven – vaak toeleveranciers in een lange waardeketen.
- **De de iure invoering van een mogelijk eigen 'on hold' beleid op Vlaams niveau.** Echter naar economische impact meest ingrijpende en voor de industrie ongetwijfeld nadeligste wijziging betreft de introductie van de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om algemene beperkende maatregelen aan te nemen ten aanzien van de handel in

strategische goederen vanuit Vlaanderen naar bepaalde landen en regio's. Deze 'on hold' optie laat toe om tijdelijke handelsbeperkende maatregelen wettelijk mogelijk te maken voor militaire goederen en ander voor militair gebruik dienstig materiaal voor een specifieke categorie van landen waartegen geen internationaal embargo is uitgevaardigd, maar waar de mensenrechten op flagrante wijze worden geschonden of die betrokken zijn bij een gewapend conflict.

Met een dergelijke beleidsoptie dreigt Vlaanderen zich internationaal niet alleen te isoleren (met alle diplomatieke schade van dien), maar dreigen ook Vlaamse ondernemingen in een competitief nadelige positie te worden geduwd en zal de internationale aantrekkingskracht van Vlaanderen en Vlaamse ondernemingen voor buitenlandse ondernemingen een zeer sterke knauw krijgen. Heel wat buitenlandse klanten en leveranciers van Vlaamse ondernemingen zullen niet langer met Vlaamse bedrijven willen samenwerken omwille van de onzekerheid en de bijhorende commerciële en juridische risico's die kunnen volgen uit een dergelijk politiek beleid. Het introduceren van dergelijke tijdelijke handelsembargo's als politiek signaal kunnen enkel succesvol, geloofwaardig en op een effectieve manier gebruikt worden op een hoger, internationaal/Europees niveau. Bijgevolg is het aanbevolen om embargo's op niveau van de Europese Raad van Ministers en/of op niveau van de Verenigde Naties beslissen, eerder dan op lokaal Vlaams niveau.

De Vlaamse industrie wil er ten slotte op wijzen dat de 'on hold' maatregel niet het voorwerp uitmaakte van de initiële consultatieronde.

■ **Diverse.** We willen bovendien onze eerdere bekommernissen – die eerder als reactie op de consultatie met betrekking tot de conceptnota werden geformuleerd – herhalen. Zij blijven in kader van het ontwerp van decreet immers actueel en relevant. Meer specifiek gaat het dan om:

- de verontrustende eventuele verruiming van de 'catch all controle' naar niet-relevante goederen;
- de invoering van bijkomende administratieve verplichtingen zonder duidelijke informatieve meerwaarde voor de betrokken overheidsdiensten;
- de creatie van reële bevoegdheidsconflicten in kader van het handhavingsbeleid tussen de Administratie Douane en Accijnzen en het Departement Internationaal Vlaanderen;

Ontgoochelend is tevens de vaststelling dat het ontwerp van decreet de betrokken internationaal opererende Vlaamse ondernemingen (en indirect hun respectievelijke klanten en leveranciers) aan bijkomende handelsbelemmerende- en rapporteringsverplichtingen onderwerpt, maar op generlei wijze de betrokken administratie van de Vlaamse overheid verplicht bepaalde duidelijke indicatieve of zelfs maximale termijnen om de doorlooptijden van aanvragen na te leven. De huidige praktijk geeft ondernemingen geen houvast wat betreft de termijnen waarbinnen redelijkerwijze een goedkeuring van een aanvraag kan verwacht worden. Dergelijk onduidelijkheid en onzekerheid is nefast ten aanzien van internationale partners. Het valt dan ook te betreuren dat de Vlaamse regering hierin geen initiatief neemt.

2 ACV, Vlaams ABVV en ACLVB

Het ontwerpdecreet optimaliseert een aantal bepalingen in het bestaande decreet en introduceert de juridische mogelijkheid om handelsbeperkende maatregelen aan te nemen. Deze mogelijkheid vloeit voort uit een recente resolutie van het Vlaams Parlement.

De werknemersorganisaties betreuren dat ze niet tot een gemeenschappelijk advies zijn kunnen komen, daar het volgens hen perfect mogelijk was in deze om een evenwichtige argumentatie te formuleren die zowel ethische als economische uitgangspunten kon verzoenen

Voor de Vlaamse werknemersorganisaties is deze recente resolutie een uiting van een brede maatschappelijke consensus over de regulering van wapenhandel en vormt het de richtsnoer voor dit standpunt. Voor het ACV, Vlaams ABVV en ACLVB moet wapenhandel onderdeel zijn van een Vlaams internationaal en veiligheidsbeleid zijn. En niet onderdeel zijn van het economisch beleid. Er is ook een belangrijke ethische dimensie. Het kan niet de bedoeling zijn dat Vlaanderen wapens uit- of doorvoert naar dubieuze regimes in landen die mensenrechten schenden en een tegenstrijdig waardenpatroon hanteren dan Vlaanderen op dat vlak.

Wat betreft de juridische verankering van handelsbelemmerende maatregelen naar dubieuze landen kunnen we ons vinden in de standpunten van het Vlaams parlement en het Vlaams Vredesinstituut. Met name dat case by case vergunningen de regel moeten blijven. Maar ook dat unilateraal toepassen van deze nieuwe juridische mogelijkheid om handelsbelemmeringen op te leggen aan dubieuze landen in sommige gevallen mogelijks inefficiënt kan uitvallen.

De principes van gepaste zorgvuldigheid en ketenverantwoordelijkheid van een producent of handelaar in een gevaarlijk product zijn voor ons principiële uitgangsprincipes ten aanzien van rapporterings- en informatieverplichtingen. We stellen vast dat deze bijkomende verplichtingen grotendeels voortvloeien uit internationale verdragen. Als Vlaanderen hier in Europees verband voorop zou lopen op het vlak van interpretatie, bestaat het gevaar dat dit een potentieel nadelig effect heeft op de commerciële belangen van de Vlaamse maakindustrie. Voor ACV, Vlaams ABVV en ACLVB is het belangrijk dat wetenschappelijk benchmarkonderzoek door het Vlaams Vredesinstituut het Europees perspectief verder objectieveert. Tegelijkertijd stellen we vast dat er op het vlak van het uitgangsprincipe van gepaste zorgvuldigheid en maatschappelijke verantwoordelijkheid van het bedrijfsleven, dat actief is in risicosectoren, internationale OESO richtlijnen bestaan. Hier zijn we van oordeel dat de SERV net zoals de SER in Nederland een rol kan spelen in de verdieping van die richtlijnen naar het bedrijfsleven en het sociaal overleg in bedrijven en sectoren.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.890/1
van 23 februari 2017

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot
wijziging en optimalisatie van diverse bepalingen van het
Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012’

Op 24 januari 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging en optimalisatie van diverse bepalingen van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 16 februari 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 februari 2017.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot actualisering van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012¹. Enerzijds worden technische verbeteringen aangebracht. Anderzijds voert het ontwerp nieuwe regelingen in. Ten eerste wordt op het vlak van doorvoer voortaan ook voor doorvoer zonder overlading een vergunning verplicht gemaakt, terwijl voor doorvoer met overlading de procedure wordt vereenvoudigd. Ten tweede wordt de transparantie bevorderd door aangepaste rapporteringsverplichtingen. Ten derde, op het vlak van handhaving, worden een aantal inbreuken gedepenaliseerd, zodat die voortaan enkel via administratieve boetes worden bestraft; de toezichtsrechten en opsporingsbevoegdheden worden uitgeoefend door toezichthouders met ruime bevoegdheden aan wie de Vlaamse Regering de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie mag toekennen. Ten vierde wordt de controle op het eindgebruik versterkt door het opleggen van een gedetailleerd sjabloon voor de eindgebruikersverklaring, dat de Vlaamse Regering verder uitwerkt, en de verduidelijking van de maatstaf voor de risicoanalyse. Bovendien kan de Vlaamse Regering voortaan ook “algemene beperkende maatregelen” nemen, en zo elke overbrenging, uit- of doorvoer met een land tijdelijk schorsen.

Daarnaast worden ook twee andere decreten aangepast. Artikel 33 van het ontwerp brengt wijzigingen aan in artikel 3 van het decreet van 8 juli 2016 ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 december 2015 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de Overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993 (de Overeenkomst)’, met betrekking tot het opleggen van boetes.

Artikel 34 strekt tot opheffing van artikel 19 van het decreet van 20 december 2013 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2014’, omdat de boetes – althans van zodra het samenwerkingsakkoord van 17 december 2015 in werking treedt – zullen worden gestort in het Fonds Wapengerelateerde Boeten, voortaan geregeld in het ontworpen artikel 48/1 van het Wapenhandeldecreet (artikel 30 van het ontwerp).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

BEVOEGDHEID

2. De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft, bij de beoordeling van het Wapenhandeldecreet, de principiële bevoegdheid van het Vlaams Gewest op basis van artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ aanvaard voor de ontworpen controle op de wapenhandel. Op grond van die bepaling zijn de gewesten immers bevoegd voor de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en

¹ Voluit het decreet van 15 juni 2012 ‘betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie’.

speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie evenals van producten en technologieën voor tweërlei gebruik, onverminderd de federale bevoegdheid inzake de in- en uitvoer met betrekking tot het leger en de politie en met naleving van de criteria vastgesteld in de Gedragscode van de Europese Unie betreffende wapenuitvoer.²

ALGEMENE OPMERKING

3. Het Wapenhandeldecreet bevat onder meer de omzetting van drie Europese richtlijnen, die in de artikelen 6 en 29 van het decreet worden vermeld. Het gaat om enerzijds richtlijn 2009/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 ‘betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap’ (titel 2 van het Wapenhandeldecreet) en anderzijds richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 ‘inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens’ en richtlijn 93/15/EEG van de Raad van 5 april 1993 ‘betreffende de harmonisatie van de bepalingen inzake het in de handel brengen van en de controle op explosieven voor civiel gebruik’ (titel 3 van het Wapenhandeldecreet).

Uit de memorie van toelichting bij het ontwerp blijkt dat voor een volledige omzetting van de richtlijnen een aantal bijkomende definities en procedures nodig zijn, waarbij blijkbaar inspiratie wordt gezocht in een aantal andere Europeesrechtelijke instrumenten, in het bijzonder de dual-use verordening³, de vuurwapenverordening⁴ en de anti-folterverordening⁵.

Die verordeningen bevatten een aantal onmiddellijk toepasselijke bepalingen, maar vereisen voor hun praktische toepassing, hoewel de definitie van verordening in artikel 288 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie anders zou kunnen doen vermoeden, voor verschillende aspecten ook verder optreden van de lidstaten.

Gelet op het feit dat er een overlapping lijkt te bestaan tussen de goederen waarop het voorliggende ontwerp betrekking heeft en die verordeningen,⁶ verdient het aanbeveling de verhouding tussen het Wapenhandeldecreet en de verordeningen te verduidelijken. Voor aspecten

² Adv.RvS 50.117/1 van 22 september 2011 over een ontwerp dat geleid heeft tot het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012, *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1371/1, p. 160-161, punt 3.1.

³ Verordening (EG) nr. 428/2009 van de Raad van 5 mei 2009 ‘tot instelling van een communautaire regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel en de doorvoer van producten voor tweërlei gebruik’.

⁴ Verordening (EU) nr. 258/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 ‘tot uitvoering van artikel 10 van het Protocol van de Verenigde Naties tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad (VN-protocol inzake vuurwapens), en tot vaststelling van uitvoervergunningen voor vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie en maatregelen betreffende de invoer en doorvoer ervan’.

⁵ Verordening (EG) nr. 1236/2005 van de Raad van 27 juni 2005 ‘met betrekking tot de handel in bepaalde goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing’.

⁶ Zeker in het geval van verordening (EU) nr. 258/2012, die zelf naar richtlijn 91/477/EG verwijst, lijkt die overlapping onvermijdelijk, te meer daar bepaalde definities in beide instrumenten voorkomen, zij het niet noodzakelijk in identieke bewoordingen.

die in de verordeningen zelf geregeld zijn, past het immers niet om in een parallelle decretale regeling te voorzien, zelfs indien die op dezelfde wijze wordt verwoord. Tezelfdertijd kan het echter nodig zijn om toch in bepalingen te voorzien voor goederen die niet onder het toepassingsgebied van die verordening vallen, of voor goederen die er wel onder vallen, maar waarvoor verdere nationale uitvoeringsmaatregelen nodig zijn. Bijgevolg moet over de verhouding tussen het ontwerp en die verschillende Europeesrechtelijke regels niet enkel duidelijkheid worden gegeven in de memorie van toelichting, maar moet in voorkomend geval ook in het Wapenhandeldecreet zelf het toepassingsgebied worden verduidelijkt in het licht van de vermelde Europese verordeningen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 2

4. In de ontworpen paragraaf 2/1 van artikel 8 van het Wapenhandeldecreet (artikel 6 van het ontwerp) alsook in het ontworpen artikel 30, § 1, laatste lid (artikel 18 van het ontwerp) wordt verwezen naar het Wassenaar Arrangement. Daarmee wordt klaarblijkelijk het “Wassenaar Arrangement on Export Controls for Conventional Arms and Dual-Use Goods and Technologies” bedoeld, een multilaterale exportstructuur met bijhorend Permanent Secretariaat waarvan de juridische grondslag onduidelijk is. Een definitie van het Wassenaar Arrangement moet worden toegevoegd aan artikel 2 van het Wapenhandeldecreet.

Artikel 4

5. Het ontworpen artikel 4, § 2, 2°, van het Wapenhandeldecreet stelt onder meer “de persoon die de goederen op het Belgische grondgebied voorhanden heeft” verantwoordelijk voor de aanvraag van vergunningen en voor de indiening van kennisgevingen.

Om in overeenstemming te zijn met de beginselen van de territoriale bevoegdheidsverdeling, past het erop te wijzen dat deze bepaling geen afbreuk doet aan het vereiste vastgelegd in wat artikel 4, § 1, van het Wapenhandeldecreet wordt, namelijk dat de band met het Vlaamse Gewest blijkt uit de woonplaats of de zetel van de aanvrager, dan wel uit het feit dat de uitvoer of overbrenging daadwerkelijk over het grondgebied van het Vlaamse Gewest verloopt.

Artikel 27

6. Het ontworpen artikel 46, § 3, laatste lid, van het Wapenhandeldecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering aan toezichthouders ook de hoedanigheid kan toekennen van officier van gerechtelijke politie. De toevoeging van het woord “ook” schept verwarring, en wordt het best weggelaten.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 2 van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 6° wordt de volgende zinsnede opgeheven:

„, met uitzondering van overbrengingen tussen twee lidstaten van de EU, waarbij de goederen op een van de volgende manieren worden getransporteerd:

- a) ze worden overgeladen van het ene transportmiddel op een ander transportmiddel;
- b) ze worden van een transportmiddel gelost en worden nadien opnieuw op hetzelfde transportmiddel geladen;”;

2° er wordt een punt 6°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

„6°/1 doorvoerder: als die verschillend is van de exporteur en de vervoerder, de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die bij de doorvoer optreedt als douaneagent, scheepsagent, expeditie of vervoerscommissair;”;

3° er wordt een punt 7°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

„7°/1 exporteur: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die een contract heeft gesloten met de bestemming in het land van bestemming of met de eindgebruiker in het land van eindgebruik en die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden uitgevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het land van bestemming. Als er geen contract is gesloten, wordt onder de exporteur de persoon verstaan die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden uitgevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het land van bestemming;”;

4° in punt 9° wordt de zinsnede „als vervat in resoluties 43/36L en 58/54 van de Algemene Vergadering van de VN” opgeheven;

5° er wordt een punt 9°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

„9°/1 importeur: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die een contract heeft gesloten met de afzender in het land van afzending en die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden ingevoerd of overgebracht vanuit het land

van afzending naar het Vlaamse Gewest. Als er geen contract is gesloten, wordt de aanvraag ingediend door de persoon die het recht heeft te beslissen dat de betreffende goederen worden ingevoerd of overgebracht vanuit het land van afzending naar het land van bestemming;”;

6° punt 13° wordt vervangen door wat volgt:

“13° munitie: het hele stuk of de componenten ervan die worden gebruikt in een vuurwapen, als het voorhanden hebben of het verwerven van die componenten verboden of vergunningsplichtig is op basis van de Wapenwet van 8 juni 2006 en de uitvoeringsbesluiten ervan;”;

7° er wordt een punt 17°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“17°/1 vervoerder: als die verschillend is van de exporteur of de importeur, de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, al dan niet vertegenwoordigd door een derde, die het transport van de in-, uit-, doorvoer of overbrenging uitvoert;”;

8° er worden een punt 19° en een punt 20° toegevoegd, die luiden als volgt:

“19° Vuurwapenverordening 258/2012: verordening (EU) nr. 258/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot uitvoering van artikel 10 van het Protocol van de Verenigde Naties tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad (VN-protocol inzake vuurwapens), en tot vaststelling van uitvoervergunningen voor vuurwapens, hun onderdelen, componenten en munitie en maatregelen betreffende de invoer en doorvoer ervan;

20° Wassenaar Arrangement: het informele internationale regime inzake exportcontrole voor conventionele wapens en voor producten en technologieën voor tweëerlei gebruik, ingesteld door de slotverklaring van de bijeenkomst te Wassenaar op 19 december 1995.”.

Art. 3. Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§5. In overeenstemming met de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en de uitvoeringsbepalingen ervan en met de overeenkomsten inzake de wijze waarop de staten in kwestie worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, en de uitvoeringsbepalingen ervan, wordt:

1° de in-, uit- en doorvoer, vermeld in paragraaf 2, vanuit en naar Noorwegen en IJsland gelijkgesteld met overbrenging en doorvoer vanuit en naar een andere lidstaat van de EU; en

2° de in-, uit- en doorvoer, vermeld in paragraaf 3, vanuit en naar Noorwegen, IJsland, Liechtenstein en Zwitserland gelijkgesteld met overbrenging en doorvoer vanuit en naar een andere lidstaat van de EU.

Als een wijziging van een overeenkomst als vermeld in het eerste lid, of de uitvoeringsbepalingen ervan dit vereist kan de Vlaamse Regering de gelijkstelling in het eerste lid inperken of uitbreiden naar andere landen.”.

Art. 4. Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§2. De volgende personen zijn hoofdelijk verantwoordelijk voor de aanvraag van vergunningen en voor de indiening van kennisgevingen:

- 1° bij invoer en overbrenging naar het Vlaamse Gewest: de importeur en de vervoerder;
- 2° bij uitvoer en overbrenging naar een andere EU-lidstaat: de exporteur, de vervoerder en, als die verschillend is, de persoon die de goederen op het Belgische grondgebied voorhanden heeft;
- 3° bij doorvoer: de exporteur, de vervoerder en de doorvoerder.

In het geval, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, wijst de aanvrager een vertegenwoordiger met woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest aan.

De aanwijzing, vermeld in het tweede lid, is niet noodzakelijk als de aanvrager:

- 1° een gecertificeerde persoon is;
- 2° de EU, de NAVO, de VN, het IAEA is, of een andere intergouvernementele organisatie waarvan het Vlaamse Gewest of België lid is;
- 3° een overheidsorgaan of een onderdeel van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EU of de NAVO is.

In het geval, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, brengt elke bij een voorgenomen in-, uit- of doorvoer betrokken partij met woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest de aanvrager in voorkomend geval op de hoogte van de verplichtingen, vermeld in dit decreet, en kan die optreden als vertegenwoordiger, met behoud van de toepassing van artikel 10."

Art. 5. Aan artikel 6 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De vereiste, vermeld in artikel 40, §4, geldt ook voor de definitieve uitvoer van vuurwapens, inclusief onderdelen en munitie ervan, die onder de toepassing van deze titel vallen en die geen civiele vuurwapens zijn."

Art. 6. In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 en 2 worden de woorden "uit- en doorvoer" telkens vervangen door het woord "uitvoer";

- 2° aan paragraaf 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Een lijst van ander voor militair gebruik dienstig materiaal wordt bijgehouden en gepubliceerd op de website van de Vlaamse overheid."

- 3° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. In de volgende gevallen is een vergunning als vermeld in artikel 21 vereist voor de doorvoer van de goederen, vermeld in paragraaf 1 en 2:

- 1° de goederen worden van het ene transportmiddel op een ander transportmiddel overgeladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU;
- 2° de goederen worden van een transportmiddel gelost en nadien opnieuw op hetzelfde transportmiddel geladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU;

3° de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij draagt er kennis van of wordt er door de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, van in kennis gesteld dat:

- a) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land dat op het moment van de voorgenomen doorvoer onderworpen is aan een wapenembargo of andere beperkende maatregelen van de VN, de EU of de OVSE;
- b) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land waarvoor op het moment van de voorgenomen doorvoer met toepassing van artikel 43 en bij wijze van algemene maatregel de toegekende uit- en doorvoervergunningen geschorst of ingetrokken zijn of met toepassing van artikel 43/1 door de Vlaamse Regering geen enkele overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik wordt toegestaan;
- c) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor het plegen van genocide, misdaden tegen de mensheid of oorlogsmisdaden, omschreven in de internationale verdragen waarbij België partij is;
- d) de doorvoer strijdig is of kan zijn met de verplichtingen van het Vlaamse Gewest en België als partij bij internationale verdragen of als lid van internationale regimes op het gebied van non-proliferatie of ontwapening;
- e) de doorvoer een bedreiging vormt of kan vormen voor de openbare orde of veiligheid of de wezenlijke veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest en België of van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten.

Als de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij een redelijk vermoeden heeft dat de voorgenomen doorvoer onder een of meer van de gevallen, vermeld in het eerste lid, valt of kan vallen, brengt hij de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, daarvan op de hoogte.

In afwijking van het eerste lid worden de gevallen van doorvoer, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, toegestaan op voorlegging van documenten waaruit de voorafgaande toestemming van het land van herkomst voor de uitvoer en de voorafgaande toestemming van het land van bestemming voor de invoer blijkt, of van documenten waaruit blijkt dat de uitvoer of invoer voltrokken kan worden zonder die voorafgaande toestemming, als het doorvoer betreft van een van de volgende soorten goederen:

- 1° goederen waarvan het eindgebruik zich afspeelt in een andere lidstaat van de EER;
- 2° goederen die eigendom zijn van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EER en die louter voor het eigen gebruik door de betreffende strijdkrachten worden doorgevoerd.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat de afwijking, vermeld in het derde lid, ook geldt voor een of meer lidstaten van de NAVO of van het Wassenaar Arrangement.”;

4° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “uit- en” opgeheven.

Art. 7. In artikel 10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt het woord “persoon” vervangen door de zinsnede “aanvrager of, als de aanvrager geen woonplaats of maatschappelijke zetel in België heeft, zijn vertegenwoordiger met woonplaats of maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest,”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De machtiging, vermeld in paragraaf 1, wordt toegekend nadat is vastgesteld dat de aanvrager beschikt over de noodzakelijke moraliteit en betrouwbaarheid voor de uitoefening van activiteiten met betrekking tot defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal en ordehandhavingsmateriaal.

Bij de beoordeling van de moraliteit van de aanvrager wordt rekening gehouden met de strafbare feiten, gepleegd door de aanvrager, en, als de aanvrager een rechtspersoon is, iedere bestuurder, zaakvoerder, commissaris van de rechtspersoon en elke bijzondere gemachtigde van de rechtspersoon die bevoegd is voor in-, uit-, doorvoer en overbrenging, die zijn vastgesteld in een proces-verbaal of die aanleiding hebben gegeven tot een strafrechtelijke veroordeling of een maatregel die het verval van de strafvordering inhoudt, en kan het advies gevraagd worden van de procureur des Konings van het arrondissement waar de aanvrager is gevestigd, van de Veiligheid van de Staat, van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën en van de federale politie.

Bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van de aanvrager wordt rekening gehouden met het interne programma tot naleving van de overbrengings- en uitvoercontroleprocedure of het uitvoerbeheerssysteem van de aanvrager en, als de aanvrager een rechtspersoon is, met de benoeming van een directielid van de aanvrager dat persoonlijk verantwoordelijk is voor in-, uit-, doorvoer en overbrenging.

De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de aanvraag en toekenning en de nadere regels van de voorafgaande machtiging en de procedure voor het moraliteits- en betrouwbaarheidsonderzoek vast."

Art. 8. Aan artikel 12, §2, van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De aanvrager houdt van de melding, vermeld in het tweede lid, een schriftelijk bewijs bij."

Art. 9. Aan artikel 14, §6, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, kan de registratie weigeren als er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de persoon in kwestie niet over de evenredige en passende middelen en procedures beschikt om te kunnen voldoen aan de verplichtingen die op het vlak van de overbrengingscontrole en de rapportering, vermeld in artikel 12 en 49, verbonden zijn of kunnen zijn aan het gebruik van een algemene vergunning."

Art. 10. In artikel 16, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

"5° het gebruik van de algemene en de globale vergunning is niet toegestaan met toepassing van artikel 14, §6, en artikel 15, §3."

Art. 11. In artikel 19 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Met behoud van de toepassing van de relevante verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België voegt de aanvrager bij zijn aanvraag een verklaring van de eindgebruiker en, als dat van toepassing is, een internationaal invoercertificaat of een kopie van de invoervergunning.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de verklaring van de eindgebruiker vast.”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden tussen de woorden “verificatie van de eindgebruiker” en de woorden “of relevante verbintenissen” de woorden “of bijkomende gegevens” ingevoegd;

3° aan paragraaf 3, tweede lid, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° het exportcontrolebeleid en de effectiviteit van het exportcontrolesysteem van het opgegeven land van eindgebruik buiten de EU aanleiding tot bezorgdheid zou kunnen geven.”.

Art. 12. In hetzelfde decreet wordt een artikel 19/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 19/1. Personen die een individuele of globale vergunning aanvragen voor defensiegerelateerde producten die eerder vanuit een ander land zijn overgebracht of ingevoerd, en waaraan overbrengings- of uitvoervoorwaarden of overbrengings- of uitvoerbeperkingen verbonden zijn, voegen bij hun aanvraag de documenten die aantonen dat ze aan de voorwaarden en beperkingen hebben voldaan, eventueel met inbegrip van het feit dat ze van het land van herkomst de vereiste toestemming voor de overbrenging hebben verkregen.”.

Art. 13. Aan artikel 20 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In elk geval kan de vergunning geweigerd worden als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen in kwestie:

- 1° een andere bestemming krijgen dan is aangegeven in de aanvraag of onder ongewenste voorwaarden opnieuw uitgevoerd of overgebracht worden;
- 2° een bedreiging vormen voor de openbare orde of veiligheid of de wezenlijke veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest en België of van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten.”.

Art. 14. In artikel 24 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Met behoud van de toepassing van de relevante verplichtingen en verbintenissen van het Vlaamse Gewest en België voegt de aanvrager bij zijn aanvraag een verklaring van de eindgebruiker en, als dat van toepassing is, een internationaal invoercertificaat of een kopie van de invoervergunning.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de verklaring van de eindgebruiker vast.”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden tussen de woorden “verificatie van de eindgebruiker” en de woorden “of relevante verbintenissen” de woorden “of bijkomende gegevens” ingevoegd.

Art. 15. Artikel 25 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 25. Personen die een vergunning aanvragen voor goederen die eerder vanuit een ander land zijn overgebracht of ingevoerd, en waaraan overbrengings- of uitvoer voorwaarden of overbrengings- of uitvoerbeperkingen verbonden zijn, voegen bij hun aanvraag de documenten die aantonen dat ze aan de voorwaarden en beperkingen hebben voldaan, eventueel met inbegrip van het feit dat ze van het land van herkomst de vereiste toestemming voor de uitvoer hebben verkregen.”.

Art. 16. In artikel 26 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “gebruikt zullen worden” vervangen door de woorden “gebruikt zouden worden”;

2° aan paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “of voor het vergemakkelijken of in de hand werken daarvan” toegevoegd;

3° in paragraaf 4, tweede lid, wordt het woord “zullen” telkens vervangen door het woord “kunnen”;

4° in paragraaf 5, tweede lid, paragraaf 6 en paragraaf 8, tweede en derde lid, wordt het woord “zullen” telkens vervangen door het woord “zouden”.

Art. 17. In artikel 28 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1° wordt de volgende zin toegevoegd:

“Zo wordt een aanvraag geweigerd als vaststaat dat de toekenning van een vergunning strijdig is met een maatregel die opgelegd is met toepassing van artikel 43/1;”;

2° aan punt 3° wordt de volgende zin toegevoegd:

“Zo wordt een aanvraag geweigerd als er een duidelijk risico bestaat dat de goederen of de technologie in kwestie gebruikt zouden worden voor de toepassing van de doodstraf of voor het vergemakkelijken of in de hand werken daarvan;”.

Art. 18. Aan artikel 29 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Deze titel stelt tevens voorschriften vast over de uitvoer van civiele vuurwapens, onderdelen en munitie, in overeenstemming met artikel 3, 4, 7, 8, 9, 10 en 11 van Vuurwapenverordening 258/2012.”.

Art. 19. In artikel 30 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “, uit- en doorvoer” vervangen door de woorden “en uitvoer”;

2° aan paragraaf 1 worden een tweede tot en met een vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"In de volgende gevallen is ook een vergunning vereist voor de doorvoer van de goederen, vermeld in het eerste lid:

- 1° de goederen worden van het ene transportmiddel op een ander transportmiddel overgeladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU of over een uitvoer vanuit een EU-lidstaat op basis van Vuurwapenverordening 258/2012;
- 2° de goederen worden van een transportmiddel gelost en nadien opnieuw op hetzelfde transportmiddel geladen en het gaat niet over een overbrenging tussen twee lidstaten van de EU of over een uitvoer vanuit een EU-lidstaat op basis van Vuurwapenverordening 258/2012;
- 3° de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij draagt er kennis van of wordt er door de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, van in kennis gesteld dat:
 - a) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land dat op het moment van de voorgenomen doorvoer onderworpen is aan een wapenembargo of andere beperkende maatregelen van de VN, de EU of de OVSE;
 - b) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor een land waarvoor op het moment van de voorgenomen doorvoer met toepassing van artikel 43 en bij wijze van algemene maatregel de toegekende uit- en doorvoervergunningen geschorst of ingetrokken zijn of met toepassing van artikel 43/1 door de Vlaamse Regering geen enkele overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik wordt toegestaan;
 - c) de goederen bestemd zijn of kunnen zijn voor het plegen van genocide, misdaden tegen de mensheid of oorlogsmisdaden, omschreven in de internationale verdragen waarbij België partij is;
 - d) de doorvoer strijdig is of kan zijn met de verplichtingen van het Vlaamse Gewest en België als partij bij internationale verdragen of als lid van internationale regimes op het gebied van non-proliferatie of ontwapening;
 - e) de doorvoer een bedreiging vormt of kan vormen voor de openbare orde of veiligheid of de wezenlijke veiligheidsbelangen van het Vlaamse Gewest en België of van andere lidstaten van de EU of de NAVO of van bevriende landen of bondgenoten.

Als de exporteur, de vervoerder of de doorvoerder van de goederen of een andere bij de voorgenomen doorvoer betrokken partij een redelijk vermoeden heeft dat de voorgenomen doorvoer onder een of meer van de gevallen, vermeld in het tweede lid, valt of kan vallen, brengt hij de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, daarvan op de hoogte.

In afwijking van het tweede lid worden de gevallen van doorvoer, vermeld in het tweede lid, 1° en 2°, toegestaan op voorlegging van documenten waaruit de voorafgaande toestemming van het land van herkomst voor de uitvoer en de voorafgaande toestemming van het land van bestemming voor de invoer blijkt, of van documenten waaruit blijkt dat de uitvoer of invoer voltrokken kan worden zonder die voorafgaande toestemming, als het doorvoer betreft van een van de volgende soorten goederen:

- 1° goederen waarvan het eindgebruik zich afspeelt in een andere lidstaat van de EER;
- 2° goederen die eigendom zijn van de strijdkrachten van een andere lidstaat van de EER en die louter voor eigen gebruik door de betreffende strijdkrachten worden doorgevoerd.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat de afwijking, vermeld in het vierde lid, ook geldt voor een of meer lidstaten van de NAVO of van het Wassenaar Arrangement.”.

Art. 20. In artikel 31, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

“In afwijking van het eerste lid wordt in de volgende gevallen de in-, uit-, doorvoer of overbrenging toegestaan zonder opgave van de betreffende serienummers, op voorwaarde dat ze uiterlijk twee werkdagen voor elke zending op basis van de toegekende vergunning worden meegedeeld aan de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen:

- 1° de civiele vuurwapens, onderdelen of munitie zijn besteld bij de producent en zijn nog in productie;
- 2° de civiele vuurwapens, onderdelen of munitie zullen verworven worden in het kader van een veiling of een beurs.”;

2° het vierde en het vijfde lid worden opgeheven.

Art. 21. Aan artikel 33, §2, van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De aanvrager houdt van de melding, vermeld in het tweede lid, een schriftelijk bewijs bij.”.

Art. 22. In artikel 36 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “of die voor doeleinden van demonstratie of expositie zonder verkoop of van onderhoud, evaluatie en herstelling voor de duur van de betreffende activiteiten tijdelijk vanuit en naar lidstaten van de EU over te brengen, op voorwaarde dat ze een bewijs kunnen voorleggen dat aantoonst dat ze de goederen daadwerkelijk voor dergelijke activiteiten overbrengen” toegevoegd;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden tussen de woorden “van deze” en het woord “kennisgeving” de woorden “open vergunning en” ingevoegd;

3° paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 23. In artikel 39 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. In afwijking van artikel 38 kunnen personen die in het bezit zijn van de open vergunning, vermeld in artikel 36, §1, op basis van een voorafgaande kennisgeving en voor de duur van de betreffende activiteiten vergunningsplichtige vuurwapens en vrij verkrijgbare vuurwapens die door de Vlaamse Regering niet vrijgesteld zijn van de vergunning tot in- en uitvoer, en onderdelen en munitie ervan tijdelijk in- en uitvoeren voor doeleinden van demonstratie of expositie zonder verkoop en van onderhoud, evaluatie, herstelling en tijdelijke opslag, op voorwaarde dat ze een bewijs kunnen voorleggen dat aantoonst dat ze de goederen daadwerkelijk voor dergelijke activiteiten in- of uitvoeren.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, vast.”.

Art. 24. In artikel 40 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede "een document dat de eindgebruiker en het eindgebruik vermeldt, zoals een verklaring van de eindgebruiker" vervangen door de woorden "een verklaring van de eindgebruiker";

2° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering stelt de nadere regels van de verklaring van de eindgebruiker vast.";

3° in paragraaf 3, eerste lid, worden tussen de woorden "verificatie van de eindgebruiker" en de woorden "of relevante verbintenissen" de woorden "of bijkomende gegevens" ingevoegd.

Art. 25. In artikel 43, §1, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "van dit decreet" en de woorden "zijn toegekend" de woorden "of op basis van Vuurwapenverordening 258/2012" ingevoegd.

Art. 26. In hetzelfde decreet wordt een titel 4/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Titel 4/1. Algemene beperkende maatregelen".

Art. 27. In hetzelfde decreet wordt in titel 4/1, ingevoegd bij artikel 26, een artikel 43/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 43/1. §1. Als in een land omstandigheden plaatsvinden of hebben plaatsgevonden die een dermate belangrijk effect kunnen hebben op de toets, vermeld in artikel 26, 28, 41 en 42, en als wordt geoordeeld dat in die omstandigheden elke overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik in strijd zou zijn met de criteria, vermeld in de voormelde artikelen, kan de Vlaamse Regering beslissen dat voor een periode van ten hoogste zes maanden geen enkele overbrenging, uit- of doorvoer met dat land als land van bestemming of eindgebruik wordt toegestaan.

De Vlaamse Regering vermeldt in de beslissing, vermeld in het eerste lid, voor welke eindgebruikers of categorieën van eindgebruikers en voor welke categorieën van goederen als vermeld in artikel 7, 8 en 30, de maatregel geldt.

De Vlaamse Regering kan beslissen dat de overbrenging, uit- en doorvoer toch toegestaan kunnen worden als het betreffende land het land van bestemming, maar niet het land van eindgebruik is.

§2. Elke maatregel die met toepassing van paragraaf 1 wordt uitgevaardigd, wordt periodiek geëvalueerd.

Als het op basis van de omstandigheden in het betreffende land op dat moment noodzakelijk wordt geacht, kan de maatregel, vermeld in paragraaf 1, telkens voor een periode van ten hoogste zes maanden verlengd of aangepast worden.

§3. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor het opleggen, verlengen en aanpassen van de maatregel, vermeld in paragraaf 1, en de nadere regels ervan vast.

De uitvaardiging, verlenging, niet-verlenging of aanpassing van de maatregel, vermeld in paragraaf 1, wordt onmiddellijk na de beslissing gemeld aan het Vlaams Parlement en gepubliceerd op de website van de Vlaamse overheid."

Art. 28. In artikel 45, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “machting of certificaat” vervangen door de zinsnede “machting, certificaat of schriftelijke bevestiging”.

Art. 29. Artikel 46 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 46. §1. Met behoud van de toepassing van de bevoegdheden van de officieren en agenten van gerechtelijke politie en de personeelsleden van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën houden de personeelsleden die de Vlaamse Regering aanwijst, hierna toezichthouders te noemen, toezicht op de naleving van dit decreet, Vuurwapenverordening 258/2012, en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§2. Als dat redelijkerwijs nuttig kan zijn voor de vervulling van hun opdracht, kunnen toezichthouders gebruikmaken van de volgende rechten:

- 1° op elk moment, met het nodige materiaal, elke plaats betreden. Tot bewoonde lokalen hebben ze echter alleen toegang na voorafgaande en schriftelijke toestemming van de bewoner of na voorafgaande en schriftelijke machting van de rechter in de politierechtbank. In het laatste geval kunnen ze de bewoonde lokalen alleen betreden tussen vijf uur 's morgens en eenentwintig uur 's avonds;
- 2° inzage vorderen in alle documenten, correspondentie en andere informatiedragers in welke vorm ook, en zich daarvan een kopie laten verstrekken of zelf een kopie maken;
- 3° zaken onderzoeken of laten onderzoeken, beproeven of laten beproeven, monsters ervan nemen of laten nemen, en ze meten of laten meten en daarvoor verpakkingen openen of laten openen. Als het onderzoek niet ter plaatse uitgevoerd kan worden, mogen ze de zaken voor korte tijd meenemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs;
- 4° relevante inlichtingen inwinnen;
- 5° elke persoon ondervragen over feiten die ze nuttig achten voor de uitoefening van het toezicht;
- 6° transportmiddelen kosteloos laten stoppen om de lading te onderzoeken of te laten onderzoeken, met inbegrip van de lading die zich op de kade of in opslagplaatsen in de haven bevindt en die bestemd is voor of afkomstig is van het transport over het water of in de lucht, en van de vervoersdocumenten. Als het onderzoek niet ter plaatse uitgevoerd kan worden, mogen ze bevelen dat de lading naar een andere plaats binnen een straal van 15 kilometer wordt overgebracht, op kosten van de verantwoordelijke voor de in-, uit-, doorvoer of overbrenging.

Bij de uitoefening van hun rechten mogen toezichthouders vaststellingen doen met behulp van audiovisuele middelen, mogen ze zich laten bijstaan door personen die ze daarvoor hebben aangewezen op grond van hun deskundigheid, en kunnen ze de bijstand van de politie vorderen.

Bij de ontdekking van een inbreuk kunnen toezichthouders, met het oog op de bewijsvoering, alle bewarende maatregelen met betrekking tot zaken nemen voor een termijn van hoogstens tweeënzeventig uur. Als de inbreuk een misdrijf als vermeld in artikel 47, §1, betreft, brengt de toezichthouder die een dergelijke bewarende maatregel heeft genomen, die onmiddellijk ter kennis van de bevoegde procureur des Konings.

Bij de uitoefening van hun rechten dragen toezichthouders een legitimatiebewijs bij zich, dat ze onmiddellijk tonen als dat gevraagd wordt. De Vlaamse Regering stelt de kenmerken van dat legitimatiebewijs vast.

Iedereen verleent aan toezichthouders binnen de door hen gestelde termijn alle medewerking die ze redelijkerwijs kunnen vragen bij de uitoefening van hun

toezichtrechten. Het verhinderen van het door of krachtens dit decreet geregelde toezicht wordt bestraft conform artikel 48, §1, tweede lid.

§3. Toezichthouders zijn bevoegd om de misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. Dat proces-verbaal geldt tot bewijs van het tegendeel.

De toezichthouder bezorgt zijn proces-verbaal onmiddellijk aan de bevoegde procureur des Konings, samen met een schriftelijk verzoek waarin de procureur des Konings gevraagd wordt zich uit te spreken over de al dan niet strafrechtelijke behandeling van de inbreuk in kwestie.

Een kopie van elk proces-verbaal wordt ook bezorgd aan de dienst, vermeld in artikel 48, en, als dat relevant is, aan de bevoegde dienst van de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën.

De Vlaamse Regering kan aan toezichthouders de hoedanigheid toekennen van officier van gerechtelijke politie.

§4. Toezichthouders zijn bevoegd om andere inbreuken op de bepalingen van het decreet, Vuurwapenverordening 258/2012, en van de uitvoeringsbepalingen dan de misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, op te sporen met gebruik van de rechten, vermeld in paragraaf 2, en die inbreuken vast te stellen in een verslag van vaststelling.

Een kopie van het verslag van vaststelling wordt onmiddellijk bezorgd aan de betrokken personen en aan de dienst, vermeld in artikel 48.

Als in samenhang met de inbreuk in kwestie een misdrijf als vermeld in artikel 47, §1, wordt vastgesteld, wordt de vaststelling van de inbreuk opgenomen in het proces-verbaal, vermeld in paragraaf 3.”.

Art. 30. In artikel 47 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “inbreuken en pogingen tot inbreuk op de bepalingen van dit decreet en van de uitvoeringsbepalingen ervan” vervangen door de woorden “de inbreuken en pogingen tot inbreuk, vermeld in deze paragraaf, op de bepalingen van dit decreet, Vuurwapenverordening 258/2012, en van de uitvoeringsbepalingen ervan”;

2° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Die inbreuken worden misdrijven genoemd.”;

3° in paragraaf 1, tweede lid, wordt tussen de zinsnede “artikel 3, §1, eerste lid,” en de woorden “en de uit- en doorvoer” de zinsnede “in-,” ingevoegd en worden tussen de woorden “of de OVSE” en de woorden “wordt bestraft” de woorden “en de pogingen daartoe” ingevoegd;

4° in paragraaf 1, derde lid, worden tussen de woorden “van dit decreet” en “aan een vergunning” de woorden “of op basis van Vuurwapenverordening 258/2012” ingevoegd en wordt tussen de zinsnede “toegekende vergunning,” en de woorden “wordt bestraft” de woorden “en de pogingen daartoe” ingevoegd;

5° in paragraaf 1 wordt het vierde lid opgeheven;

- 6° in paragraaf 1, vijfde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "vierde lid" vervangen door de woorden "derde lid";
- 7° in paragraaf 2, eerste lid, wordt de zin "Onder poging tot inbreuk als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, worden de volgende handelingen verstaan" vervangen door de zin "Met poging tot inbreuk als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, worden de volgende handelingen gelijkgesteld";
- 8° in paragraaf 2, eerste lid, 1°, wordt de zinsnede "het verzenden, vervoeren of voorhanden hebben" vervangen door de zinsnede "het verzenden, vervoeren, verwerven of voorhanden hebben";
- 9° in paragraaf 2, eerste lid, 2°, worden tussen de woorden "van dit decreet" en de woorden "en de uitvoeringsbepalingen ervan" de woorden ", Vuurwapenverordening 258/2012," ingevoegd.

Art. 31. In artikel 48 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, worden de woorden "een overtreding van de bepalingen van dit decreet of van de uitvoeringsbepalingen ervan" vervangen door de zinsnede "een misdrijf of een poging tot misdrijf als vermeld in artikel 47, §1,";
- 2° in het eerste lid, 1°, wordt de zinsnede "ten minste 50 euro en ten hoogste het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie" vervangen door de zinsnede "ten minste 150 euro en ten hoogste 150.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, indien hoger voor misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, eerste lid, en ten minste 50 euro en ten hoogste 50.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, indien hoger voor misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, tweede lid,";
- 3° aan het eerste lid wordt de volgende zin toegevoegd:
- "De geldboete wordt vermeerderd met de opdecimen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten.";
- 4° er wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
- "In de gevallen waarin een daarvoor bevoegde instantie andere inbreuken op de bepalingen van het decreet, Vuurwapenverordening 258/2012, en van de uitvoeringsbepalingen dan de misdrijven, vermeld in artikel 47, §1, heeft vastgesteld, of een poging daartoe, kan de dienst die de Vlaamse Regering daarvoor heeft aangewezen, beslissen om een administratieve geldboete op te leggen die ten minste 10 euro bedraagt en ten hoogste 10.000 euro of het dubbel van de waarde van de goederen in kwestie, als die hoger is. De geldboete wordt vermeerderd met de opdecimen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten.";
- 5° het bestaande tweede en derde lid vormen paragraaf 2;
- 6° er worden een paragraaf 3 tot en met paragraaf 5 toegevoegd, die luiden als volgt:
- "§3. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in paragraaf 1, moet op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst van de kennisgeving van de beslissing met de indiening van een verzoekschrift

beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg in het rechtsgebied waar de betrokken persoon zijn woonplaats of maatschappelijke zetel heeft.

Als de betrokken persoon geen woonplaats of maatschappelijke zetel in België heeft, moet het beroep aangetekend worden bij de rechtbank van eerste aanleg van Brussel.

Titel Vbis van boek II van het vierde deel van het Gerechtelijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.

Het beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§4. Bij verzachtende omstandigheden kan door de dienst, vermeld in paragraaf 1, bij het opleggen van de geldboete, vermeld in paragraaf 1, of door de rechtbank van eerste aanleg, in geval van beroep, het bedrag van de opgelegde geldboete worden verminderd, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§5. Op verzoek van de betrokken persoon kan de geldboete of het activiteitenverbod, vermeld in paragraaf 1, worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een proefperiode die niet minder dan een jaar en niet meer dan drie jaar mag bedragen.

Het uitstel wordt van rechtswege herroepen als gedurende de proeftijd een nieuwe inbreuk als vermeld in dit decreet, is gepleegd, met een veroordeling tot een straf of het opleggen van een administratieve geldboete of activiteitenverbod tot gevolg.”.

Art. 32. In hetzelfde decreet wordt een artikel 48/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 48/1. Er wordt een Fonds Wapenhandelgerelateerde Boeten opgericht, hierna het fonds te noemen.

Het fonds is een begrotingsfonds als vermeld in artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Het fonds wordt gespijsd door de invordering van de administratieve boeten, vermeld in artikel 48 van dit decreet, en artikel 24, §2, van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993 (de Overeenkomst).

Het fonds wordt aangewend voor het toezicht op de naleving van dit decreet, de uitvoering en de handhaving ervan, en voor initiatieven om de compliance van de Vlaamse defensie-industrie, wapenhandelaars en wapenbezitters te bevorderen, zoals informatiesessies en documentatiemateriaal.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.”.

Art. 33. In artikel 49, §3, eerste lid, 5°, van hetzelfde decreet worden de woorden “vierde lid” vervangen door de woorden “tweede lid”.

Art. 34. In artikel 50 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de maatregelen opgelegd met toepassing van artikel 43/1.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. In het jaarlijks verslag, vermeld in paragraaf 1, brengt de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement verslag uit over het gebruik van de algemene vergunningen, vermeld in artikel 14, §2, en van globale vergunningen als vermeld in artikel 15.

Per algemene vergunning wordt een overzicht gegeven van het aantal personen dat van de vergunning heeft gebruikgemaakt en van de totale waarde in euro van de verrichte overbrengingen, uitgesplitst in de lidstaat van bestemming, de categorie van de bestemming, het land van eindgebruik, als dat verschillend is van het land van bestemming, de categorie van de eindgebruiker, als die verschillend is van de bestemming, en de categorie van de defensiege-relateerde producten.

Per globale vergunning wordt een overzicht gegeven van de totale waarde in euro van de verrichte overbrengingen, uitgesplitst in de lidstaat van bestemming, de categorie van de bestemming, het land van eindgebruik, als dat verschillend is van het land van bestemming, de categorie van de eindgebruiker, als die verschillend is van de bestemming, en de categorie van de defensiege-relateerde producten.”;

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. In het jaarlijkse verslag, vermeld in paragraaf 1, en in een halfjaarlijks verslag brengt de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement verslag uit over de toegekende vrijstellingen, over andere vergunningen die toegekend en geweigerd zijn dan de vergunningen, vermeld in paragraaf 2, en over de toegekende en geweigerde verlengingen van die vergunningen.

Per land wordt een overzicht gegeven van het aantal vrijstellingen, vergunningen en verlengingen die zijn toegekend en geweigerd, en van de totale waarde daarvan in euro.

Per toegekende vrijstelling en per toegekende of geweigerde vergunning of verlenging voor dat land worden vervolgens de volgende gegevens opgelijst:

- 1° de categorie van de defensiege-relateerde producten, het ander voor militair gebruik dienstig materiaal, het ordehandhavingsmateriaal, de civiele vuurwapens, de onderdelen of de munitie in kwestie;
- 2° het land van eindgebruik, als dat verschillend is van het land van bestemming;
- 3° de categorieën van de bestemmingen;
- 4° de categorieën van de eindgebruikers, als die verschillend zijn van de bestemmingen;
- 5° de waarde in euro van de vrijstelling, vergunning of verlenging;
- 6° als dat van toepassing is, het criterium of de criteria, vermeld in artikel 26 en 28, op basis waarvan de vergunning of verlenging is geweigerd.”;

4° er worden een paragraaf 3/1 en een paragraaf 3/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

"§3/1. In het jaarlijkse verslag, vermeld in paragraaf 1, en in een halfjaarlijks verslag brengt de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement verslag uit over de afgeleverde voorlopige adviezen, vermeld in artikel 9, §1, en over de toegekende en geweigerde schriftelijke bevestigingen, vermeld in artikel 9, §2.

Per voorlopig advies worden vervolgens de volgende gegevens opgelijst:

1° het type van de aanvraag:

a) in-, uit-, doorvoer of overbrenging;

b) tijdelijke of definitieve in-, uit-, doorvoer of overbrenging;

2° de categorie van de defensiegerelateerde producten, het ander voor militair gebruik dienstig materiaal, of het ordehandhavingsmateriaal in kwestie;

3° de landen van afzending;

4 de landen van bestemming;

5° de landen van eindgebruik, als die verschillend zijn van de landen van bestemming;

6° de categorieën van de bestemmingen;

7° de categorieën van de eindgebruikers, als die verschillend zijn van de bestemmingen;

8° het positieve of negatieve oordeel over de voorgelegde in-, uit-, doorvoer of overbrenging;

9° als dat van toepassing is, het criterium of de criteria, vermeld in artikel 11, 26 en 28, waarop het negatieve oordeel is gebaseerd.

Per toegekende en geweigerde schriftelijke bevestiging wordt vervolgens een technische beschrijving gegeven van de goederen waarvoor de schriftelijke bevestiging is gevraagd.

§3/2. Maandelijks wordt een verslag met een overzicht van de in de afgelopen maand toegekende vrijstellingen en de toegekende en geweigerde vergunningen en verlengingen gepubliceerd op de website van de Vlaamse overheid.

Het verslag, vermeld in het eerste lid, bevat dezelfde gegevens als de gegevens, vermeld in paragraaf 2."

Art. 35. In artikel 3 van het decreet van 8 juli 2016 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 december 2015 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993 (de Overeenkomst), waarvan het bestaande eerste lid paragraaf 1 zal vormen en het bestaande tweede tot en met het vijfde lid paragraaf 2 zullen vormen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het bestaande tweede lid worden de woorden "het eerste lid" vervangen door de zinsnede "paragraaf 1";

2° er worden een paragraaf 3 tot en met 5 toegevoegd, die luiden als volgt:

"§3. Bij verzachtende omstandigheden kan bij het opleggen van de geldboete, vermeld in paragraaf 1, het bedrag van de opgelegde geldboete worden vermindert, zelfs tot onder het toepasselijke minimumbedrag.

§4. Op verzoek van de betrokken persoon kan de geldboete of het activiteitenverbod, vermeld in paragraaf 1, worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een proefperiode die niet minder dan een jaar en niet meer dan drie jaar mag bedragen.

Het uitstel, vermeld in het eerste lid, wordt van rechtswege herroepen als gedurende de proeftijd een nieuwe inbreuk als vermeld in het voormelde samenwerkingsakkoord en de uitvoeringsbesluiten ervan, is gepleegd, met een veroordeling tot een straf of het opleggen van een administratieve geldboete of activiteitenverbod tot gevolg.

§5. De personeelsleden die met toepassing van artikel 46 van het Wapenhandeldecreet van 15 juni 2012 zijn aangewezen om toezicht te houden op de naleving van het voormelde decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, houden ook toezicht op de naleving van het voormelde samenwerkingsakkoord en de uitvoeringsbesluiten ervan en zijn bevoegd om de inbreuken op het samenwerkingsakkoord en de uitvoeringsbesluiten ervan op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal.

De bepalingen in artikel 46, §1 en §3, van het voormelde decreet zijn van overeenkomstige toepassing.”.

Art. 36. Artikel 19 van het decreet van 20 december 2013 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2014, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2016, wordt opgeheven.

Art. 37. Artikel 32, 35 en 36 treden in werking op de datum van inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord van 17 december 2015 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993 (de Overeenkomst).

Brussel, 17 maart 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS